

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘

(สมัยวิสามัญ)

วันพุธที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๐ (สมัยวิสามัญ) พ.ศ. ๒๕๕๕

(แนบ)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘/๒๕๓๗ (สามัญ)
วัน พอ ที่ ๒๕ เดือน ธันวาคม

ชุดที่ ๑
พุทธศักราช ๒๕๓๗

หน้า	ชื่อผู้แก้ไข	ข้อความที่แก้ไข	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ 11
วัน ที่ เดือน

(สามัญ) ชุดที่ ๑
พุทธศักราช

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๔๔๔ (วิสามัญ ๒)

วันพุธที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๔๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๓๕ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
การประชุมตามระเบียบวาระสำหรับวันนี้ ๑. เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งต่อที่ประชุม มีเรื่อง
ที่จะแจ้งให้ทราบคือ ค่ายได้รับหนังสือจาก ร้อยเอก ฉัตร ศรียานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ประเภทที่ ๑ (จังหวัดพระนคร ขอลาออกจากสมาชิกภาพตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐
เป็นต้นไป เนื่องจากจะเข้ารับตำแหน่งเป็นข้าราชการประจำตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๔๔ ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ฉะนั้นจึงขอแจ้งให้
ที่ประชุมทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปพิจารณาในหมายเลข ๒. พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๔๔ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) เชิญได้

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ

พ.ศ. ๒๕๖๖

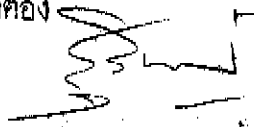
หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายเนรเทศ พ.ศ. ๑๓๑ เป็นกฎหมายเก่าล้าสมัย
สมควรจะได้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของบ้านเมือง

สำเนาถูกต้อง

แผนกระเบียบวาระ

จำนวนคดี พิมพ์

พิมพ์
พิมพ์

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ

พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกกฎหมายเนรเทศ ร.ศ. ๑๓๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่า ผู้ที่มีสัญชาติไทย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เมื่อปรากฏว่ามีความจำเป็นเพื่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งให้เนรเทศคนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักร มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร อนึ่ง เมื่อพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป รัฐมนตรีจะเพิกถอนคำสั่งเนรเทศเสียก็ได้

ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ที่เคยได้สัญชาติไทยโดยการเกิด

มาตรา ๖ เมื่อได้ออกคำสั่งให้เนรเทศผู้ใดแล้ว ให้รัฐมนตรีหรือเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายสั่งให้จับกุมและควบคุมผู้นั้นไว้ในที่แห่งใดแห่งหนึ่งจนกว่าจะได้อำนาจให้เป็นไปตามคำสั่งเนรเทศ

ในขณะที่ยังดำเนินการขอคำสั่งรัฐมนตรีเพื่อเนรเทศผู้ใด พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่จะจับกุมและควบคุมผู้นั้นไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้นับว่าผู้นั้นได้ปฏิบัติตามวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยการจับกุมและควบคุมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

พลเอก เสงี่ยม ประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : คณะรัฐมนตรี
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๖...

โดยมีหลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ พ.ศ./

เหตุผล เนื่องด้วยกฎหมายเนรเทศ พ.ศ. ๑๓๑ เป็นกฎหมายเก่าล้าสมัยสมควรจะได้
ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของบ้านเมือง

ณข้อเขียนเพิ่มเติมดังนี้ คือว่ากฎหมายที่เราจะแก้ไขเพิ่มเติมปรับปรุงใหม่นั้น

ก็มีแก้ไขเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อย ประการที่ ๑ ก็ให้เจ้าพนักงานปกครองมีอำนาจจับกุมตัว
ผู้ต้องหาที่จะถูกเนรเทศให้ได้อีก ซึ่งแต่เดิมนั้นจับกุมเขาไม่ได้ เป็นเหตุให้ผู้ต้องหาที่จะเนรเทศ
นี้หลบหนีไปได้ แล้วอีกประการหนึ่งก็กำหนดให้ควบคุมผู้ต้องหาของเนรเทศก่อนเนรเทศนี้ ๑๕ วัน

ซึ่งในกฎหมายเก่านี้มีเพียง ๗ เท่านั้น แล้วกฎหมายนี้ก็เพิ่มให้อำนาจนายก็ได้มีอำนาจ
ให้ส่งเนรเทศได้อีกเพิ่มเติมจาก ^{ความ} รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และใหม่มีอำนาจรับ

อุทธรณ์จากผู้ต้องหาในกรณีที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งเนรเทศ แล้วผู้ต้องหาไม่พอใจ
ที่จะอุทธรณ์กับนายถรัฐมนตรีได้ นอกจากนี้ก็ยังให้อำนาจนายถรัฐมนตรีเพิกถอนคำสั่งเนรเทศ
และผ่อนผันผู้ต้องหาเนรเทศไปประกอบอาชีพที่อื่นแทนการเนรเทศได้ ตามที่ได้เสนอการแก้ไขนี้
ก็ผมคิดว่าคงจะได้โปรดพิจารณาเพื่อจะรับหลักการ

๓๓.๕๐ น.

นายเทพ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กฎหมายเนรเทศมีความจริงใจมานานแล้ว แล้ววิถีปฏิบัติของรัฐบาลซึ่งได้ปฏิบัติต่อผู้ถูกเนรเทศในกฎหมายเก่าเป็นที่ยึดครองต่อประชาชน แม้แต่ถึงจะแก้ความนี้ตั้งที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อภิปรายเมื่อครั้งที่ ๑. แก้ให้อ่านนาย ก. โดยให้ยื่นคำร้องต่อนายกรัฐมนตรีได้ หมายความว่าจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นสิ้นสุดเหมือนกฎหมายเก่า นั้น ถึงกระนั้นในการแก้ก็ไม่ได้ให้ฐานะของผู้ซึ่งจะถูกเนรเทศนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากกฎหมายเดิม ข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นการจับผู้ซึ่งจะต้องเนรเทศไปนั้น ในกฎหมายที่ตราฉบับใหม่ ที่แก้ไขก็มีได้ผู้ซึ่งจะต้องถูกเนรเทศนั้นจะต้องถูกขังอยู่เป็นจำนวนเท่าไร ที่แล้วมานั้นซึ่งถือโดยกฎหมายใหม่ ถึงจะแก้แล้วก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลง หมายความว่าข้อเท็จจริงนั้นปรากฏว่า บางรายผู้ซึ่งถูกเนรเทศนั้นต้องถูกคุมขังอยู่เป็นหนึ่งก็มี สองก็มี ๒ เดือนก็มี และโดยเฉพาะการขังนั้นก็เอาไปขังในเรือนจำ โดยเฉพาะคือในคุกไทย ซึ่งความจริงเขาผู้นั้นมิได้ทำผิดกฎหมาย ซึ่งจะต้องถูกคำพิพากษาของศาล ในคุกนั้นควรจะขังเฉพาะผู้ซึ่งถูกคำพิพากษาของศาลหรือโดยหมายขังของศาลเท่านั้น แต่ว่าการเนรเทศนี้เป็นความผิดกรณีพิเศษ ไม่ใช่ศาลสั่งขัง แต่ว่าทางมหาดไทยนั้นโดยวิถีปฏิบัติได้ส่งผู้เนรเทศเข้าไปอยู่ในคุก อยู่ตลอดเวลา ๗ บัดนี้เองในเรือนจำคุกไทยก็ยังมีอยู่หลายสิบคน นี่แหละข้าพเจ้าจึงเห็นว่า แม้ถึงจะแก้กฎหมายนี้แล้วก็ไม่ได้ให้ผู้ที่พ้นโทษ/ขึ้นสำหรับฐานะของผู้ซึ่งถูกเนรเทศ หากไม่เราจะกำหนดเวลาให้ผู้ซึ่งถูกเนรเทศเขาอยู่ในเวลาอันสมควรซึ่งทางการจะได้จัดสรรในเรื่องเนรเทศนั้นจะได้ใหม่ แล้วก็อย่าเอาเขาไปขังในเรือนจำ มีที่แห่งหนึ่งแห่งใดซึ่งจะกักขังเขาไว้ก่อนเนรเทศนั้น ซึ่งไม่ใช่ที่ที่จะต้องถูกคุมขังเหมือนนักโทษธรรมดา ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยจะมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องนี้ เพราะว่าในกฎหมายนี้ไม่ปรากฏเช่นนั้น.

พลเอก เกษ เชนประคิยบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ความที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มีข้อสงสัยนั้น ผมจะขอเรียนชี้แจงดังนี้ คือเนื่องมาจากสถานการณ์พิเศษในขณะนี้ คือเกี่ยวกับว่าปัญหาเรื่องจีนแดงกับจีนไต้หวันเหล่านี้ เมื่อเราต้องการเนรเทศพวกจีนออกไปนอกราชอาณาจักร แต่ว่าเมื่อเจรจากันแล้ว ทูตนั้นเขายังไม่รับบ้าง แล้วบังคับเรือไม่ได้บ้าง

ซึ่งเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งแต่เดิมไม่เคยมี โดยเหตุนี้จำเป็นที่จะต้องรื้ออยู่เป็นเวลานาน ตามที่ท่านผู้มีเกียรติซึ่งแรงนั้น เนื่องจากคือไม่มีเรื่องส่งบ้างและทางโน้นเขายังไม่ยอมรับ ที่นี้เราจะปล่อยไปเพ่งพ่านก็ไม่ได้ จึงจำเป็นต้องควบคุมตัวไว้ ที่นี้ในการที่ควบคุมตัวไว้ที่นี้แล้วมานั้น เราไม่มีที่อื่นที่จะควบคุมได้ นอกจากฝากเรือนจำไว้ ก็เป็นการถูกต้องที่ท่านผู้มีเกียรติได้พูด คือว่า เราไม่ต้องคำพิพากษาของศาลให้จำคุกแต่ทำไมเราจึงต้องเอาไปไว้ในเรือนจำ ความจริงไม่ได้ไปจำคุกเขา แต่ว่าเราหาที่คุมควบคุมตัวไม่ได้ จึงต้องเอาไปฝากตัวไว้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามในเรื่องนี้เราก็ควรจะแก้ไขได้ ในเมื่อต่อไปเราจะได้เตรียมการให้มีที่คุมขังหรือที่ควบคุมเป็นพิเศษนอกจากเรือนจำ.

นายเทพ โชคณัฐิต (ศรีสะเกษ) : เป็นอันว่าท่านรัฐมนตรีรับทราบแล้วว่า การล่าช้านี้ก็เป็นเพราะมีเหตุพิเศษ แต่ว่าโดยเจตาก็มีปัญหาไม่ใช่เฉพาะเรื่องเงิน เรื่องเดียว เรื่องเวียงจันทน์ก็เกิดปัญหาขึ้นอีกเหมือนกัน ซึ่งขณะนี้ยังมีอยู่อีกเยอะแยะในเรือนจำนี้ที่ท่านคงสำรวจได้ ผมเข้าใจเกือบร้อยคน มีปัญหาอันเดียวกัน นี่แหละมันเป็นปัญหาซึ่งทำให้ผู้ต้องเนรเทศนั้นเขายืนคำร้องไปยังกระทรวงมหาดไทย ระหว่างที่กระผมต้องตั้งในเรือนจำนั้นเกิดเป็นทนายของเขาขึ้นมา คือว่าเขาบอกว่าเขาเป็นผู้ซึ่งต้องถูกเนรเทศ ถูกขังอยู่ตั้งหลายเดือนหลายปีแล้ว แล้วก็ทางเรือนจำเขายืนคำร้องไปตั้งหลายสิบครั้ง เขายืนคำร้องไปทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็ไม่ตอบเขา ^{ทำไม} ไส้ถามว่าเป็นเพราะอะไร ก็อาจจะเป็นอย่างที่ท่านอ้างเมื่อที่ว่า เขาละ รัฐมนตรี เวียงจันทน์ก็เกิดมีเวียงจันทน์เหนือขึ้นมา อาจจะเนรเทศไปเวียงจันทน์เหนือ เพราะว่าไปเวียงจันทน์ได้เขาไม่ยอมไป เขาจะไปเวียงจันทน์เหนือ ทางนี้ก็อาจจะอ้างอีกว่า เอ้า เวียงจันทน์เหนือติดต่อกันไม่ได้ แล้วก็ยังไม่รู้จะทำกันอย่างไร ก็จึงเอาเขาขังเข้าไว้

จะเห็นในกฎหมายนี้ไม่ปรากฏอย่างทีกระแหม่ว่าที่เมื่ออภิปรายอันตรรกานั้น หมายความว่า ๑. จะกำหนด
 ในกฎหมายนี้ได้ใหม่ว่าจะซึ่งเขาเป็นเวลาเท่าไร ๒. อย่าเอาเขาไปซึ่งในลหุโทษหรือในเรือนจำ
 ซึ่งต้องคำพิพากษาของศาลหรือซึ่งโดยหมายของศาล เพราะการ เนรเทศนี้ไม่ใช่โดยหมาย มันเป็น
 กฎพิเศษอันหนึ่งซึ่งจะกักซึ่งเขาไว้ชั่วคราวจะทำที่อย่างหนึ่งอย่างใดให้เขาไว้โดยเราผู้เขียนไว้ใน
 นี้ว่าอย่าเอาเขาไปซึ่งในนั้น เพราะอิสรภาพมันต่างกัน ถ้าไปซึ่งที่อื่นกับซึ่งในเรือนจำมันแตกต่างกัน

๑. ผมขอถามว่า จะซึ่งเขาโดยมีเวลาเท่าไร ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้จะใดหรือไม่ ๒. อย่าเอา
 เขาไปซึ่งในลหุโทษซึ่งความจริงถ้าเขาเกิดร้องฟ้องขึ้นมาแล้วท่านจะว่าอย่างไร โดยเขาไม่ต้องคำ
 พิพากษาของศาลแล้วเอาเขาไปซึ่งในลหุโทษมีสิทธิที่จะทำโดยวิธีใดไม่ปรากฏในกฎหมายนี้โดยชัด
 เจน ขอให้ปรากฏไว้แบบนี้แล้วจะไม่เกิดปัญหาขึ้น ขณะนี้ผมคิดว่าผู้เสรีเทศทุกคนเขาเกิดฟ้องผู้
 รัฐบาลว่าขึ้นมาว่าเขามีผิดอะไร เอาเขาไปซึ่งไว้ในเรือนจำ ถ้าอย่างนี้ท่านจะแก้เขาว่าอย่างไร นี้
 เพราะคดีที่พวกนี้เขายังไม่ถึงขั้นนั้น ถ้าเขาเกิดฟ้องร้องเรื่องเสียอิสรภาพเขาขึ้นมา เอาเขาไปซึ่ง
 เรือนจำเรื่องอะไรกัน ขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบให้ชัดที่ว่าเราจะแก้กฎหมายนี้ให้ชัดอย่างว่าจะใดหรือ
 ไม่ ๑. จำนวนวันที่จะควบคุมเขาไว้สักเท่าไร เพราะเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารที่จะเนรเทศเขา
 ไปตามกฎหมายที่จะเสรีเทศเขา ๒. อย่าเอาเขาไปซึ่งในที่ไม่ใช่ผู้ต้องหาจะต้องไปตู่ซึ่งอยู่เช่นนั้น

พลเอก เคช เดชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเรียน
 ชี้แจงดังนี้ คือว่าในเรื่องกำหนดเวลานั้น ความจริงทางราชการไม่ต้องการที่จะซึ่งเขาไว้เลย เมื่อมี
 คำสั่งเนรเทศแล้วต้องการส่งไปทันที แต่ว่าเรื่อง เหตุการณ์พิเศษนี้เราก็จำเป็นต้องเป็นอยู่บัดนี้
 ตามที่ท่านผู้เกียรติได้ชี้แจงนั้น แต่ช่วยอย่างไรก็ตาม ในขณะนี้เราก็เตรียมที่ซึ่งไว้ที่จะไม่ส่งเขา
 เรือนจำ นอกจากนั้นก็ยังมีความในมาตรา ๘ ที่ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีที่จะผ่อนผันให้ผู้ต้องเนรเทศ
 ไปประกอบอาชีพในที่อื่นได้ตามที่เห็นแล้วนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อทางราชการเกิดความจำเป็นที่จะเนรเทศ
 เขาไม่ได้ก็อาจจะพิจารณาผ่อนผันในมาตรา ๘ นี้ได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นต้องมีข้อความอะไรที่จะ
 ระบุเพิ่มเติมลงไปอีก

นายเทพ โชติสุขิต (ศรีสะเกษ) : ท่านรัฐมนตรี ความจริงก็เข้าใจและรู้อ

เท็จจริงแล้วที่เมื่ออภิปรายมานั้นเจตนาอะไร เพราะในกฎหมายฉบับนี้ที่แก้ไขใหม่แทนที่จะดีขึ้น กลับแต่เพียงว่าให้อำนาจอุทธรณ์นายกรัชมন্ত্রীกับให้นายกาสั่งความมาตรา ๕ ได้ว่าจะให้ไปประกอบอาชีพแห่งหนึ่งแห่งใดได้เพียงเท่านั้น แต่ว่าผมถึงถามบอกว่า ๑. กำหนดเวลาซึ่งจะคุมขังเขาไว้จะเป็นการไปทำงานที่อื่นก็ตาม หรือจะขังที่อื่นนอกจากเรือนจำก็ตาม กำหนดเวลานั้นจะกำหนดในกฎหมายใหม่นี้ได้ไหม ผมถามข้อหนึ่ง อันหนึ่งละ ๒. ปัญหาเรื่องที่ว่าจะไม่เอาเขาไปขังไว้ในสหุโทษต่อไปเหมือนเมื่อครั้งปฏิบัติตามกฎหมายเดิมนี้ที่แล้วมาจนบัดนี้จะอยู่ในเรือนจำสหุโทษนั้นก็ควรจะรับสารภาพว่าเป็นความจริง ฉะนั้นจะไม่ขังเขาไว้อย่างนั้นโดยเขียนไว้ในกฎหมายอย่างนี้จะได้ไหม ผมถามว่าอย่างนั้นสองประการ ๑. กำหนดเวลา ๒. อย่าเอาเขาไปขังในสหุโทษในเรือนจำซึ่งเป็นการขังโดยหมายของศาลหรือโดยคำพิพากษาของศาล ผมถามสองอย่างนี้ท่านจะรับรองได้ไหมว่าจะเขียนอย่างนี้ให้ชัดอย่างนั้นอย่างนี้จะ เป็นอิสรภาพของมนุษย์ซึ่งเขาถูกเนรเทศโดยไม่ใช้ความฉืดอย่างอื่น โดยเป็นกฎหมายอาญาธรรมดา—เป็นกฎหมายเนรเทศอันหนึ่งซึ่งไม่ใช่กฎหมายอย่างนั้นจะทำอย่างนั้นจะได้ไหม ผมถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าอย่างนั้น ขอได้โปรดให้ความสว่างแก่ผมที เด็ด เพราะว่าพุกมาสองครั้งท่านเองก็อ้างไปว่าเราควรจะมีโอกาสที่จะให้อุทธรณ์นายกาได้ นายกา ก็จะส่งไปทำงานที่อื่นได้ ก็หลบเลี่ยงไปท่านองว่าผมถึงออกกฎหมายนี้ไปแล้วท่านก็อาจจะขังพวกนี้เข้าไว้ในเรือนจำอีกและจะเอาอะไรมาว่ากันว่าอย่างว่า เพราะแห่งหนึ่งแห่งใดในนี้มีความคุมขัง นั้นไว้ในที่แห่งหนึ่งแห่งใดจนกว่าจะจัดการให้เป็นไปตามคำสั่งเนรเทศ หมายความว่าแห่งหนึ่งแห่งใด นั้นในประเทศไทยนี้ทั้งที่ไหน ๆ ก็ได้ ก็หมายความว่าเอาไปขังสหุโทษอีก ซึ่งผมเข้าใจว่าเป็นเช่นนั้น เมื่อออกกฎหมายนี้ไปแล้ว ผู้ซึ่งต้องถูกเนรเทศอยู่ในเรือนจำก็ตั้งอยู่ในเรือนจำนั้นเองจนบัดนี้จนกว่าจะเนรเทศออกไปถึงจะเปิดตัวออกมาแล้วก็ส่งลงเรือไปท่านองนี้มันเป็นอย่างนั้นจะเขียนให้มันชัดอย่างนั้นได้ไหม ซึ่งเขารัวร้องกันมากและถ้าเขารัวร้องขึ้นมาท่านจะว่าอย่างไร ตามว่าอย่างนั้น

หลวงชรรตพรพิศาล (ตราด) : เรื่องนี้ เรื่องการเนรเทศนั้น เพื่อความปลอดภัย

ภัยของประเทศชาติ ที่นี้ในการที่จะส่งขังผู้ที่ต้องเนรเทศหรือคำสั่งของรัฐมนตรีนี้ในมาตรา ๖

วรรค ๒ ก็ทำให้ใช้วิธีพิจารณาความอาญาโดยอนุโลมก็มีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะชิงทีไคแล้วแต่
ทางการจะเห็นสมควรและความปลอดภัยของประเทศชาติ ผมถือว่าไม่ใช่ข้อสำคัญ เราถือว่าความ
ปลอดภัยของชาติสำคัญกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัยว่า
สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ สงคณะกรรมการสมาชิกสามัญหรือวิสามัญ

พลเอก เคน เศษประคิยทุธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอส่ง
คณะกรรมการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการวิสามัญ ถ้าที่
ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน

พลเอก เคน เศษประคิยทุธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : จำนวน
๗ นาย รัฐบาลขอ ๓ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จำนวน ๗ คน รัฐบาลขอเสนอ ๓ เป็นของสมาชิก
๔ ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นประการใด ถือว่าอนุมัติตามที่รัฐบาลเสนอ เชิญได้

พลเอก เคน เศษประคิยทุธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

๑. นายพลตำรวจเอก เป้า ศรียานนท์ ๒. นายเสริม วินิจฉัยกุล ๓. นายหยุด แสงอุทัย

หลวงจอร์จ พรพิศาล (ตราด) : ขอเสนอ นายสุรพงษ์ ศรีรัตน

มีสมาชิกรับรอง

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุดรธานี) : ขอเสนอ นายพันธุ อินทุวงศ์

มีสมาชิกรับรอง

นายชื่น รวีวรรณ (หนองคาย) . ขอเสนอ นาย เค็จ ศิวะทัต

มีสมาชิกรับรอง

นายพันตำรวจเอก พิณ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) . ขอเสนอ คุณชัยวัชร

อินทะพันธ์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . ครบ ๗ ชื่อแล้ว จะมีผู้ใดเสนอต่อไปอีกหรือไม่
ไม่มีผู้ใดเสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . เมื่อไม่มีผู้เสนอ เป็นอันว่าให้ผู้ที่ถูกเสนอชื่อนี้เป็น
กรรมมาชิกได้ ขอให้สมาชิกต่าง ๆ อ่านรายชื่อ

นิตสาริกการสภาผู้แทนราษฎร . รายชื่อกรรมมาชิกการ ๑. นายพลตำรวจเอก เผ่า
ศรียานนท์ ๒. นายเสริม วิจิฉัยกุล ๓. นายหยุด แสงอุทัย ๔. นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์ ๕. นาย
พันธ์ อินทวงศ์ ๖. นายเค็จ ศิวะทัต ๗. นายชัยวัชร อินทะพันธ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . แปรญัติภายใน ๑ วัน

พลเอก เศษ เศษประทีปทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย . แปรญัติ
ภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . รัฐบาลขอแปรญัติภายใน ๑ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติ
ให้แปรญัติภายใน ๑ วัน

ต่อไปพิจารณาหมายเลข ๓ ร่างพระราชบัญญัติเหรียญงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ
พ.ศ. ๒... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) เชิญได้

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ

พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการ

ให้มีระเบียบงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ

เหตุผล

เนื่องจากจะมีการฉลองและบำเพ็ญกุศลเป็นงานใหญ่ในวาระที่พระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองมาจวบจนครบ ๒๕ ศตวรรษ จึงสมควรให้มีระเบียบงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษเพื่อเป็นที่ระลึกในโอกาสนี้.

สำเนาถูกต้อง.

แผนกระเบียบวาระ

จำนงค์ พิมพ์

ทนาย

(ไปรษณีย์)

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเหรียญงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ

พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....
.....

โดยที่พุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองมาจนถึง ๒๕ ศตวรรษ เป็นการสมควรให้เหรียญ
ขึ้นไว้เพื่อเป็นที่ระลึก

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเหรียญงานฉลอง ๒๕ พุทธ-
ศตวรรษ พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา-
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้มีเหรียญงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ มีลักษณะ เป็นเหรียญโลหะสีทอง
รูปกลมแบน เส้นผ่าศูนย์กลาง ๓ เซนติเมตร ด้านหน้ามีรูปพระธรรมจักร ตรงกลางมีรูปโคจร
ทำด้วยเงิน จำหลักเป็นเพชรทรง ด้านหลังมีรูปกลีบบัวบาน จารึกอักษรว่า "งานฉลอง ๒๕
พุทธศตวรรษ" และมีใบโพธิ์ทำด้วยโลหะสีทองค้ำที่ห้วงสำหรับห้อยกับแพรแถบสีเหลืองแกม
กว้าง ๓ เซนติเมตร

มาตรา ๔ บุคคลซึ่งมีชีวิตอยู่ในวันฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ ให้มีสิทธิประดับเหรียญ
ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ การประดับเหรียญนี้ สำหรับข้าราชการให้ประดับได้อย่างเครื่องราช-
อิสริยาภรณ์ สำหรับประชาชนให้ประดับได้ตามที่เห็นสมควร หรือจะใช้ห้อยคอโดยไม่มีแพร
แถบก็ได้

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎ
กระทรวงเกี่ยวกับการควบคุมการสร้างเหรียญและกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระ ราชบัญญัติ
กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

สำเนาถูกต้อง.

แผนกระ เบี้ยววาระ
จำนงค์ พิมพ์ - ทาน

พลอากาศโท มณี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษฎ์ รองนายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติเหรียญงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๕๐๐ โดยมีที่ติดต่าง /ใหม่เหรียญงาน
ฉลอง /๒๕ /พุทธศตวรรษ/ --

หลักการ ใหม่เหรียญงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ

เหตุผล เนื่องจากจะมีการฉลองและบำเพ็ญกุศลเป็นงานใหญ่ในวาระที่พระพุทธศาสนาได้
เจริญรุ่งเรืองมาจวบจนครบ ๒๕ ศตวรรษ จึงสมควรให้มีเหรียญงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ เพื่อเป็น
ที่ระลึกในโอกาสนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อขอให้สภามณฑลราชภัฏพิจารณา

นายทิม ภูวิวัฒน์ (อัครราชธานี) : ผมไม่เห็นด้วยในการที่จะมีพระราชบัญญัติเหรียญงาน
ฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษนี้ เพราะว่าโดยหลักการแล้ว ในหลักการนั้นบอกว่าให้มีเหรียญงานฉลอง ๒๕
พุทธศตวรรษ กระผมสงสัยว่าคำว่า "ศตวรรษ" นี้คือรอบ ๑๐๐ ปี ที่นี้ท่านว่าจะฉลองพุทธศตวรรษนั้น
เราฉลองเมื่อไร ศตวรรษที่ ๑ ก็คือนับตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๐๐ แล้วก็ศตวรรษที่ ๒ นั้นก็นับตั้งแต่ ๑๐๑ ไป
จนถึง ๒๐๐ อย่างนี้ ที่นี้ ๒๕ ศตวรรษนั้นก็ควรจะเป็นตั้งแต่ ๒๕๐๑

~~ที่ ๒๕ ศตวรรษที่ ๒๕๐๐ เป็นตั้งแต่ ๒๕๐๐~~ เป็นศตวรรษที่ ๒๕ ศตวรรษ เพราะว่าใน
 หลักการท่านไม่ได้เขียนบอกว่ครบรอบ ๒๕ ศตวรรษ ท่านไม่ได้เขียนอย่างนั้น ๒๕ ศตวรรษ
 ก็ตั้งต้นตั้งแต่ ๒๕๐๐ เป็นคนไป ตั้งให้หลักการนี้ท่านยังบอกพระองค์อยู่ นีว่าโดยหลักการนี้มันตรง
 กับสากลนิยมเขา ๆ ก็มันอย่างนี้ ศตวรรษที่ ๒๕ นี้ก็หมายความว่าตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้น
 ไป เพราะฉะนั้นถ้าฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษแล้วก็ฉลอง พ.ศ. ๒๕๐๐ มันถึงจะถูก ท่านไม่
 ได้บอกครบรอบ ๒๕ ศตวรรษ ท่านไม่ได้พูดอย่างนั้น นี่เป็นหลักการ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่าน
 จะฉลองเมื่อ ๒๕๐๐ แล้วท่านก็ควรจะเขียนหลักการใหม่ บอกครบรอบ ๒๕ ศตวรรษอย่างนี้
 ท่านจะแก้หลักการอย่างนี้ ถ้าหากว่าจะใหญ่กว่าท่านควรจะแก้หลักการอย่างนี้เสียจึงจะชอบ
 นี่ประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าขอคัดค้านในหลักการ และอีกประการหนึ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ การที่จะให้
 มีเหรียญไว้ว่ามีความจำเป็นอย่างไรหรือไม่ เป็นการจำเป็นแก่ประเทศชาติหรือไม่ เป็นการ
 จำเป็นแก่ประชาชนหรือไม่ สำหรับประชาชนที่ท่านประชาชน ๆ ข้าพเจ้าคิดว่า การจะให้สิ่งใด
 ไปนั้น จะมีค่าขึ้นก็คือสิ่งนั้น ๆ มันมีค่าแตกต่างกับคนอื่นเขาถึงจะมีค่า เหมือนกับทองที่มีค่า
 นั้นก็เพราะว่ามีเป็นจำนวนมาก ความจริงของนั้นก็แค่เพียงโลหะอันหนึ่ง ซึ่งเทียบกับเหล็ก
 ความคงทนหรืออะไรก็ไม่เท่ากับเหล็ก แต่เงินมันจึงมีค่า เราเอามาประดับประดาหรือบางที
 พลอยอย่างนั้นมันก็มีความงามแวววาวไม่แพ้กับเพชร แต่ทำไมมันมีค่าไม่เท่ากับเพชร ก็เพราะ
 ว่าเพชรนั้นมีมันน้อย ที่นี้การที่จะให้เหรียญแก่บุคคลนั้นให้ไปทุกคนอย่างนั้นมันจะมีค่าอะไร ใคร ๆ
 ก็มีอย่างนี้ อะไรที่มีมันมี ถ้าเหมือนกันอยู่แล้วจะมีประโยชน์อะไร เงินทองที่เราจะเข้าไปในสิ่ง
 ที่มาทำเหรียญ ท่านประชาชน ๆ ท่านคิดว่ามีจำนวนเท่าไร เวลาที่พลเมืองของเราที่มีศรัทธาที่
 สำรวจใหม่ก็มีอยู่ ๒๔ ล้านเศษ คือเสียว่าเหรียญหนึ่งทำได้ในราคาหนึ่งบาท เหรียญละหนึ่งบาท
 ทำเสร็จทั้งแถบทั้งอะไรเสร็จ เราจะต้องใช้เงิน ๒๔ ล้านบาท ใน ๒๔ ล้านบาทนี้ มันมีความ
 จำเป็นหรือที่จะต้องใช้เงินในสิ่งที่ไม่ได้ประโยชน์อะไร เอาเงิน ๒๔ ล้านบาทนี้มาไว้
 ในสิ่งที่ประชาชนต้องการ ที่ประชาชนมีความจำเป็นคือร้อนอยู่เวลานี้ ประชาชนยังต้องการ

โรงเรียน ประชาชนยังต้องการบ่อน้ำ ยังต้องการสุขภาพ ยังต้องการทางอีกเป็นจำนวนมาก สิ่งเหล่านี้มันพอแล้วหรือ แล้วเหตุไฉนท่านจะต้องเอาเงินจำนวน ๒๕ ล้านบาทมาทะเลาะลงงไปโดยไม่ไต่ประโยชน์อะไรเลย เหยียบดูใคร ๆ ก็คิดได้ แม้แต่ว่าเด็กแดงที่เกิดมาวันหนึ่งก็ต้องเสียเงินไปแล้วหนึ่งบาท สำหรับเด็กคนนั้นแล้ว ถิ่นแก่ที่กำลังจะตายวันนี้ ในวันที่เท่าไร ๑๓ พฤษภาคมหรืออะไรนี่ก็ต้องให้เขา-มีชีวิตอยู่ในวันนั้น นี่ก็ต้องเสียเงินไปเปล่า ๆ แล้วได้ประโยชน์อะไร โหน ๆ ใครก็มีชีวิตอยู่วันนั้น เราก็คือว่าแทนที่จะได้เหยียบดู เรามีอะไรอยู่ในตัวแล้วของบุคคลคนซึ่งเหมือนกัน เป็นคนว่ามีหู มีตา มีจมูก มีหัวใจอยู่เหมือนกัน แล้วทำไมจะต้องเอาเหยียบดูมาคิดเข้าอีก มันเรื่องอะไรกัน เพราะว่าไม่มีค่า ถ้าเราจะเอาเหยียบดูมาคิดนั้นก็สมมกว่ามันมีเหมือนกันทุกคน เสียก็ไป อากาศหายหรือ เบียดบังแค่นั้นมาคิดไว้ให้เหมือนกันทุกคนมันก็ไม่เหลือแล้วค่าสูงอะไรกัน ทำไมจะต้องมาคิดเหยียบดูให้มันโก้ ๆ ขึ้นมา แล้วไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย เพราะฉะนั้นถ้าจะถือโดยนามธรรมแล้ว ชาวเขาคิดว่าเราไม่ควรจะต้องไปห่มแพเงินลงไป เราเอาจิตใจดีกว่า เรามีจิตใจ เรามีชีวิตอยู่ในวันนั้น จิตใจของเราภูมิใจว่า เราได้เกิดมาแล้วก็ได้มีชีวิตอยู่ในวันนั้น วันครบรอบศตวรรษนั้น นี่ไม่ดีกว่าหรือ แล้วทำไมเราจะต้องเอาเงินของชาติเอาไปใส่จ่ายในสิ่งที่มีมันไม่จำเป็นและในขณะที่เดียวกัน เรายังต้องการสิ่งที่ราษฎรยังคงคร่ำครวญนั้นเป็นอันมาก อย่างที่ชาวเขาคิดแล้วราษฎรยังมีความขาดแคลนอยู่หลายประการ ในเรื่องเครื่องนุ่งห่มก็มีการกินอยู่ก็ดี โหน ๆ ถ้าหากว่าจำเป็นจะต้องใช้เงินในการฉลองพุทธศตวรรษนี้แล้ว เราเอาเงินจำนวน ๒๕ ล้านบาทเอาไปทำประโยชน์แจกจ่ายแก่คนยากสุดจน ที่ยังไม่มีเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัย ที่คือคร่ำครวญที่อยู่อาศัยเวลานี้ ที่ไปทุกหัวนอน เพียงแต่ว่าขาดหัวนอนยังกลับเนื้อกลับตัวก็แสนลำบากนั้น ค่าเช่าเดือนละ ร้อย เศษละ ซึ่ง-หรือรอบขึ้นไปอย่างนี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก เอาไปจับออบ้างนั้นไม่ดีกว่าหรือ ยังจะได้ประโยชน์ ประชาชนได้รู้เป็นเป็นสุขขึ้นอีก แล้วก็จะได้เป็นการให้ระลึกถึงว่า เอาเงิน ๒๕ ล้านบาทที่จัดสร้างขึ้นนี้เป็นการฉลองครบรอบ ๒๕ ศตวรรษ

แล้วก็จะทำให้ระลอกถึงบุคคลของคณะ รัฐมนตรีที่ได้จัดสร้างขึ้นไว้ให้แก่ประชาชนพวกเขาที่ไ้รับ
ความเค็อรอนนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอคัดค้านในหลักการ โดยเหตุผลดังที่ได้กราบ
เรียนมาแล้วนี้

ขุนวิเทศกรรณการ (เพชรบุรี) : ในเรื่องที่ว่าจะฉลอง ๒๕ ศตวรรษกัน
เมื่อใดนั้น ท่านสมาชิกผู้ใดหนึ่งลงไปคัดค้านว่า ควรจะไปฉลองเมื่อครบบริบูรณ์ ๒๕๐๐ ปี แล้ว
ก็ฉลองใน ๒๕๐๐ ครบนับศตวรรษนั้น นั่นเป็นผี อยากรจะขอให้ว่าถึงว่างงานใหม่ของเรา
๓๐ ธันวาคมเป็นวันสิ้นสุภมี แล้ววันขึ้นปีใหม่ คือวันที่ ๑ มกราคม เราก็มีงานกันในวันสิ้น
ในวันสิ้นนี้ การนับเป็นผี แล้วสิ้นเป็นวัน ๆ ที่ ๓๐ ธันวาคมเป็นวันสิ้นสุภแห่งปีนั้น ๆ เราก็
จัดงานฉลองในม้ายหรือในวันที่ ๓๐ คิคคอกันไปจนกระทั่งขึ้นวันใหม่อย่างนี้เป็นต้น คือเรา
ฉลองเรามีปีใหม่นะ ในวันสิ้นสุภแห่งเดือนแห่งปีเป็นอย่างนั้น คราวนี้ท่านเปรียบเทียบกับ
ศตวรรษ คำว่าศตวรรษนั้น คือว่าเป็นรอบร้อยปี เพราะฉะนั้นปีไหนเป็นปีที่สุด เราก็มีงานใน
ปีที่สุดของศตวรรษนั้น เช่นเดียวกับเรามีงานในวันสุภของปีนั้นเป็นอย่างนี้ ที่นี้ศตวรรษนับเป็น
ร้อยปีหนึ่ง ก็เป็นศตวรรษหนึ่ง ปีหนึ่งนับ ๑๒ เดือน และนับ ๓๖๕ วัน เพราะฉะนั้นเรามีงาน
ในวันสุภของปี ถ้านับเป็นศตวรรษแล้ว เราก็มีงานในปีที่สุดของศตวรรษ คือปีที่ ๒๕๐๐ หนีใช้ไป
ไปมีงานในปี ๒๕๐๑ ไม้ ปีเปรียบเทียบกับง่าย ๆ มันก็เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเองเราจึงมี
งานฉลอง ๒๕ ศตวรรษในปีที่ ๒๕๐๐ ก็เปรียบเทียบกับวันก็คองใช้วันที่ ๓๐ คิคคอกับวันที่ ๑
ปีก็ปี ๒๕๐๐ ซึ่ง เป็นปีที่สุด ซึ่งจะคิคคอกับปีขึ้นต้นศตวรรษใหม่ คือ ๒๕๐๑ นี้ขอโปรดเข้าใจตาม
นี้ เพราะว่ามีร้อยปี ๆ เราจะนับเหมือนอย่างกับปีหนึ่ง ๆ ไม้ได้ คราวนี้ส่วนการที่ท่านว่าเอา
เงินตั้ง ๒๔ ล้านไปทำอย่างนั้นคิดว่า ทำอย่างนี้ดีกว่า อย่างนี้เป็นต้น

อันนี้ผมก็เข้าใจว่า ถ้าที่มีเหรียญนี้ก็เป็นที่รำลึกว่า เรานี้เกิดมาอยู่ในพุทธศาสนาจนพุทธศาสนา
 ยุคใดกลางมาครบ ๒๕๐๐ ปีแล้ว เราก็ภูมิใจว่าเดี๋ยวนี้เราเป็นพุทธศาสนิกเรานับถือพุทธศาสนา
 เหรียญนี้ไม่ใช่ว่าจะติดกันไต่ตัวไปเหมือนอย่างที่ท่านเข้าใจ เฉพาะพุทธศาสนิกเท่านั้น ผู้ที่นับถือ
 พุทธศาสนาเท่านั้นจึงจะมีสิทธิประทับเหรียญนี้ได้ เพื่อเป็นที่ระลึกว่า อ้อ เรานี้ได้อยู่ในพุทธศาสนา
 จนกระทั่งพุทธศาสนานี้ใกล้จะเลยมาครบ ๒๕๐๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นที่ท่านเข้าใจว่าใคร ๆ ก็คิด
 เหรียญได้ อันนี้ไม่ใช่เช่นนั้น ไม่ใช่คิดกันไต่ทั่วโลก คิดเฉพาะพุทธศาสนิก หมายความว่าคนที่
 นับถือพุทธศาสนาเท่านั้น แล้วก็เข้าใจว่าไม่ใช่ว่ารัฐบาลนี้จะออกเงินค่าเหรียญนี้ ๒๔ ล้านอัน
 แล้วแจกจ่ายไปก็หาไม่ได้ เป็นแค่เพียงว่าเราออกพระราชบัญญัตินี้ให้มีเหรียญเหมือนกันเหล่านี้
 ผู้ใดจะประทับก็ได้หรือรัฐบาลจะออกเงินส่วนหนึ่งทำเพื่อเป็นสมนาคุณหรือแจกจ่ายแก่บุคคลบางคน
 เท่านั้น ไม่ใช่ใช้ว่ารัฐบาลจะแจกประชาชนทั่วทั้งเมืองทั่วทั้งประเทศก็หาไม่ได้

นายเชษฐ โชติสุทธิ (ศรีชนะเกษ) : ข้าพเจ้าสงสัยที่ท่านสมาชิกอภิปราย
 เมื่อคืนนี้โดยเฉพาะปัญหาประเด็นที่ ๒ ปัญหาเรื่องที่ว่าเหรียญนี้เราจะแจกให้ใคร ใครเป็นผู้ทำ
 ถ้าท่านอ่านมาตรา ๔ เสียใจที่เมื่อคืนรัฐบาลไม่ชัดเจน ความจริงนั้นรัฐบาลไม่ไต่ทำความเข้าใจ
 กับสมาชิกนี้เสียให้ต้องแต่เสียก่อน แล้วจึงไต่ปล่อยให้คนอื่นมาอภิปราย อย่างเนิ่นางที่จะย่นเวลา
 ให้มากเข้า ในมาตรา ๔ นี้ใช้คำว่า บุคคล บุคคลเฉย ๆ ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่จะเป็นพุทธ-
 ศาสนิกก็ดี แล้วก็แปลความกันไปให้หมดอย่างนี้แล้วละดี บุคคลนี้ไม่เฉพาะในประเทศไทยด้วย
 ซ้ำไป นี่ถ้าจะผูกให้เคร่งครัดตามตัวหนังสือแล้วไม่ได้มีบุคคลในประเทศไทยที่ไปไทยด้วยซ้ำไป
 ท่านเขียนกฎหมายอย่างนี้มาแล้วจะให้หมายความว่าอย่างไร บุคคลซึ่งมีชีวิตอยู่ในวันใดลอง ๒๕
 พุทธศักราชให้มีสิทธิประทับเหรียญนี้ได้ ท่านเขียนไว้เท่านั้นจะให้หมายความว่าอย่างไร จะ
 หมายความว่าต้องเป็นพุทธศาสนิกชนอย่างนี้หรือ นี่ถ้าหากว่าแปลกกันอย่างง่าย ๆ โฉด ๆ ก็
 หมายความว่าถึงคนในประเทศไทย ๒๔ ล้านคนซึ่งที่สมาชิกเขาอภิปรายคิดค่ามาแล้วเมื่อคืนนี้ ไม่ได้
 เลยว่าเป็นพุทธศาสนิกชน แล้วก็ยังเป็นปัญหาอีกหลายอันที่ท่านบอกว่ารัฐบาลอาจจะไม่ทำขึ้นมาก็ได้
 ออกกฎหมายมาเฉย ๆ แล้วจะมีความหมายอะไร ท่านอภิปรายอย่างไรข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลย

รวมความว่าถ้าหากสรุปตามกฎหมายนี้แล้วก็หมายความว่ารัฐบาลนั้นก็จะต้องจ่ายเงินที่เท่า
 เปรียบดูนี้ออกแจกจ่ายแก่ประชาชนคนไทยหรือไม่ใช่คนไทยหรือ คนในประเทศไทย เพราะใช้
 คำว่า บุคคล ไม่ใช่บุคคลคนไทยด้วย ไม่ใช่พุทธศาสนิกชนด้วย จะเป็นแขก ฝรั่งเศส ซึ่งอยู่ใน
 ประเทศนี้แล้วไม่มีคำจำกัดความให้แคบเข้ามาสักอันเดียวเลย ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่ารัฐบาลนั้น
 หมายความว่าอย่างไร แล้วท่านผู้อภิปรายเมื่อถึงนี้คงจะไม่เข้าใจความหมายของกฎหมายนี้
 เหมือนกัน เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลอภิปรายให้ชัดเจนเสียก่อน แล้วจึงค่อยอภิปรายกันต่อไปให้
 ว่ามันเป็นอย่างไรมัน

พลอากาศโท มณี มหาสันตนะ เวชยันต์รังสฤษดิ์ รองนายกรัฐมนตรี : เท้าที่
 ท่านสมาชิกฝ่ายสนับสนุนคนก่อนได้อภิปรายไปนั้น ท่านก็จะถือว่าโดยปกติก็เหล่าที่เป็นพุทธ-
 ศาสนิกชนคนไทยเท่านั้นแหละที่จะประทับ เปรียญเหล่านี้ แต่ว่าในเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติ
 นี้มันก็ไม่ได้อธิบายว่าผู้อื่นมันจะไม่ถือพุทธศาสนา ถ้าเสื่อมใสจะฉลองในวันครบรอบ ๒๕ ศกวรรษ
 ก็ย่อมจะประทับได้ เพราะว่าพุทธศาสนาไม่ได้เลือกชั้นวรรณะหรือบุคคลชาติภาษาใด ๆ ก็ใครที่มี
 จิตใจเสื่อมใสเข้ามาแล้วจะอยู่ในมณฑลในบุคคลอันนี้ในการเฉลิมฉลองวันที่จะครบรอบ ๒๕ พุทธศ-
 วรรษนี้ก็ย่อมจะกระทำได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้จำกัดเอาไว้ อีกอย่างหนึ่งท่านอาจจะข้องใจว่า
 จะสิ้นเงินของประเทศชาติไปเป็นจำนวนมากภายในการที่จะสร้าง เปรียญขึ้น เพราะฉะนั้นในที่
 -จึงไม่ได้บอกว่าจะแจกหรือจะอะไร โดยความตั้งใจนี้ซึ่งรัฐบาลได้ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ก็เพื่อจะได้กำหนดลักษณะของ เปรียญ แต่ว่าเจตนาจะให้ผู้ที่ประทับนั้นได้จัดหาหรือซื้อเอา
 เอง เพราะว่าเป็นจำนวนเงินมากมายเหลือเกิน แล้วก็ผู้ที่ประทับนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งใน
 เงินไซ้ที่จะให้จึ้อย่างไรนี้ละก็อาจจะวางเพิ่มกฎกระทรวงหรือระเบียบอะไรให้ต่อไป มีท่าน
 สมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวว่า เปรียญนี้จะมีคุณค่าอันใด ถ้าว่าประทับกันทั่วบ้านทั่วเมืองเช่นนี้ ก็มีเป็น
 เปรียญที่ระลึก ท่านสมาชิกฝ่ายสนับสนุนก็ได้บอกกล่าวแล้วว่าในการที่เรานี้^{๗๐}และปีที่ว่าได้เกิด
 มาในชาตินี้เกิดมาในพระพุทธศาสนา ใ้มีอายุหรือมีชีวิตอยู่ในวันที่เราเฉลิมฉลองวันครบ ๒๕
 พุทธศวรรษนี้ เพราะฉะนั้นการที่เราได้ประทับ เปรียญนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าย่อมจะยังความปิติและ

๑๕

ความภูมิใจให้แก่ผู้ประพันธ์เป็นอันมาก ถ้าท่านผู้นั้นได้เลื่อนใส่อันแท้จริงในพระพุทธศาสนา เพราะฉะนั้นการที่ว่าจะมีประโยชน์อันใดนั้นคงจะเป็นอันตกไม่ เพราะว่าผู้ประพันธ์คงจะภูมิใจ เป็นแน่

นายทิม กุริพิณ (อุบลราชธานี) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงที่ว่า เหรียญ จะไม่ได้คืนเบ็ดเสร็จเงินทอง เพราะว่าจะเป็นแค่กำหนดลักษณะของเหรียญขึ้นแล้วก็มีการทำขึ้น แล้วก็ให้เป็นการซื้อประดับนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกโล่งใจไปหน่อยที่เราจะไม่คงสูญเงินทอง ลงไปจำนวนมากมายุเช่นนั้น แต่เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วทำไมท่านไม่เขียนไว้ในกฎหมายนี้ให้ชัดเจน ลงไปว่า จะทำโดยผู้ที่มีสิทธิประดับนั้นให้ซื้อประดับ ทำไมไม่ได้เขียนลงไปเสียให้ชัดเจน เพื่อจะ ไม่ได้เป็นการคลุมเครือที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด เขาจะสมมติว่าท่านจะทำ แล้วก็ซื้อประดับ มีสิทธิประดับได้ ถ้าเป็นอย่างนี้ก็เหมือนว่าปัญหาที่เราจะคืนเบ็ดเสร็จเงินทองที่ให้หมกไปนั้น ที่ชี้แจง ก็เป็นอันว่าในเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่คิดใจที่จะคัดค้าน เพราะว่าท่านรัฐมนตรี ฯ ได้ชี้แจงแล้วว่า จะให้เขาซื้อประดับ สำหรับในเรื่องหลักการที่ว่า ๒๕ ศตวรรษนั้นการฉลองจะฉลองเมื่อไร ข้าพเจ้า มิได้มีความข้องใจเลยว่าจะฉลองเมื่อไรในเมื่อครบ ๒๕๐๐ แล้ว ตามที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งคือสมาชิก แห่งจังหวัดเพชรบุรีซึ่งมาชี้แจงข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าคิดว่าท่านชี้แจงมาชี้แจงโดยท่านไม่ได้ฟังคำ อภิปรายของข้าพเจ้า คล้าย ๆ กับว่าข้าพเจ้าเองนั้นไม่รู้ในเรื่องที่ว่า ศตวรรษคืออะไร ศตวรรษ ก็คือครบรอบ ๑๐๐ ปี แล้วข้าพเจ้าบอกว่าการหลักการนั้นเขียนไว้บอกว่ครบรอบ ๑๐๐ ปี เพราะฉะนั้นถ้าจะฉลองใน พ.ศ. ๒๕๐๐ ควรจะไปเขียนว่าครบรอบ ๑๐๐ ปี เพราะว่า ๒๕ พุทธศตวรรษนั้นนับตั้งกันแต่ พ.ศ. ๒๔๐๑ เป็นอย่างนี้เรียกว่า ๒๕ ศตวรรษ อย่างภาษาอังกฤษ ท่านเคยเป็นครูบาอาจารย์ท่านก็เคยสอนนักเรียนมาแล้ว คำว่า century นั้นหมายความว่า นับตั้งกันอย่างไร อย่างเป็นศตวรรษ nineteenth century ก็หมายความว่านับตั้งกัน ค.ศ. ๑๘๐๑ ขึ้นไป อย่างนี้เรียกว่า nineteenth century อย่างนี้ใช่หรือไม่ ท่านเป็น ครูบาอาจารย์ท่านก็คงจะทราบได้ดี เพราะฉะนั้นการที่ไปเขียนว่า ๒๕ ศตวรรษเฉย ๆ นั้น ๒๕ พุทธศตวรรษก็ตั้งกันแต่ พ.ศ. ๒๔๐๑

๑๖

มันอย่างนี้เป็น ๒๕ ศตวรรษ แล้วทั้งคน ๒๕ ศตวรรษ เพราะฉะนั้นถ้าเราพูดว่าในศตวรรษที่ ๒๕
 อย่างนี้ก็หมายความว่าทั้งคนแก่ พ.ศ. ๒๕๐๑ เป็นต้นไป มันเป็นอย่างนี้ แล้วไฟที่มีอยู่หาว่า
 จะลดลงเมื่อไหร่ นั่นนะ ข้าพเจ้าไม่เดียงเลย ถ้าหากว่าท่านเขียนบอกไว้ในหลักการ เขียนบอกว่า
 ครบรอบ ๒๕ ศตวรรษ นี่ท่านไม่ได้เขียนอย่างนั้นมันถึงสงสัย ฉะนั้น ๒๕ ศตวรรษนั้นลดลงเมื่อไรก็ได้
 ได้ ในรอบ ๑๐๐ ปีนี้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๑ มาจนถึง พ.ศ. ๒๕๐๐ นั้นมันลดลงเมื่อไรก็ได้ เพราะ
 เพราะว่าพุทธศตวรรษเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าจะไม่ถูกตามความมุ่งหมายของหลักการแห่ง
 พระราชบัญญัตินี้แล้วต้องเขียนไว้ในหลักการบอกว่าเหรียญลดลงครบรอบ ๒๕ ศตวรรษ เดิมคำว่า
 ครบรอบเข้าไปเท่านั้น อย่างนี้ขอให้ท่านทำความเข้าใจตนเองเสียก่อนถึงลุกขึ้นมาพูดมาโต้เถียง
 ไม่ควรที่จะพูด ๆ ไปโดยไม่คิดหลักการอะไร จนกระทั่งความหมายของพระราชบัญญัตินี้ บุคคลใด
 ที่มีชีวิตอยู่ในวันครบรอบ ๒๕ ศตวรรษมีสิทธิที่จะประดับได้ อย่างนี้ท่านก็พูดโพล่ง ๆ ไปบอกว่าได้
 ให้แก่ผู้ที่ เป็นพุทธศาสนิกชนเท่านั้น ไม่รู้เอาอะไรมาพูด พูดไปโดยไม่คิดอย่างนี้มันก็เสียเวลา
 สภาเปล่า ๆ

ขุนวิเทศกรรมการ (พพรบุรี) : การที่เพื่อนสมาชิกพูดถึงเรื่องคริสต์ศตวรรษคือ
 เป็น century นั้น ก็เข้าใจเหมือนกับข้าพเจ้านั่นเอง คือหมายความว่าอาจจะพูดถึง
 ศตวรรษที่ ๒๕ มันก็หมายความว่าตั้งแต่ ๒๕ ๒๕๐๑ มาจนถึงกระทั่งปี ๒๕๐๐ อย่างนี้มันก็เป็น
~~Buddhist~~
 Buddhist century และก็ที่ท่านบอกว่าเป็น nineteenth ศตวรรษที่ nineteenth
 Buddhism
 century เขาว่า nineteenth ไม่ใช่ nineteen โดย ๆ ต้องมี th ข้างท้าย เพราะ
 ฉะนั้นเท่าที่หมายความว่า ก็ถูกแล้ว ถ้าจะลดลงพุทธศตวรรษที่ ๒๕ ก็ในปีใดปีหนึ่งก็ได้
 ตั้งแต่ ๒๕๐๑ จนกระทั่ง ๒๕๐๐ เช่นนี้มันก็ตรงกันอยู่ก็ไม่มีเรื่องอะไรที่จะมาอธิบายกัน ผมอธิบาย
 ไปก็ถูกต้องแล้ว

หลวงอรุณพรพิศาล (ตราด) : เห็นว่าอภิปรายกันมากก็สมควรแก่เวลาขอเสนอ
 ให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอให้ประชุมวินิจฉัยว่า ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร รับหลักการ ขอไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พลอากาศโท มณี มหาสันตะ เวชยันต์รังสฤษดิ์ รองนายกรัฐมนตรี : ส่งคณะกรรมการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลเสนอขอให้ส่งคณะกรรมการสามัญประจำสภา จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นจะส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครอง แปรญัตติภายในกี่วัน

พลอากาศโท มณี มหาสันตะ เวชยันต์รังสฤษดิ์ รองนายกรัฐมนตรี : แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ต่อไปพิจารณาหมายเลข ๔ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

เหตุผล

ตามที่ใ้ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ ทำให้ผู้ว่าราชการภาคและหัวหน้าส่วนราชการประจำภาคไม่มีอำนาจบริหารและอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการในเขตภาคตั้งแต่ออน จึงสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยเลิกภาคใหม่เฉพาะเขต สำหรับการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคใหม่เฉพาะจังหวัดและอำเภอ โดยโอนอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการภาคไปเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เมืองคณาการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกานนั้น.

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ
จ่านงค์ พิบพ.
[Signature] ทาน.

(โปรดพลิก)

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕

"มาตรา ๒๓ ทวิ กระทรวง ทบวง กรมใดมีเหตุพิเศษจะตราพระราชกฤษฎีกาแม่บทที่ออกเป็นเขต เพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการประจำเขต แล้วแต่จะเรียกชื่อเพื่อปฏิบัติงานทางวิชาการก็ได้

หัวหน้าส่วนราชการประจำเขตมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากกระทรวง ทบวง กรมมาปฏิบัติงานทางวิชาการ และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการประจำสำนักงานเขตซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น

ความในมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนการแบ่งเขตและการปกครองบังคับบัญชาของตำรวจซึ่งให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔ ตริ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕

"มาตรา ๒๔ ตริ ถ้ากระทรวง ทบวง กรมใด เห็นมีความจำเป็นที่จะตั้งข้าราชการหนึ่งหรือหลายคนแล้วแต่จะเรียกชื่อเป็นผู้ตรวจราชการก็ได้

ผู้ตรวจราชการมีอำนาจหน้าที่ตรวจ และแนะนำชี้แจงราชการอื่นเกี่ยวกับกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งตนเป็นผู้แทนนั้นตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ดังนี้

(๑) จังหวัด

(๒) อำเภอ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในหมวด ๑ ของลักษณะ ๒ และมาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๓๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้โอนอำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการภาคตามกฎหมายหรือกฎหมายอื่นไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินในจังหวัด ดังนี้

(๑) บริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน

(๒) บริหารราชการแผ่นดินตามที่คณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรมมอบหมาย

(๓) บริหารราชการแผ่นดินตามคำแนะนำ ชี้แจงของผู้ตรวจราชการ ในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมายระเบียบแบบแผน คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรม

(๔) ควบคุมดูแลราชการแผ่นดินอันเป็นอำนาจและหน้าที่ของรัฐบาลซึ่งเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ของรัฐบาลในจังหวัดนั้นปฏิบัติ

ในการนี้ให้มีอำนาจและหน้าที่ตรวจ แนะนำ ชี้แจง และสั่งให้เจ้าหน้าที่ในจังหวัดนั้นปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผน คำสั่ง และคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรม

(๕) ควบคุมดูแลราชการบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้นตามกฎหมาย

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การให้อนุมัติหรือการปฏิบัติราชการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายนั้นมีบัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดทำการแทนในนามของผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้"

พลเอก เกษ เตชประทีป รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : คณะรัฐมนตรี
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๓๖

โดยมีหลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

เหตุผล ตามที่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้ผู้ว่าราชการภาคและหัวหน้าส่วนราชการประจำภาคไม่มีอำนาจบริหาร และ
อำนาจบังคับบัญชาข้าราชการในเขตภาคดังแต่ก่อน จึงสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕
โดยเลือกภาคใหม่เฉพาะเขต สำหรับการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคใหม่เฉพาะ
จังหวัดและอำเภอ โดยโอนอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการภาคไปเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
สำหรับการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล
สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนี้.

นายเทพ โชคินุกิต (ศรีสะเกษ) : พระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารฉบับนี้ที่แก้ไขใหม่นี้ โดยสาระสำคัญคือว่า จะเลิกภาค แคนธระ ผมสงสัยว่าทำไมถึงตั้งเขตขึ้นอีก ปัญหาภาคนี้ได้ถกเถียงกันมาหลายครั้งหลายหน ถึงว่าตั้งแต่นั้นตั้งแต่ผมทดลองแล้วก็เลิก มีเหลือจังหวัด ทางรัฐบาลนี้เกิดจะตั้งภาคขึ้นมา ๕ ภาคก็แล้ว ๔ ภาคก็แล้ว เอาเลิกภาคกันใหม่ ก็กลับมาเป็นจังหวัดอีก ทั้งนี้เมื่อเลิกภาคขึ้นแล้ว ขอบอกจะถามว่าทำไมถึงจะมาตั้งเขตขึ้นอีก ซึ่งในนี้ไม่อธิบายชัดเจน ในกฎหมายนี้อ่านแล้วไม่เข้าใจว่า เขตกับภาคนี้มันต่างกันอย่างไร แล้วจะมีอำนาจแค่ไหนเพียงใดหรือไม่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลนี้ได้บริหารราชการแผ่นดินนั้น คือว่าถูกละ การตั้งภาคขึ้นมาเมื่อมันไม่ดีกว่าเลิก แต่ว่าอย่างนั้นก็แสดงให้เห็นว่าตอนที่รัฐบาลจะตั้งภาคนั้นก็ไม่ได้คำนวณ ความจริงก็มีระเบียบแบบแผนมาแต่เดิมแล้วว่ามันยุ่งยากแค่ไหน แต่ว่าก็ทิ้งไป บัดนี้ไม่คิดละ เอา เลิก-๓ ก็เป็นอันว่าเลิกภาคกันละ เหลือให้อำนาจจังหวัดเท่ากับภาค ทั้งนี้ปัญหาที่ผมสงสัยอยู่อันหนึ่งว่า เขตนี้มันมีความหมายอย่างไร แล้วก็ทางมหาดไทยจะตั้งเขตอีกใหม่ เพราะว่าเขตนั้นของเจ้าทำถักถัก ของใครคือใครสุลกาทกรถัก เขาผู้มีเขตอยู่ นั้นจะหมายความว่าเพียงเท่านั้นอย่างนั้นหรือ แล้วผู้ถือประการหนึ่ง ปัญหาเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา ๕๓ ที่แก้ไขใหม่ มาตรา ๕ ที่แก้ไขมาตรา ๕๓ เดิมนั้น เป็นอันทราบนโยบายของรัฐบาลนี้แล้วว่าที่ท่านได้ตั้งสภาตำบล โดยไม่มีกฎหมายรับรองนั้น แม้ถึงจะมีกฎหมายปกครองท้องถิ่นโดยมีกรรมการตำบลอยู่นิดเดียว ท่านก็จัดสรรเอามาเป็นสภาตำบล ดังที่ได้ปฏิบัติบริหารอยู่ทุกวันนี้ โดยให้มีอำนาจไม่มีอำนาจแค่ไหน มีเงินไม่มีเงินอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งท่านได้ประกาศไปแล้วโดยมติของคณะรัฐมนตรี บัดนี้ท่านมาออกกฎหมายรับรองสภาตำบลใหม่ได้แล้ว ดังที่ปรากฏอยู่ในร่างกฎหมายฉบับนี้ ถึงกระนั้นก็ก็ตามและ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ท่านมีนโยบายที่จะมีชุมชนเราจริง ๆ จังหวัด ๆ ภาคนั้นหรือ เพราะเหตุว่าการบริหารส่วนจังหวัดก็ตาม ส่วนเทศบาลก็ตาม ซึ่งเราถือเสมือนหนึ่งว่าเป็นรากของประชาธิปไตย จะให้ประชาชนเขามีสิทธิมีเสียงในการปกครองแผ่นดินนั้น เอาละ เป็นอันว่าผมก็ยอมรับว่าบัดนี้เราจะเลิกประเภท ๒ ทั้งสภาจังหวัดและทั้งสภาเทศบาล ซึ่งจะได้เสนอกฎหมายต่อ ๆ ไปในระยะหลัง ๆ นี้ ถึงกระนั้นก็ก็ตาม

- ปัญหาเรื่อง โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเท่าที่ผมทราบมาจากสมาชิกสภาตำบลหรือกรรมการตำบลซึ่งเขาได้ทำกันอยู่ ซึ่งรัฐบาลได้สั่งไปให้ทำเป็นงานมาหลายเดือนแล้วนั้น ปัญหาสำคัญที่สุดนั้นอยู่ที่ว่าเอาเงินที่ไหนไปให้เขา เพราะว่าเวลานี้เขามันกันนักหนา ท่านจอมพล ฯ นี้แหละเป็นผู้ที่จะให้ประชาชนตามท้องถิ่นตามตำบลนั้นได้เห็น ว่า ประชาธิปไตยนี้แหละมันแสนเลิศ เพื่อจะให้เขามีสิทธิมีเสียงในการปกครอง แต่ว่ามันเป็นเพียงแต่อุดมคติของท่าน แต่ว่าข้อปฏิบัติอันแท้จริงและผลที่รับจากสภาตำบลนั้นไม่มีอะไรเลยซึ่งจะให้เขาได้รับผลจริงจึงถามที่ท่านนี่ที่ท่านเห็น เพราะว่าเขาลงมติอะไรไปหลายแห่งที่ลงมติไปแล้วเอาเงินที่ไหน พวกสมาชิกสภาตำบลเขามันกันนักหนาว่า แม้แต่เงิน ๒๐๐ บาทให้เป็นทุนประเดิมในการที่จะให้สภาตำบลนี้ไปเป็นทุนเริ่มแรกนั้น จนบัดนี้ยังไม่ได้จ่ายเลย จะสิ้นปี ๒๕๕๕ อยู่แล้ว ทุกตำบลไม่มีเงินจ่าย นี่ประการหนึ่ง *พรทท* นั้น *ชช* นั้น *คช* นั้น *คช* นั้น อีกประการหนึ่งนั้นต่อไป สมมติว่ามีปัญหานี้ขึ้นแล้ว ก็ทำไม่ถึงจะเอาเงินที่ไหนไปให้เขา เพราะว่าสภาจังหวัดเองก็ตี เงินก็ไม่พอ สภาเทศบาลเวลานี้ต้องเอาเงินบำรุงอุดหนุนจากรัฐบาลกลางไปให้ตั้ง ๓๐ - ๔๐ ล้านบาท มันจึงทรงตัวอยู่ได้

ท่านจะไปขยายสภาพตำบลขึ้นมาอีก ท่านจะเอาเงินที่ไหนไปให้เขา ฉะนั้นก็ขอให้ท่านทางรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้โปรดชี้แจงตั้งที่กระผมได้เรียนมาแล้ว ๑. เรื่อง เขต ๒. เรื่อง
 องค์การบริหารส่วนตำบลว่าจะสามารถทำไปได้หรือไม่ ออกกฎหมายแล้วไม่มีเงินจะให้เขาแล้วทำอย่าง
 ไร สภากลางเวลานี้ตั้งขึ้น เอาละ ประเภท ๒ ไม่ต้องพูดถึงเอาประเภท ๑ สมมติว่ามีประเภท ๑
 ล้าน ๆ สุกท้ายเราก็ต่างกันกันไปก็พอเวลานั้นแหละ แต่ว่าเงินที่แบ่งส่วนมันส่วนไปจากรัฐบาลกลางนั้น
 ไม่มีอยู่ชนิดหนึ่งรัฐบาลกลางนั้นได้ส่งไปให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดคือสภากลางนี้เสนอโครงการ
 มาว่าท่านบูรณบ้านเมืองมาอย่างไรภายใน ๕ ปี เสนอมาจังหวัดหนึ่ง ๕๐ ล้าน ๑๐๐ ล้าน ๒๐๐
 ล้าน สุกท้ายเหลวเปล่า ซึ่งไม่ได้ผลอะไรเลย ฉะนั้นขอให้ทราบว่าจะแก้ไขอย่างนี้มันจะได้ผลอะไร
 ขึ้นมาบ้างไหม

นายชัยวัฒน์ อิศระพันธ์ (สัพพ) : ปัญหาที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ก็คือพระราช
 บัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ท่านขອງใจประการแรก ท่านขອງใจว่า
 เมื่อเลิกภาคแล้วทำไมจึงต้องมีเขต ผมในฐานะเป็นสมาชิกก็อยากจะกราบเรียนชี้แจงให้ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้เข้าใจว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้เน้นความประสงค์มุ่งหมายส่วนใหญ่นั้นก็คือต้องการ
 อยาที่จะเลิกภาค แต่ที่ยังต้องกำหนดไว้ในบทบัญญัติใหม่ เขตไว้นั้นก็เนื่องจากว่าบางกระทรวงทบวงกรม
 จำเป็นจะต้องอาศัยปฏิบัติการหรือผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการให้อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน อย่างยกตัว
 อย่างอย่างง่าย ๆ ~~เลิกภาค~~ ^{เลิกภาค} ทุกกระทรวงทบวงกรมต่างก็ตั้งภาคขึ้นไป ความจำเป็นบางกระทรวง
 ก็มี บางกระทรวงทบวงกรมก็ไม่มี แต่สำหรับความจำเป็นบางกระทรวงทบวงกรมที่ต้องมีอยู่ใกล้ชิด
 ประชาชนนั้นปัญหา เช่นเกี่ยวกับการชลประทานหรือการป่าไม้ การกสิกรรม กรมการข้าว หรืออย่าง
 ซึ่งจะต้องอยู่ใกล้ชิดประชาชนหรือทาง อย่างนี้เป็นต้น เมื่อรัฐบาลเห็นว่ากิจการงานของกระทรวง
 ทบวงกรมบางอย่างจำเป็นจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญที่จะต้องปฏิบัติงานทางวิชาการ อยู่ใกล้ชิดกับท้องถิ่น
 อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน ก็ให้อำนาจแก่กระทรวงทบวงกรมนั้นที่จะตั้งเขตขึ้นได้ ส่วนจะมีกี่เขตนั่นก็
 แล้วแต่ความจำเป็น อย่างกระทรวงคมนาคมที่เกี่ยวกับทางอากาศจะมี ๕ เขต ตำรวจอาจจะมี ๕ เขต
 หรือชลประทานอาจจะมี ๔ เขตเหล่านี้เป็นต้น กฎหมายระเบียบบริหารนี้ให้อำนาจที่จะพิจารณาตาม

ความเป็นธรรมและความเหมาะสม ปัญหาเรื่องสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้ขอร้องใจว่า เท่าที่รัฐบาลได้เปิดให้มีการบริหารส่วนตำบลขึ้นโดยมีสภาตำบลเป็นงานต้นแรก
 เริ่มแรกนั้น กระผมก็อยากจะเรียนชี้แจงว่าในเรื่องสภาตำบลนั้นรัฐบาลนั้นก็มุ่งหมายที่ต้องการอยากจะ
 ตั้งการปกครองในระบบประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน การตั้งระบบประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน
 นั้นจำเป็นจะต้องให้ประชาชนเกิดความรู้สึกและรู้ถึงหน้าที่ของตัวเองที่มาว่าตัว เป็นประชาชนมีหน้าที่
 ที่พึงจะต้องจัดสรรสร้างสรรความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนขึ้นแล้วจึงจะมองไปเห็นความจำเป็นของ
 ประเทศชาติขึ้นภายหลัง จริงอยู่ ในระยะเริ่มแรกของการบริหารงานส่วนตำบลที่กระทำมานั้นมา
 อย่างอาจจะยังไม่ทันเห็นผลในระยะเวลาอันรวดเร็วนัก แต่ถ้าหากว่าจะหยุดไปจะเห็นได้ว่ารัฐบาลนี้
 ได้พยายามอย่างยิ่งที่ต้องการอยากจะให้ประชาชนในตำบลรู้สึกถึงหน้าที่และมีความรับผิดชอบในการ
 บริหารกิจการในท้องถิ่นของตนให้สร้างสรรความเจริญขึ้นแข่งขันกัน และความมุ่งหมายส่วนใหญ่ของ
 การจัดการบริหารส่วนตำบลนั้นก็ต้องการให้ประชาชนมีความรู้สึกช่วยกันออกแรง ช่วยกันออกทรัพย์
 บ้าง และรัฐบาลคอยให้กำลังหนุนไปเบื้องหลัง ถ้าหากว่าเราจะปล่อยให้ประชาชนไม่มีความเข้าใจ
 จึงคอยอยู่ในอ้อมอกของรัฐบาลตลอดไป เมื่อนั้นประชาชนก็ไม่รู้สึกถึงหน้าที่ของตัวเองในระบบ
 ประชาธิปไตย ผมจึงหวังว่าสภานี้คงจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยดี

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้ามีความเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มี
 เกียรติของจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเห็นว่ารัฐบาลนี้ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขระเบียบบริหาร
 แขนงดินฉบับนี้ขึ้นมาว่าเป็นการกระทำที่เรียกว่าลุ่ม ๆ โด่ง ๆ คือบางที่ท่านก็เห็นความจำเป็นของภาค
 บางที่ท่านก็ว่าภาคไม่มีความจำเป็น ยุบเลิกไปเสียโดยมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งทางผู้เสนอคัดค้านผู้ที่ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องการจัด เขต และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ทางฝ่ายสนับสนุนได้มาชี้แจงว่าการตั้ง เขตนั้นเป็นความจำเป็นในทางราชการ แต่แท้จริงที่ท่านอ้างมา
 ทั้งหมดนั้นมันอยู่แล้วขณะนี้ อย่างเขตการทาง เขตชลประทานอะไร เหล่านี้มันอยู่แล้ว แม้ทางการตำรวจ
 ก็มีผู้บังคับการอยู่แล้วซึ่งควบคุมอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลขณะนี้
 ได้ตั้งตำแหน่งอย่างท่วมเพื่อยขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีตำแหน่งหนึ่ง ตำแหน่งผู้อำนวยการกองเรา

ก็เคยมีบัญญัติไว้ โดยแจ้งชัดไว้แล้วว่าให้ตำแหน่งข้าราชการชั้นพิเศษหรือว่าเทียบเท่าอธิบดีซึ่งตำแหน่ง
 อย่างนี้ก็เป็นที่ตำแหน่งของ เขตอยู่เหมือนกัน คือชั้นเทียบเท่าและมองดูความสำคัญในการตั้ง เขตก็ไม่
 ทราบว่าในตำแหน่งมหาดไทย/๒๕ตั้งเขตอะไร จะเป็นการตรวจราชการหรือ ท่านก็มีข้าหลวงมหาดไทย
 อยู่แล้วในการตรวจราชการ มันจึงเป็นการพุ่มเฟื่อยอย่างท่านผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดศรีสะเกษได้กล่าว
 มา และอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๕ แก่ไขมาตรา ๘๗ พูดถึงเรื่องสภาตำบล ท่านผู้มี
 เกียรติไม่ใช่สภาตำบลนี้ทางสมาชิกฝ่ายค้านจะคัดค้านไม่เห็นด้วย ทามิได้ เราสมาชิกฝ่ายค้านเห็น
 และส่งเสริมรัฐบาลด้วยหัวใจไปว่าให้อาความเป็นประชาธิปไตยให้ถึงมือประชาชนโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น
 คือใหม่สภาตำบล แต่ความหวั่นวิตกและห่วงใยของพวกเรานั่นคือว่าห่วงอย่างนี้ ห่วงว่าเมื่อตั้งสภา
 ตำบลขึ้นมาแล้วรัฐบาลนี้สนองความต้องการของสภาตำบลได้หรือไม่ เหตุการณ์ก็ปรากฏโดยแจ้งชัด
 แล้วทุกอย่างสั่งให้จ่ายเงินได้ ๒๐๐ ต่อสภาตำบล เราจ่ายไม่ได้ สภาตำบลเสนอลงมติให้ชุกบ่อน้ำ
 กิติ สร้างถนนหนทางกิติ ก็ไม่สามารถกระทำได้ เพราะเงินงบประมาณไม่มี อย่างท่านผู้มีเกียรติ
 ศรีสะเกษบอกแล้วว่าเพียงเทศบาลเราต้องอาศัยเงินส่วนกลางแล้วก็ส่วนตำบลจะทำอย่างไร ค่า
 กระดาษเครื่องเขียนก็ร่อยแร่รัฐบาลนี้พร้อมหรือยัง ฝ่ายค้านไม่ใช่คัดค้านว่าไม่เห็นด้วยเราเห็นด้วย
 เรื่องสภาตำบล แต่ว่าการเห็นด้วยนั้นอยากให้เป็นทีละขั้นคือหมายความว่ารัฐบาลนี้ไม่พร้อม คือเครื่อง
 มือไม่มี งบประมาณไม่มี ก็อย่าเพิ่งทำ ความริบร้อยมันไม่มี เราจะฝึกคนให้เป็นประชาธิปไตยนั้นฝึก
 ง่าย คือฝึกอย่างง่าย ๆ คือเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเราอย่าโกงกันเสียก็เป็นประชาธิปไตย เราอย่า
 ใช้อำนาจกดขี่ข้าราชการ อย่างนี้ก็จะเป็นประชาธิปไตย ไม่จำเป็นต้องไปสร้างสภาตำบล ท่านเลือกตั้ง
 ให้บริสุทธิ์ ให้ราษฎรเห็นว่าการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรโดยบริสุทธิ์ ก็เป็นผู้เครื่องฝังจิตใจ
 ก็เป็นที่ทราบกันอยู่ แมท่านนายฯ เองผมดูโทรภาพท่านก็พูดปราศรัยว่าท่านต้องการให้เลือกตั้งนั้น
 บริสุทธิ์เพื่อให้เป็นเสรีประชาธิปไตย ก็แสดงว่าท่านยอมรับว่าเลือกตั้งที่แล้ว ๆ มานั้นไม่บริสุทธิ์ท่าน
 ถึงว่าต่อไป....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ตรงกันเสีย พูดถึงเรื่องสภาตำบล. คุณพูดถึงการเลือก
 ตั้งบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ ผมดูไม่ตรง ขอกรุณา ถ้าหากว่าตรงกับเรื่องผมไม่อยากจะขัดหรือออก ต่อไป
 เด็ด

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : คือข้าพเจ้าหมายความว่าเราคัดค้านท่านผู้
 สนับสนุนรัฐบาลเมื่อครั้งนี้ว่าเพื่อความ เป็นประชาธิปไตย กระผมถึงชี้แจงให้ฟังว่าความเป็นประชาธิปไตย
 นั้นไม่ใช่ว่าอยู่องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเดียว เป็นเรื่องรอบ ๆ ตัวและรัฐบาลนี้ก็ส่งเสริม
 กระผมทราบตัวว่ารัฐบาลนี้ส่งเสริม ท่านนายกฯ ท่านเจตนาดี เมื่อคืนนี้ก็ฉายหนังให้ดูมากกว่ามีกระจก
 ใด ๆ อยู่ข้างหน้าเหล่านี้คือความเป็นประชาธิปไตย ไม่หมายความว่าต้องตั้งสภาตำบลแล้วถึงจะเป็น
 ประชาธิปไตย กระผมว่าอย่างนี้ อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าอยากจะเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและ
 สถานให้ทราบอีกครั้งหนึ่งว่าพวกฝ่ายค้านไม่ใช่หมายถึงคัดค้านท่านและไม่เห็นด้วย เรื่องการมีสภา
 ตำบล แต่เราเห็นว่าขณะนี้พบเหตุการณ์บ้านเมืองหรือความ เหมาะสม เกี่ยวกับงบประมาณแผ่นดินยังไม่
 ให้แก่เขา อย่าไปทำให้เขาเบื่อหน่าย อย่างขณะนี้เท่าที่ท่านผู้มีเกียรติจังหวัดศรีสะเกษ ได้บอกแล้วว่า
 พวกสมาชิกสภาตำบลเขาเบื่อหน่ายไม่ใช่เฉพาะจังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดนครราชสีมา ก็เบื่อหน่าย
 เสนอลงมาสร้างโน่นสร้างนี่ ขอเงินไปไม่มีหรือแบ่งเงินให้แก่ตำบลหนึ่ง ๆ เพียงไม่กี่ร้อยก็พันบาทก็
 ไม่สามารถจะกระทำได้ จึงอยากจะเรียนตามทางรัฐบาลว่าเมื่อจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 ส่วนตำบลอย่างนี้แล้วรัฐบาลพร้อมไหมที่จะให้ความสนับสนุนแก่สภาตำบลเพื่อให้ราษฎร เจ้าของท้องถิ่น
 นั้นได้ใช้สิทธิใช้เสียงเต็มที่เพื่อเป็นประชาธิปไตยอันแท้จริง เราพร้อมหรือยัง กระทรวงมหาดไทย
 พร้อมหรือยัง ตามอย่างนี้

พลเอก เดโช เคนประคิยทุท รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย .: ผมขอเรียนว่า
 รัฐบาลพร้อมแล้ว

นายเทพ โชคินฤต (ศรีสะเกษ) .: ผมขอถามรัฐมนตรีสักหน่อยว่าองค์การบริหารส่วน
 ตำบลนี้ ๑. ท่านจะจ่ายเงินค่าบวญการสมาชิกเขาไหม กรรมการตำบลท่านจะต้องใช้จ่ายอะไรบ้าง
 และท่านได้เตรียมงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลนี้ไว้ประมาณปีละเท่าไร ขอได้โปรดตอบ

๒๘

พลเอก เศษ เศษประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ผมขอ
เรียนดังนี้ คือว่าในเรื่องคดีของศกการบริหารส่วนตำบลนี้ ความจริงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้
เงินทองอะไรมากมาย เพราะเหตุที่ว่าเรามีกรรมกรตำบลซึ่งไม่ต้องใช้เงิน และนอกจากนั้นก็
มีค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนค่าใช้จ่ายของตำบลที่จะหมุนำรุงตำบลนั้น เรามีเงิน
บำรุงท้องถิ่นอยู่

นายธรรมบุญ ภูมาศ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัยว่า
สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตามที่รัฐบาลได้
เสนอมานี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง *พร้อมเพรียง*

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้โดยพร้อมเพรียงกัน สงเคราะห์สมาชิการสมัครวิสามัญ

พลเอก เศษ เศษประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอเสนอส่งกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๗ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอส่งกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน
๗ นาย จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้ส่งกรรมาธิการวิสามัญ

มีจำนวน ๗ นาย ของรัฐบาลก็ นาย

พลเอก เกษ เกษประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
ขอเสนอ ๓ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย เป็นของสภา ฯ ๔
ขอเชิญเสนอได้

พลเอก ไชย เกษประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
ขอเสนอ ๓ นาย คือ ๑. พลเอก เกษ เกษประดิษฐ์ ๒. นายสาบุม หุตะเจริญ

๓. นายหยก แสงอุทัย

นายเหลื่อม พันธุ์ถุก (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายจิตตะเสน ไชยาคำ
มีสมาชิกรับรอง

นายมานิต อุทธิเสน (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพันธุ์ อินทวงศ์
มีสมาชิกรับรอง

นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์ (จันทบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเสริม วินิจฉัยกุล
มีสมาชิกรับรอง

นายเทิ้ม ณ สงขลา (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้วท่าน ~~สุพงษ์ จ่างรงค์~~ จะมีผู้ใด
เสนอชื่อไปอีกหรือไม่

ไม่มีผู้ใดเสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอใครอีก เป็นอันว่าใหญ่ที่ถูก
เสนอชื่อแล้วนี้เป็นกรรมาธิการได้ ขอให้สมาชิกกรอานรายชื่อ

๒๐๗

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อกรรมการวิสามัญ มีดังนี้

- ๑. พลเอก เชน เชนประคิบุท ๒. นายสาย หุตะเจริญ ๓. นายหยุด แสงอุทัย
- ๔. นายจิตตะเสน ไชยาคำ ๕. นายพันธ์ อินทวงศ์ ๖. นายเสริม วิจิตรกุล
- ๗. นายชัยวัชรน์ อินทพันธ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

พลเอก เชน เชนประคิบุท รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอขอแปรญัตติภายใน ๑ วัน ถ้าหาก

ว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าอนุมัติ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติได้ภายใน ๑ วัน

ต่อไปหมายเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่...)

พ.ศ.๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)
บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่...)
พ.ศ. ๒๕...

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน บางมาตราทำให้ยากแก่การปฏิบัติ เช่น ไม่มีบทบัญญัติในเรื่องการปิดประชุมก่อนครบกำหนดสมัยประชุม การกำหนดตำแหน่งข้าราชการส่วนจังหวัด การจัดแจงการบริหารราชการของจังหวัด สิทธิที่จะไม่ตอบคำสอบถาม ก็ไม่กำหนดไว้ เช่นเดียวกันกับในเรื่องกระทู้ถาม ไม่ได้ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งเพิกถอนมติซึ่งไม่ใช่ข้อบัญญัติจังหวัด คำวินิจฉัยของจังหวัดเกี่ยวกับกิจการของจังหวัด ไม่มีระบุให้อำนาจกระทรวงมหาดไทยวางระเบียบเกี่ยวกับการพาณิชย์ของจังหวัด ก็ยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกภาพแห่งสมาชิกสภาจังหวัด ประเภท ๒ ซึ่งสมควรกำหนดเวลาให้หมดสิ้นไป จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น.

สำเนาถูกต้อง.

แผนกระเบียบวาระ

จำนงค์ พิมพ์

กรมเลขาธิการ

(โปรดพลิก)

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕...

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗ สภาจังหวัดประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด มีจำนวนอย่างน้อยยี่สิบสี่คน

ให้ราษฎรในอำเภอเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขึ้นอำเภอละหนึ่งคน ถ้าอำเภอใดมีราษฎรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรครั้งหลังที่สุดเกินกว่าหนึ่งหมื่นห้าพันคน ให้อำเภอนั้นมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุกหนึ่งหมื่นห้าพัน เศษของหนึ่งหมื่นห้าพันถ้าถึงครึ่งให้นับเป็นหนึ่งหมื่นห้าพัน

แต่ถ้าคำนวณตามเกณฑ์ในวรรคสองไม่ได้จำนวนสมาชิกครบยี่สิบสี่คน ให้ถือว่าอำเภอหนึ่งมีสมาชิกได้หนึ่งคน ส่วนจำนวนสมาชิกที่ยังขาดจำนวนอยู่นั้น ให้ดำเนินการดังนี้ เอกยี่สิบห้าจำนวนราษฎรในจังหวัดนั้น โดยลัดทัพ้เท่าใดให้ถือเป็นเกณฑ์สำหรับคำนวณสมาชิกเพิ่มอำเภอใดมีจำนวนราษฎรมากที่สุดให้อำเภอไม่มีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน แล้วให้เอาผลลัพท์จำนวนราษฎรของอำเภอที่นอกเหนือเท่าใดให้ถือเป็นจำนวนราษฎรของอำเภอที่นอกเหนือพิจารณาเพิ่มสมาชิกที่ยังขาดจำนวนอยู่นั้น กระทำดังนี้ต่อไป จนได้สมาชิกครบจำนวนยี่สิ

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ สมาชิกสภาจังหวัดให้อยู่ในตำแหน่งใดคราวละห้าปี แต่ถ้ายาตำแหน่งสมาชิก
ว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขึ้นแทนให้เต็ม
ตำแหน่งที่ว่างภายในกำหนดเก้าสิบวัน แต่สมาชิกสภาจังหวัดที่เข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งใด
เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดว่างลงจนถึงกำหนดออกตามวาระไม่เกินหนึ่งร้อยแปด
สิบวัน จะไม่เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ สมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามวาระ หรือยุบสภาจังหวัด

(๒) ตาย

(๓) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัดใดสอบสวนแล้วสั่งให้ออกโดยปรากฏว่าต่อมาเป็นผู้
ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา
จังหวัด

(๕) สภาจังหวัดวินิจฉัยให้ออกจากตำแหน่งโดยเห็นว่ามีผลประโยชน์
ทางจะนำมาซึ่งความเลื่อมเสีย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่สภา หรือกระทำการอันอาจ
เลื่อมเสียประโยชน์ของจังหวัด มติในข้อนี้ต้องมีเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่
อยู่ในตำแหน่ง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่ง วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปี
ให้สภาจังหวัดกำหนด

การประชุมสภาจังหวัดครั้งแรก ต้องกำหนดให้สมาชิกเข้ามาประชุมภายในเก้าสิบวัน
นับแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดเสร็จแล้ว"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ สมัยประชุมสามัญให้กำหนดสามสิบวันแต่ผู้ว่า
ราชการจังหวัดจะให้ขยายเวลาออกไปก็ได้

อนึ่ง ในระหว่างเวลาสามสิบวันนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจะให้ปิดสมัยประชุมก็ได้"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ สมาชิกขอมมีสิทธิตั้งกระทู้อาญวาระราชการจังหวัดในข้อความใดอันเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ของราชการบริหารส่วนจังหวัดใด

นอกจากตั้งกระทู้อาญวาระในสภาแล้ว สมาชิกสภาจังหวัดขอมมีสิทธิสอบถามข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับงานในอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนภูมิภาค คำสอบ และการตอบให้บันทึกหรือทำเป็นหนังสือ เสนอกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอมทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าข้อความนั้น ๆ ควรเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของจังหวัด หรือเกี่ยวกับราชการบริหารส่วนกลาง"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๐ ให้จังหวัดมีข้าราชการส่วนจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นปกครองบังคับบัญชา และจัดแบ่งการบริหารออกเป็น

(๑) สำนักงานจังหวัด มีหน้าที่เกี่ยวกับกิจการทั่วไปของจังหวัด มีเลขจังหวัดเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) ส่วนต่าง ๆ ซึ่งจังหวัดตั้งขึ้น มีหน้าที่เกี่ยวกับกิจการส่วนจังหวัดในส่วนนั้น มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชา และรับผิดชอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือน

ให้คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ พิจารณากำหนดตำแหน่ง ชั้น อัตรา เงินเดือนของข้าราชการส่วนจังหวัดแต่ละจังหวัด

ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎ ก.พ. ในส่วนที่เกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง อัตราเงินเดือน การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน การโอน การให้กลับเข้ารับราชการ การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก การดำเนินการสอบสวนการรักษาวินัย และการออกจากราชการ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนจังหวัดอนุโลม โดยให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เป็น อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดีหรือเจ้ากระทรวง แล้วแต่กรณี

การโอนระหว่างข้าราชการส่วนจังหวัดกับข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ในชั้น อันดับ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิมอาจทำได้โดยกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัด และจังหวัดใดตกลงในการ โอนทั้งข้าราชการผู้นั้นโดยยินยอมด้วย

เมื่อเป็นการสมควรจะตราพระราชกฤษฎีกาให้ข้าราชการส่วนจังหวัดมีสิทธิขอขานบรรดาศักดิ์กฎหมายให้ไว้แก่ข้าราชการพลเรือนก็ได้"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๑ ภายใต้งบบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล กฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาล และกฎหมายอื่น ในจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการส่วนจังหวัดดังต่อไปนี้

- (๑) การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๒) การศึกษา การทำนุบำรุงศาสนา และการส่งเสริมวัฒนธรรม
- (๓) การสังคมสงเคราะห์อันรวมทั้งการสาธารณูปการ และการประกัน

สังคมด้วย

- (๔) การป้องกันโรค การบำบัดโรค และการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล
- (๕) การจัดใหม่และบำรุงทางน้ำ ทางบก และการชลประทานราษฎร
- (๖) การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้ง

การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- (๗) การจัดใหม่ น้ำสะอาดและการประปา
- (๘) การจัดใหม่ตลาดและท่าเทียบเรือ
- (๙) การจัดใหม่และบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (๑๐) การจัดใหม่สถานพยาบาล
- (๑๑) การจัดใหม่และบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษา การพักผ่อนหย่อนใจ

สวนสาธารณะ สวนสัตว์ คลอดजनสถานที่ประชุมอบรมราษฎร

- (๑๒) การบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (๑๓) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น
- (๑๔) การจัดการคุ้มครอง ดูแล และหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินส่วนจังหวัด
- (๑๕) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ
- (๑๖) กิจการอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราษฎรและท้องถิ่น หรือ

หน้าที่อื่นซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่กิจการส่วนจังหวัด

ทั้งนี้ให้ดำเนินการภายในวงเงินงบประมาณที่ตั้งทางจังหวัด ซึ่งได้รับอนุมัติจากสภาจังหวัดแล้ว"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ การดำเนินการส่วนจังหวัดซึ่งมีลักษณะเป็นการพาณิชย์อาจทำได้ โดยการตราเป็นข้อมบัญญัติจังหวัด ทั้งนี้ ภายใต้งบบังคับแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๔๓"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔๓ ให้กระทรวงมหาดไทยตราระเบียบว่าด้วยการคลัง รวมตลอดถึง
การงบประมาณ การรักษาทรัพย์สินส่วนจังหวัด การจัดเหตุผลประโยชน์จากทรัพย์สินส่วนจังหวัด
การพาณิชย์ส่วนจังหวัด การจัดหาพัสดุ และการจ้างเหมาขึ้นไว้"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะยุบสภาจังหวัดเพื่อให้ราษฎรเลือกตั้งใหม่ ใน
สิ่งยิบเข็นต้องแสดงเหตุผลและมีกำหนดให้เลือกตั้งสมาชิกใหม่ภายในเก้าสิบวัน"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งเพิกถอนมติซึ่งมีใช้ของบัญญัติจังหวัด เมื่อ
ความคืบหน้ามีลักษณะเป็นการเมืองแห่งรัฐ หรือฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับทางราชการ
นอกเหนือกิจการส่วนจังหวัด

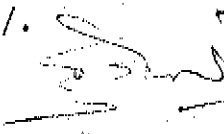
ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า มติของสภาจังหวัดเข้าลักษณะดังกล่าวใน
แรก ผู้ว่าราชการจังหวัดจะตองสั่งเพิกถอนมตินั้นภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่สภาจังหวัดมี
โดยแจ้งคำสั่งเพิกถอนพร้อมด้วยเหตุผลไปยังประธานสภาจังหวัด หากพ้นกำหนดหกสิบวัน
ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สั่งเพิกถอนมติของสภาจังหวัดดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องปฏิบัติ
มตินั้นทันที

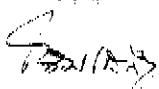
ห้ามมิให้สภาจังหวัดอภิปรายคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งสั่งเพิกถอนมติของ
จังหวัดตามความในมาตรานี้"

มาตรา ๑๕ สมาชิกประเภทที่ ๒ ของสภาจังหวัดที่ดำรงตำแหน่งอยู่แล้วในวัน
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นสมาชิกสภาจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ไปจนถึงคราวออก
วาระ และถ้าตำแหน่งว่างลงเพราะเหตุอื่น ก่อนถึงคราวออกตามวาระ ก็ให้รัฐมนตรีว่า
กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และไม่เป็นผู้ต้องห้าม
กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด เป็นสมาชิกขึ้นแทนต่อไป

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ

.....
.....

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ
จำนวนคดี พิมพ์
 ทาน

พลเอก เศษ เศษประทีปทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ.๒๕...

โดยมีหลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๕

ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน บางมาตราทำให้ยากแก่การปฏิบัติ เช่นไม่มีบทบัญญัติในเรื่องการปิดประชุมก่อนครบกำหนดสมัยประชุม การกำหนดตำแหน่งข้าราชการส่วนจังหวัด การจัดแบ่งการบริหารราชการของจังหวัด สิทธิที่จะไม่ตอบคำสอบถาม ก็ไม่กำหนดไว้ เช่นเดียวกันกับในเรื่องกระฎุมภ์ ไม่ได้ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่ง-พักถอนมติซึ่งไม่ใช่ข้อบัญญัติจังหวัด อำนาจของจังหวัด เกี่ยวกับกิจการของจังหวัด ไม่มีระมุให้อำนาจกระทรวงมหาดไทยวางระเบียบเกี่ยวกับการพาณิชย์ของจังหวัด กับยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกสภาแห่งสมาชิกสภาจังหวัด ประเภท ๒ ซึ่งสมควรกำหนดเวลาให้หมดคดีในสิ้นไป จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น

นายเทพ โชติสุขิต (ศรีสะเกษ) : กฎหมายฉบับนี้ผ่านสภา ฯ นี้ในระยะเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง และในการเสนอคราวนั้นพวกเราผ่านกันได้ถึงเป็นนักหนาถึงว่าประเภท ๒ นี้เราขอเพียงให้กำหนดระยะเวลาเฉพาะกาล ท่านไม่ยอม เขียนไว้โดยไม่มีบทเฉพาะกาล แม้แต่สภาผู้แทนราษฎร ในรัฐธรรมนูญนั้นยังมีบทเฉพาะกาลให้เลิกเมื่อสิ้นเมื่อนี้ แต่ท่านยื่นกรณของท่าแถมุศลออกเวลา ๗๗ มาบัดนี้ท่านเปลี่ยนเลิก นี่แสดงให้เห็นว่า เราค้านเท่าไร ๆ ท่านก็ไม่ฟัง แลครั้นท่านจะเลิก ท่านก็เลิกเอาง่าย ๆ นี่แสดงให้เห็นว่าเพียงแต่ว่าถึงระยะเวลาไม่เท่าไรเลย ในสภา ฯ สมัยนี้เอง ที่ ปีหรือสองปีมานี้เอง ท่านเสนอเข้ามา เรามีกว่าประเภท ๒ นี้ขอให้มีบทเฉพาะกาลอย่างน้อยเถอะ ท่านก็ไม่ฟัง ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ก็ขอให้เลิกเถอะว่าที่เราได้ค้านไว้และเราได้อะไรไว้แล้ว รัฐบาลทั้งแล้ว ๆ ก็ปฏิบัติตามบ้างตามสมควรแล้วมันจะไม่ต้องมาเปลี่ยนแปลงกันถึงขนาดนี้ นี่ต้องเสียเวลา เสนอกฎหมายขึ้นมาอีก มาขอแก้ไขอีก แล้ว

คนที่เขาอยู่ข้างนอกเขาจะเห็นเป็นอย่างไร ออกมาเคี้ยวเคี้ยว เขาเคี้ยวเท่าไร ๆ ก็ไม่ฟัง
เคี้ยวนี้เลิกยอมเลิกเลิกหมดทั้งเทศบาลทั้งสภาจังหวัด นี่ผมขอฝากไว้เท่านั้นแหละท่านประธาน ฯ
คือว่าขอให้เห็นว่าที่เราค้านไว้ทำอะไรไว้ นั้น ไม่ใช่รักใคร่ใช้ว่าไรสาระ เป็นความจริงซึ่ง
รัฐบาลนั้นควรจะฟัง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละคุณ เห็นจะพอแล้ว

ขุนวิเทศครุฑการ (เพชรบุรี) : ที่นี้ยกตัวท่าน ท่านผ่านคานบอก ว่า ควรให้มีบท
เฉพาะกาลไว้ นั้น บังแล้ว คือ บังไม่เท่าที่ ไม่มีบทเฉพาะกาล ถ้ามีบทเฉพาะกาลมันต้องไปอีกตั้ง
๕ ปีอย่างนี้จึงจะเลิกประเภท ๒ ได้ในสภาจังหวัดและในสภาเทศบาลอะไรอย่างนี้ ถ้าเราไม่
เขียนนี้ไว้แล้วเราจะเลิก พรที่ไม่เห็นดี เราเห็นไม่ดีแล้วเราจะเลิก สืบอย่างนี้ก็ดีกว่าจะต้อง
เขียนบทเฉพาะกาลไปอีกตั้ง ๕ ปีอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการที่ไม่เขียนบทเฉพาะกาลไว้ดีกว่า
ที่จะเขียนไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอแล้วท่าน ว่ากันในเมื่อเรื่องพิเศษ
มีมันออกไปข้างนอกเสียแล้ว

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ความจริงผมไม่ถืออภิปรายอะไร เพราะว่า
ปัญหาที่ดูเหมือนจะสิ้นสุดลงไปแล้ว แต่ท่านสมาชิกผู้ลุกขึ้นมาพูด เมื่อครั้งนั้น ก็เหมือนจะไม่รู้เรื่อง
ในคำที่ เขาอภิปรายเลย

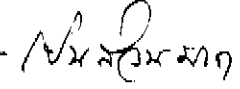
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่เขารู้กันทั้งนั้นแหละคุณ - ไม่ใช่รู้กันเคี้ยวหรือ
คุณ รู้ด้วยกันทุกคนแหละอย่างว่า เขาเลย เมื่อเห็นอย่างไรก็ว่า เอะ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คืออย่างนี้ครับ พังอะไรก็ไม่ถนัดที่โต๊ะนี้
แล้วก็พรวดพลากขึ้นมาอภิปรายที่เคี้ยว คุณเทพ ฯ อภิปรายบอกว่าคราวที่เสนาพระราชมัญฉัตริ
นี้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๕ นั้น เขาขอให้มิมบอกว่า ประเภท ๒ นั้นให้มีบทเฉพาะกาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ก็ขอให้ยุติกันเถอะ เพราะเหตุว่า
เรื่องเฉพาะกาลไม่เฉพาะกาลนั้นเป็นเรื่องกฎหมายเก่า ก็เป็นอันว่าพอกันทีเถอะ ว่ากัน
เฉพาะอันนี้เถอะคุณ ไม่อย่างนั้นก็คงเอาของเก่าขึ้นมาพูดกันเปล่า ๆ ก็ว่าเฉพาะกาลก็ไม่มี
แล้ว มันเสร็จไปแล้วละคุณ เพราะฉะนั้นขอให้เอาครั้งนี้เถอะ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : แต่ว่าท่านประธาน ฯ ก็รับทราบแล้ว
เรื่องที่ผมอภิปรายไปนั้น เพราะฉะนั้นผมขอเรียนตามรัฐบาลสักหน่อย พระราชบัญญัติของท่าน
นี้ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารส่วนจังหวัดนี้ ท่านได้ไปศึกษามา บางท่านก็ถึงกับอุกสะห์เดิน
ทางไปถึงต่างประเทศไปดูระเบียบการบริหารส่วนจังหวัดหลายประเทศเอามารอบรู้ศึกษารอง
มาตราเป็นพระราชบัญญัติขึ้น มีคณะกรรมการนิติบัญญัติ ท่านมีคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ไม่มี
ของท่าน นั้นแล้วท่านไม่ได้ระลึกรอกหรือว่า กฎหมายนี้มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง มันจะขัด
ข้องอะไรบ้าง นี้ออกมาไม่ถึงปีหรือปีกว่า ๆ เท่านั้นพอไปแล้วบกพร่องอีกแล้ว เสนอขึ้นมา
ใหม่มีแค่ศัพท์กฎหมายที่อยู่กันอยู่อย่างนี้เรื่อย ๆ ไปอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะเรียน
ตามรัฐบาลว่า แต่ก่อนท่านไม่ได้พิจารณาบ้างหรือว่ามันจะเกิดข้อบกพร่องอันนี้บ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้อภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัยว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป สดใดไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ โดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย สดใดไปรคยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิยกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ที่เห็นด้วยไม่มี ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติรับหลักการโดยพร้อมเพรียงกัน สังกัดกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล

พ.ศ. ๒๕๕๖

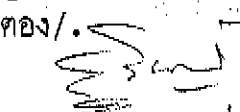
หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล

เหตุผล

ประชาชนในตำบลยอมรับความต้องการของชุมชนในตำบลนั้นได้ และสามารถ
จะดำเนินการที่ชุมชนต้องการได้ด้วยความร่วมมือของประชาชนด้วยกันเอง จึงควร
เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ตามระบอบประชาธิปไตย จึง
สมควรออกกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล เพื่อให้มีสภาตำบลและคณะ
กรรมการตำบลดำเนินการส่วนตำบล.

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ
ชำนาญพิเศษ - ทาน

(ไปรษณีย์)

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล

พ.ศ. ๒๕...

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ นับแต่วันที่มีประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งตำบลและมอบอำนาจหน้าที่ใดให้ตำบลใด มีใ้หน้ากฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการตำบลมาใช้บังคับในตำบลนั้น

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่น ชัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ตำบล" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อดำเนินการตำบลและมีเขตปกครองตามเขตตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

"กิจการส่วนตำบล" หมายความว่า กิจการของตำบลที่แยกออกเป็นส่วนต่างจากราชการส่วนภูมิภาคซึ่งมีบทบังคับในพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานตำบล" หมายความว่า พนักงานซึ่งปฏิบัติกิจการส่วนตำบลและได้รับเงินเดือนและมีอัตราเงินเดือนและตำแหน่งในงบประมาณของตำบล และให้รวมถึงข้าราชการส่วนจังหวัด หรือข้าราชการพลเรือนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ไปปฏิบัติกิจการส่วนตำบล

"ทรัพย์สินส่วนตำบล" หมายความว่า ทรัพย์สินที่ตำบลได้มาโดยไม่ต้องส่งมอบแผ่นดิน และให้รวมถึงตลอดถึงทรัพย์สินซึ่งมีกฎหมายระบุไว้ว่าเป็นทรัพย์สินส่วนตำบล

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ การจัดตั้งตำบลอาจทำได้

(๑) เมื่อกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรจัดตั้งขึ้น หรือ

(๒) เมื่อราษฎรมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ และไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒

ในท้องที่ใดมีจำนวนไม่ต่ำกว่า ๓ ใน ๕ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดของขอ ในกรณีเช่นนี้ให้ผูว
ราชการจังหวัดนำเสนอสภาจังหวัดพิจารณา เมื่อสภาจังหวัดให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ผู้วราชการ
จังหวัดเสนอกระทรวงมหาดไทยดำเนินการจัดตั้ง

การจัดตั้งตำบลให้กระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อ
อำนาจและหน้าที่ของตำบลไว้ด้วย

การเปลี่ยนแปลงชื่อ อำนาจและหน้าที่ หรือการยุบตำบล ให้กระทำโดยประกาศของ
กระทรวงมหาดไทย ในประกาศยุบตำบล ให้ระบุวิธีจัดการทรัพย์สิน หนี้ และสิทธิต่าง ๆ ของ
ตำบลไว้ด้วย

ประกาศกระทรวงมหาดไทยตามมาตรา ๑๑ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ในองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นนิติบุคคล มีสภาตำบลและคณะกรรมการ
ตำบล เพื่อดำเนินกิจการส่วนตำบลตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ตำบลใดที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศฐานะเป็นเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วย
การเทศบาล ให้ตำบลนั้นพ้นจากสภาพตำบลตามพระราชบัญญัตินี้นับแต่วันที่ ได้ประกาศพระราช
กฤษฎีกาเป็นต้นไป

บรรดาทรัพย์สิน หนี้ และสิทธิต่าง ๆ ของตำบลตามวรรคก่อน ให้โอนไปเป็นของ
เทศบาลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ และบรรดาข้อบัญญัติตำบลที่ได้ใช้บังคับอยู่ก่อนแล้วก็คงให้ใช้บังคับต่อไป
เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีเทศบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๑

สภาตำบล

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรใน
หมู่บ้านเลือกตั้งขึ้นหมู่บ้านละ ๑ คน และให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านทุกคนในตำบลนั้น เป็นสมาชิก
โดยตำแหน่ง

มาตรา ๑๐ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ และ
ไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๑ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง คือ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ และ
- (๓) มีถิ่นที่อยู่ในหมู่บ้านนั้นเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามเดือนจนถึงวันเลือกตั้ง

มาตรา ๑๒ ผู้ขาดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง คือ

- (๑) บุคคลผู้มีจิตบกพร่อง ไร้จิต หรือจิตฟั่นเฟือน
- (๒) บุคคลหูหนวก หรือเป็นใบ้ หรือบุคคลซึ่งตาบอดทั้งสองข้าง หรือ
- (๓) ภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

มาตรา ๑๓ ผู้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบลต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ ไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ และไม่เป็นผูต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๔ คุณสมบัติของผู้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบล คือ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ
- (๓) มีถิ่นที่อยู่ในหมู่บ้านนั้นเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหกเดือนจนถึงวันเลือกตั้ง และ
- (๔) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๑๕ ผู้ขาดคุณสมบัติของผู้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบล คือ

- (๑) ผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒
- (๒) ผู้ศึกษาเสพคึกให้โทษ
- (๓) ผู้เป็นโรคเรื้อน วัณโรคระยะอันตราย หรือโรคพิษสุราเรื้อรัง
- (๔) ข้าราชการซึ่งถูกไล่ออก หรือปลดออกจากตำแหน่งเพราะทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

โคหมิไครับเบียหวัค บำเหน็จบำนาญ หรือข้าราชการสวนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงาน
สุขาภิบาล พนักงานตำบล พนักงานองค์การของรัฐบาล หรือลูกจ้างของรัฐบาล ซึ่งถูกไล่ออก
ปลดออก หรือเลิกจ้าง เพราะทุจริตต่อหน้าที่ นับแต่วันออกจากตำแหน่งถึงวันเลือกตั้งยังไม่
ครบสามปี หรือ

(๕) ผู้ถูกจำคุกหรือเคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่
เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาท หรือ
พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีนับแต่วันที่พ้นโทษจนถึงวันเลือกตั้ง

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้เลือกตั้งข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล
หรือพนักงานตำบล เป็นสมาชิกสภาตำบล

มาตรา ๑๗ การเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลนั้นให้นายอำเภอหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
ประชุมราษฎรแต่ละหมู่บ้านซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ และไม่เป็นผู้นิติบุคคลคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒
แล้วดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละหนึ่งคน

วิธีเลือกตั้งจะกระทำโดยลับหรือโดยเปิดเผยก็ได้ ตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย
ผู้ใดได้คะแนนมากที่สุด ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบล ในกรณีที่
คะแนนมากที่สุดเท่ากัน ให้ผู้ซึ่งได้คะแนนเท่ากันจับสลากกันว่าผู้ใดได้รับเลือกตั้ง

ให้นายอำเภอหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นประธานในการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล
นั้นและดำเนินการเลือกตั้งพร้อมด้วยกันและหมู่บ้านของหมู่บ้านนั้น

มาตรา ๑๘ สมาชิกสภาตำบลผู้ได้รับเลือกตั้งให้อยู่ในตำแหน่งใดคราวละห้าปี ถ้า
ตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้เลือกตั้ง
สมาชิกสภาตำบลขึ้นแทนให้เต็มตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวัน แต่สมาชิกสภาตำบลที่เข้ามาแทน
นั้นให้อยู่ในตำแหน่งใดเพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลว่างลงจนถึงกำหนดออกตามวาระไม่เกินหกสิบวัน จะ
ไม่เลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้

มาตรา ๑๙ ในการยุบและรวมเขตของตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครอง
ท้องที่ ถ้าเป็นการยุบและรวมเขตของหมู่บ้านในตำบลเดียวกันก็ดี ต่างตำบลก็ดี ให้สมาชิกสภา
ตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งจากหมู่บ้านเดิม เป็นสมาชิกสภาตำบลที่หมู่บ้านนั้น เข้ามารวมต่อไปจนกว่า
จะขาดสมาชิกภาพตามมาตรา ๒๐

ถ้าเป็นการยุบและรวมเขตหมู่บ้านต่างตำบลและตำบลที่หมู่บ้านเขาไปรวมนั้นไม่มี
ฐานะเป็นตำบลตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สมาชิกสภาตำบลของหมู่บ้านซึ่งรวมเขาไว้ในเขตของ
ตำบลนั้นขาดจากสมาชิกภาพตั้งแต่วันรวมเขตเป็นต้นไป

ถ้าเป็นกรณีที่ตำบลที่หมู่บ้านเขาไปรวมนั้นเคยยกฐานะเป็นตำบลตามพระราชบัญญัตินี้
แล้วและหมู่บ้านที่เขาไปรวมนั้นยังไม่มีสมาชิกสภาตำบล ให้ทำการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล
ของหมู่บ้านที่เขาไปรวมนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันรวมเขตเป็นต้นไป แต่กำหนดออกตาม
วาระของสภาตำบลนั้นเหลือไม่ถึงหกสิบวันจะไม่เลือกตั้งสมาชิกของหมู่บ้านที่เขาไปรวมนั้นก็ได้
สมาชิกสภาตำบลที่ได้รับเลือกตั้งตามวรรคนี้ให้อยู่ในตำแหน่งใดเพียงเท่าระยะเวลาที่สมาชิก
สภาตำบลของตำบลนั้นจะคงอยู่ต่อไปจนกว่าจะถึงคราวออกตามวาระ

มาตรา ๒๐ สมาชิกภาพแห่งสภาตำบลของสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งบอกล้มเลิกลงเมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามวาระหรือยุบสภาตำบล

(๒) ตาย

(๓) ลาออกโดยได้ยื่นใบลาออกต่อนายอำเภอ

(๔) นายอำเภอสั่งให้ออกไทยใต้อบรมแล้วปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้รับเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล

(๕) สภาตำบลวินิจฉัยให้ออกจากตำแหน่ง ไทยเห็นว่ามีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสียหาย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่สภา หรือกระทำการอันอาจเสียหาย ประโยชน์แก่ตำบล มติในข้อนี้ต้องมีเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่ง หรือ

(๖) มีการรวมหมู่บ้านตามมาตรา ๑๕ วรรค ๒

มาตรา ๒๑ สภาตำบลมีประธานสภาคนหนึ่ง และรองประธานสภาคนหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกสภาตำบลตามมติของสภาตำบล แต่ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งต้องไม่เป็นกรรมการตำบล

มาตรา ๒๒ ประธานสภาตำบลมีหน้าที่ดำเนินการของสภาตำบลให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมสภาตำบล

รองประธานสภาตำบลมีหน้าที่กระทำการแทนประธานสภาตำบล ในเมื่อประธานสภาตำบลไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๒๓ ในเมื่อประธานและรองประธานสภาตำบลไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกสภาตำบลเลือกตั้งกันเองเป็นประธานเฉพาะในคราวประชุมนั้น

มาตรา ๒๔ ในมีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่ง วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีให้สภาตำบลกำหนด

การประชุมสภาตำบลสามัญครั้งแรกต้องกำหนดให้สมาชิกได้มาประชุมภายในหกสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลเสร็จ

สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่ง ให้มีกำหนดไม่เกินสิบห้าวัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีก จะต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

มาตรา ๒๕ ให้นายอำเภอเป็นผู้เรียกประชุมสภาตำบลตามสมัยประชุม และให้นายอำเภอหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้เปิดและปิดการประชุม

มาตรา ๒๖ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ของตำบล นายอำเภอจะเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งสภาตำบลก็ได้

เมื่อสมาชิกสภาตำบลมีจำนวนไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่ง เห็นเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ของตำบล อาจทำคำร้องยื่นต่อนายอำเภอให้เรียกประชุมสมัยวิสามัญได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายอำเภอเรียกประชุมภายในกำหนดสิบห้าวัน

สมัยประชุมวิสามัญให้มีกำหนดไม่เกินสิบห้าวัน แต่นายอำเภอจะอนุญาตให้ขยาย
เวลาออกไปอีกก็ได้เฉพาะเพื่อประโยชน์ของกิจการส่วนตำบล

มาตรา ๒๗ ให้สภาตำบลวางข้อบังคับการประชุมสภาตำบลโดยอนุโลมตามแบบ
ของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๒๘ การประชุมสภาตำบลทุกครั้งต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๒๙ การลงมติวินิจฉัยข้อพิพาทนั้น ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ
เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาตำบลคนหนึ่งยอมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าจำนวนเสียงที่ลง
คะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้สภาตำบลประชุมปรึกษาหารือในเรื่องนอกเหนืออำนาจ
หน้าที่เรื่องที่ฝ่าฝืนกฎหมาย หรือเรื่องการเมืองแห่งรัฐ

มาตรา ๓๑ การประชุมสภาตำบลย่อมเป็นการ เปิดเผยตามลักษณะที่จะใดกำหนด
ไว้ในข้อบังคับการประชุมสภาตำบล

เมื่อคณะกรรมการตำบลหรือสมาชิกสภาตำบลรวมกันไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของ
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมร้องขอให้ทำการประชุมลับ ก็ให้ประธานสภาตำบลดำเนินการ
ประชุมลับได้โดยไม่ต้องขอมติที่ประชุม

มาตรา ๓๒ ในที่ประชุมสภาตำบล กรรมการตำบลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาตำบล
มีสิทธิอภิปรายแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๓๓ ในการประชุมสภาตำบลทุกครั้ง ให้นายอำเภอหรือผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายมีสิทธิเข้าไปชี้แจง หรือแสดงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ประชุมนั้นได้ แต่ไม่มีสิทธิ
ออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๓๔ สภาตำบลมีอำนาจเลือกสมาชิกสภาตำบลเป็นคณะกรรมการสามัญ
และมีอำนาจเลือกบุคคลที่เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกก็ตาม เป็นคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อดำเนินการกิจการส่วนตำบลตามที่สภาตำบลจะได้ออกหมาย

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ ต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ระเบียบการประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมสภาตำบล

มาตรา ๓๖ ในที่ประชุมสภาตำบลสมาชิกอาจซักถามคณะกรรมการตำบล หรือ
กรรมการตำบล ในข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ได้ตามขอบังคับการประชุมสภา

มาตรา ๓๗ สมาชิกสภาตำบลไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่ง
มีสิทธิที่จะรวมกันทำคำร้องยื่นต่อนายอำเภอว่า คณะกรรมการตำบลหรือกรรมการตำบล
ผู้ใดปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือ
ปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติอื่นจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่กิจการ
ส่วนตำบล เมื่อนายอำเภอได้รับคำร้องแล้ว ให้พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วดำเนินการตาม
ที่เห็นสมควร

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการตำบล

มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการตำบล ประกอบด้วย
กำนันตำบลท้องที่เป็นประธาน แพทย์ประจำตำบลและผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้น เป็นกรรมการ
กรรมการอื่นซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากครูใหญ่โรงเรียนในตำบลหรือบรรดาผู้ใหญ่คนใดที่มีจำนวน
เกินห้าคน

มาตรา ๓๙ การประชุมของคณะกรรมการตำบลต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นำข้อบังคับการประชุมของสภาตำบลมาใช้บังคับสำหรับการประชุมคณะกรรมการ
ตำบลโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการตำบลควบคุมและรับผิดชอบในการดำเนินการตามมติ
ตำบลตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีประธานคณะกรรมการตำบลเป็นหัวหน้า

มาตรา ๔๑ ให้ประธานคณะกรรมการตำบล เรียกประชุมผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหมู่บ้าน
หรือตำบล เพื่อปรึกษาหารือหรือออกความเห็น เกี่ยวกับกิจการของหมู่บ้านหรือตำบลได้เมื่อเห็น
สมควร และให้ประธานคณะกรรมการตำบลหรือกรรมการตำบลผู้ซึ่งได้รับมอบหมายทำหน้าที่
ประธานของที่ประชุม

เมื่อที่ประชุมได้ลงมติอย่างใดแล้ว ให้ดำเนินการตามมตินั้นหรือนำเสนอคณะกรรมการ
ตำบล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๔๒ การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ การเลื่อนชั้น การโอน ก
เลือกตั้งหรือแต่งตั้ง กำหนดอัตราเงินเดือน การสอบสวน การรักษาวินัย และการออกจากต
ของพนักงานตำบล ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๓ การโอนระหว่างข้าราชการส่วนจังหวัดกับพนักงานตำบล ในชั้น อันที่
และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยคณะกรรมการจังหวัดและคณะกรรมการตำบลตกลงยินยอมใน
การโอนนั้น และข้าราชการและพนักงานผู้นั้นได้ยินยอมด้วยแล้ว

ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจส่งข้าราชการส่วนจังหวัด หรือข้าราชการพลเรือนสังกัด
กระทรวงทบวงกรมซึ่งประจำอยู่ในจังหวัด ไปปฏิบัติกิจการส่วนตำบลของตำบลใดตำบลหนึ่งได้
โดยไม่ขาดจากอัตราเงินเดือนสังกัดเดิม แต่ในกรณีส่งให้ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงทบวง
กรมซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดไปปฏิบัติกิจการของตำบลต้องได้รับความตกลงยินยอมของกระทรวง
ทบวงกรมเจ้าสังกัดด้วย

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ถือว่า ประธานคณะกรรมการตำบล กรรมการ
ตำบล และพนักงานตำบล มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๕ กรรมการตำบลซึ่งได้รับแต่งตั้งต้องออกจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกโดยยื่นใบลาออกก่อนอายุกำหนด
- (๓) ในกรณีที่ เป็นข้าราชการ เมื่อออกจากราชการหรือพ้นจากตำแหน่งใน
เขตตำบลนั้น
- (๔) นายอำเภอสั่งให้ออก เพราะเห็นว่าไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือ
- (๕) นายอำเภอได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออกโดยเห็นว่า เป็นผู้แสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากกิจการส่วนตำบลนั้น

ส่วนที่ ๓

หน้าที่ของตำบล

มาตรา ๔๖ ตำบลอาจมีหน้าที่ดำเนินการส่วนตำบลดังต่อไปนี้

- (๑) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (๒) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (๓) รักษาความสะอาดของถนนและทางเดิน และสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- (๔) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (๕) ป้องกันและระงับสาธารณภัย
- (๖) ส่งเสริมให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- (๗) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (๘) ให้น้ำสะอาด หรือการประปา คลาด โรงฆ่าสัตว์ ทำเทียมเรือ

หาขาม สุสาน และฌาปนสถาน

- (๕) ใหม้และบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- (๑๐) ใหม้และบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (๑๑) ใหม้สถานที่ประชุม สนามนั่งเล่น และสนามกีฬา
- (๑๒) การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม ศิลธรรมและสังคมสงเคราะห์
- (๑๓) กิจการอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราษฎรและท้องถิ่น หรือ

หน้าที่อื่นที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของกิจการส่วนตำบล

หน้าที่ดังกล่าวมาข้างต้นจะมอบให้แก่ตำบลเพียงใดนั้นให้เป็นไปตามประ
 จกตั้งตำบลและมอบอำนาจหน้าที่ให้ตำบลหรือความที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นหน้าที่ของตำบล
 หน้าที่ของตำบลตามที่ระบุไว้ในประกาศนั้น อาจเปลี่ยนแปลงได้โดยปร
 ะทรวงมหาดไทย

ส่วนที่ ๔

ขอบัญญัติตำบล

มาตรา ๔๗ สภาตำบลมีอำนาจตราขอบัญญัติในกรณีที่มีกฎหมายให้อำนาจไว้
 ขอบัญญัติตำบลนั้นถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นจะกำหนดโทษปรับผู้ละเมิ
 ควบก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดเกินห้าสิบบาท

มาตรา ๔๘ เมื่อตำบลได้ออกขอบัญญัติตำบลว่าด้วยกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดแล
 ไขขอบัญญัติจังหวัดว่าด้วยกิจการนั้น ๆ ไม่ขัดบังคับในตำบลดังกล่าว

มาตรา ๔๙ เมื่อสภาตำบลได้ร่างขอบัญญัติตำบลขึ้นแล้วให้นำเสนอนายอ
 ถานายอำเภอเห็นชอบก็ให้ลงชื่อภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับร่างนั้น ถ้าภา
 กำหนดเวลาดังกล่าวนี้ นายอำเภอไม่เห็นชอบด้วยก็ให้ส่งร่างขอบัญญัติตำบลนั้นไปให้ผู้วาระ
 จังหวัดพิจารณา ถ้าผู้วาระราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยร่างขอบัญญัติตำบลนั้น ก็ให้ส่งไปยังนาย
 ลงชื่อไว้บังคับ ถ้าผู้วาระราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้ร่างขอบัญญัติตำบลนั้นเป็นอันระงั

ส่วนที่ ๕

การคลังและทรัพย์สินของตำบล

มาตรา ๕๐ งบประมาณประจำปีของตำบลต้องตราเป็นขอบัญญัติตำบล ถ้าข้อบ
 งบประมาณประจำปีออกไม่ทันปีใหม่ ให้ใช้ขอบัญญัติงบประมาณปีก่อนไปพลาง

ร่างขอบัญญัติงบประมาณของตำบลซึ่งนำเสนอนายอำเภอ ถานายอำเภอพิจารณา
 ว่า รายการใดซึ่งเป็นรายจ่ายตามข้อผูกพันมิได้ตั้งไว้ในขอบัญญัติงบประมาณหรือรายการใด
 ประเภท หรือตั้งไว้สูงหรือค่าเกินสมควร ให้นายอำเภอส่งร่างขอบัญญัติงบประมาณนั้นกลับ
 สภาตำบลพิจารณาแก้ไขเสียใหม่ ถ้าสภาตำบลยืนยันร่างขอบัญญัติงบประมาณนั้น ให้นายอ
 ส่งร่างขอบัญญัติงบประมาณนั้นพร้อมทั้งความเห็นไปให้ผู้วาระราชการจังหวัดพิจารณา ให้ผู้วาระ

จังหวัดที่มีอำนาจตั้งรายการ เพิ่มขึ้นหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการนั้นได้ แล้วให้ส่งร่างข้อบัญญัติงบประมาณไปยังนายอำเภอลงชื่อไว้บังคับ

ถ้าในปีใดจำนวนเงินซึ่งได้อนุญาตไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณของตำบลไม่พอสำหรับการใช้จ่ายประจำปีก็ตี หรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งรายรับรายจ่ายขึ้นใหม่ในระหว่างปีก็ตี ให้ตราขึ้นเป็นข้อบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

มาตรา ๕๑ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ตำบลอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (๒) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (๓) รายได้จากทรัพย์สินของตำบล
- (๔) รายได้จากกิจการของตำบล
- (๕) พันธบัตรหรือเงินกู้ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (๖) เงินจากกระทรวงทบวงกรมหรือองค์การต่าง ๆ ทั้งนี้ตำบลต้องได้รับ

อนุมัติจากกระทรวงมหาดไทย

- (๗) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๘) เงินที่มีผู้ทูลให้เพื่อเป็นการกุศลสาธารณะประโยชน์
- (๙) เงินรายได้อื่นใดตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

มาตรา ๕๒ รายจ่ายของตำบลแบ่งออกเป็น ๗ ประเภท

- (๑) เงินเดือน
- (๒) ค่าใช้สอย
- (๓) การจร
- (๔) รายจ่ายในการลงทุน
- (๕) การชำระหนี้เงินกู้
- (๖) รายจ่ายตามขอยูกพัน
- (๗) รายจ่ายในกิจการอื่นใดตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

มาตรา ๕๓ ระเบียบการคลัง รวมตลอดถึงวิธีการงบประมาณ การเบิกจ่าย การจัดการและรักษาทรัพย์สิน การจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน การจัดหาพัสดุ การจ้างเหมา และการพาณิชย์ส่วนตำบล ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๕๔ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดให้มีการตรวจสอบการคลัง การบัญชี และการเงินอื่น ๆ ของตำบล

ส่วนที่ ๖

การควบคุม

มาตรา ๕๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลตำบลในจังหวัด ให้ปฏิบัติกิจการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในการนี้ให้มีอำนาจหน้าที่ซึ่งแจ่มแจ้งแนะนำตักเตือน ตำบล และตรวจสอบกิจการตำบล เรียกรายงานเอกสารหรือสถิติใดจากตำบลมาตรวจสอบ ตลอดจนเรียกกรรมการตำบล หรือพนักงานตำบลชี้แจงหรือสอบสวนได้

ให้นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลตำบลในอำเภอผู้นั้นให้ปฏิบัติกิจการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย

มาตรา ๕๖ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งยกเลิกมติซึ่งมิใช่ข้อบัญญัติตำบล เมื่อเห็นว่ามีลักษณะเป็นการเมืองแห่งรัฐ หรือฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับของทางราชการ หรือนอกเหนือกิจการส่วนตำบล

ในกรณีที่นายอำเภอเห็นวามติของสภาตำบลเข้าลักษณะดังกล่าวในวรรคแรก นายอำเภอจะยับยั้งการปฏิบัติตามมติไว้ก่อนก็ได้ แล้วให้เสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สั่งเพิกถอนภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่สภาตำบลมีมติ ให้มตินั้นเป็นอันใช้ได้

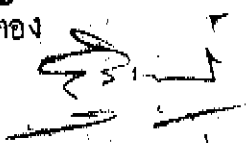
มาตรา ๕๗ เมื่อนายอำเภอเห็นว่าคณะกรรมการตำบลหรือกรรมการตำบลผู้ใดปฏิบัติกิจการส่วนตำบลไปในทางที่เป็นการเสียหายแก่ตำบล หรือแก่ราชการ ให้นายอำเภอมีอำนาจสั่งเพิกถอน หรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติของคณะกรรมการตำบล หรือกรรมการตำบลนั้นได้

คำสั่งของนายอำเภอตามความในวรรคก่อนให้เป็นอันถึงที่สุด แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต

มาตรา ๕๘ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะยุบสภาตำบลเพื่อให้ราษฎรเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลใหม่ ในคำสั่งยุบสภาตำบลนั้นต้องแสดงเหตุผลและกำหนดให้เลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลใหม่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันยุบสภาตำบล

.....
.....

สำเนาถูกต้อง

แผนกระเบียบวาระ
จำนงค์ พิมพ์
วิมลจันทาน

๓๒

พลเอก เกษ เกษประคิยพช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยมีหลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล

เหตุผล ประชาชนในตำบลย่อมรู้ความต้องการของชุมชนในตำบลนั้นได้ดีและสามารถจะดำเนินกิจการที่ชุมชนต้องการได้ด้วยความร่วมมือของประชาชนด้วยกันเอง จึงควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ตามระบอบประชาธิปไตย จึงสมควรออกกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลเพื่อให้มีสภาตำบลและคณะกรรมการตำบล ดำเนินกิจการส่วนตำบลขึ้น

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าก็ไม่ตั้งใจเรื่องสภาตำบลอะไร แต่อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีอยู่หน่วยเดียว มีอยู่มาตรา ๗ บัญญัติว่า ถ้าหากท้องที่ใดยกฐานะเป็นเทศบาล ก็ให้ตำบลนั้นหมดสภาพไป ทีนี้ถ้าเรามีสุขาภิบาลละถ้าเกี่ยวกับสุขาภิบาล ตำบลนั้นหมดสภาพหรือไม่ ไม่มีบัญญัติ

พลเอก เกษ เกษประคิยพช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : สุขาภิบาลนั้นความจริงเป็นส่วนหนึ่งของตำบลนั่นเอง

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าว่าอาจจะเข้าใจผิดกัน เมื่อก่อนเราเสนอพระราชบัญญัติปรับปรุงระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เราตั้งเป็นส่วนราชการมีอะไรบ้าง มีองค์การส่วนจังหวัด เทศบาล แล้วสุขาภิบาล แล้วตำบลเฉพาะอยู่อันเดียว ก็ไม่ต้องเขียนตำบลหรือไม่เขียนสุขาภิบาลก็เป็นอันเดียวกัน ข้าพเจ้าว่าจะเข้าใจผิดกันเสียแล้ว ที่ข้าพเจ้าเรียนถามเพื่อให้ทราบว่าเพราะว่าตำบลมีอยู่ทุกแห่งไป แม้ในเขตอำเภอเมืองก็มีตำบล แต่เมื่อประกาศสุขาภิบาลทุกท้องที่ในที่ตั้งอำเภอแล้ว ก็จะไม่เลิกสภาในตำบลนั้นหรือไม่ ขอให้ชัด ๆ ศัพท์ว่า

พลเอก เกษ เกษประคิยพช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ผมขอ/รี/ูเรียนชี้แจงดังนี้ คือว่าสุขาภิบาลนั้นเราจัดตั้งขึ้นในตำบลที่มีชุมชนหนาแน่นมาก แต่ว่ายังไม่ถึง

ขนาดที่จะเป็นเทศบาลได้ แต่ส่วนตำบลอื่น ๆ ที่ชุมชนยังไม่หนาแน่นก็ไม่สามารถจะตั้ง
สุขาภิบาลได้ เราก็จัดให้มีสภาตำบลขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าตำบลใดที่ตั้งเป็นสุขาภิบาลแล้ว
สภาตำบลก็ไม่จำเป็นต้องมี ก็รวมอยู่ในตัวนั่นเอง

นายเทพ โชติสุขิช (ศรีสะเกษ) : ก็ท่านรัฐมนตรีจะรับเขาเสียว่า จะเดิม สุขาภิบาล
ออกไปอีก มันจะเป็นอย่างไร เพราะในนี้มีมันช้ความมีแค่เทศบาลเท่านั้น คือตำบลจะไ้หมดไป
คือบริหารราชการส่วนตำบลจะไ้หมดไป ทางสมาชิกเขาบอกว่าถ้าหากเป็นสุขาภิบาลแล้วมันจะ
หมดไปไหม ท่านก็ตอบไม่ตรงคำถามสักที ท่านจะรับเขาบอกว่า เอ้า ไปแปรญัตติกัมเดิม สุทธิ
สุขาภิบาลลงไปจากเทศบาลมันก็หมด เรื่อง ท่านจะไปอ้างบอกว่า ถ้าหากท้องถิ่นใดยกเป็น
สุขาภิบาล ก็ยังมีองค์การบริหารส่วนสภาตำบลอยู่ด้วยอย่างนั้นหรือ เป็นไปไ้ได้อย่างไร ท่านไป
คลุมเอาเองบอกว่า ถ้าหากว่ามันเป็นอย่างนั้นก็เลิกไปเอง ท่านก็เดิมไปบอกให้เป็นสุขาภิบาล
ต่อเทศบาลเสีย มันก็หมดเรื่องไป ท่านรัฐมนตรีทำไมไม่ตอบเขาอย่างนั้น

พลเอก เชช เชนประคิยทุธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ผมขอเรียน
ตั้งนี้คือว่าอาจจะยังไม่เข้าใจกันแน่ คือสุขาภิบาลนั้นเป็นส่วนหนึ่งอยู่ในชุมชน เฉพาะชุมชน
ที่หนาแน่นเราจึงประกาศเขตสุขาภิบาล แต่ส่วนสภาตำบลนั้นรวมทั้งตำบลซึ่งมันใหญ่กว่ากัน

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ถ้าตามหลักระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
ที่เสนอมาเมื่อกี้ี่ละก็ ราคของสุขาภิบาลนั้นใหญ่กว่าตำบล เพราะบางแห่งสุขาภิบาลมี ๒ ตำบล
ก็มี อย่างตำบลบัวใหญ่ ที่อำเภอบัวใหญ่ อย่างนั้นมี ๒ ตำบลติดต่อกันเกี่ยวไปอีกแห่งหนึ่งก็มี ~~แต่~~
~~บุรีรัมย์บุรีรัมย์บุรีรัมย์บุรีรัมย์บุรีรัมย์~~ มีแค่ประกาศเขตของสุขาภิบาลก็มี งบประมาณเรียนด้วยความ
หวังก็จริง ๆ เพราะเราเสนอพระราชบัญญัติออกมาแล้วว่า ให้มีสุขาภิบาล ให้มีสภาตำบลอะไร
ต่าง ๆ เหล่านี้ อย่างท่านผู้แทนศรีสะเกษท่านว่า ควรจะเป็นอย่างนั้น เพราะว่าเราทำงานให้
มันดีขึ้น คือเทศบาลเรายังเขียนไม่ชัดเลย ในมาตรา ๘ บอกว่า ถ้าท้องถิ่นใดยกฐานะเป็น
เทศบาลแล้ว ก็ให้สภาตำบลหมดสภาพไป ก็ในเมืองที่ลงมามีสุขาภิบาลซึ่งเราประกาศให้มีทุก

อำเภอ แล้วทุกอำเภอก็ตั้งแล้วด้วย แล้วตามต่างจังหวัดหรือว่าที่ไหนแม่ในกรุงเทพ ฯ ในเขต-
สุขาภิบาลมีตำบล ก็ท่านจะให้ตำบลนั้นมีสภาอยู่อย่างนั้นหรือ กลายเป็น ๒ สภาอย่างนั้นหรือ

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือเรื่องมันเป็นอย่างนี้ ในตำบลหนึ่งมีหลายหมู่
สมมติว่าตำบลของข้าพเจ้าเรียกว่าตำบลบางหลวง มีราว ๆ ลัก ๑๒ หมู่ ที่นี้ใน ๑๒ หมู่มี
ชุมนุมชนชั่วที่ตลาดเท่านั้น แล้วในที่ตลาดก็กะเขตเหนือหมุดนั้นใต้หมุดนั้น ตะวันออก ตะวันเหนือนั้น
ให้เป็นสุขาภิบาล ส่วนนอกหมุดนั้นเป็นตำบล แล้วก็นอกหมุดใครจะบริหารให้เกิดความเจริญ ก็
นอกจากสภาตำบล แล้วก็ในเขตนั้นก็เป็นเรื่องของสุขาภิบาลเขาบริหาร เพราะฉะนั้นจะไม่เลือก
มันไม่ได้ เพราะว่าสุขาภิบาลเราไม่ได้เปิดทั้งหมดทั้งตำบล เรื่องมันเป็นอย่างนั้นข้อเท็จจริง คือ
ตำบลมันกว้างกว่าเขตสุขาภิบาล เขตสุขาภิบาลเท่าที่ปรากฏโดยมากเราก็เปิดในย่านชุมนุมชน
เช่นที่ตลาด ที่ตั้งที่ว่าการอำเภอซึ่งฐานะยังไม่ใหญ่เท่ากับเป็นเทศบาล ที่นี้ถ้าเราจะบอก
ถ้ายกเป็นสุขาภิบาล เลิกสภาตำบล เขตท้องที่ที่มันนอกเขตหมุดของสุขาภิบาลใครจะบำรุง ใคร
จะบริหารไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจะเขตสุขาภิบาลลงไปว่าเหนือหมุดนั้นใต้หมุดนั้นให้เป็นสุขาภิ
บาล สภาตำบลในหย่อมนั้นก็ทำอะไรไม่ได้ ก็ไปทำนอกรอกเขตนั้น ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าฟังเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติจังหวัด
นครปฐมชี้แจงก็เป็นความจริง ความจริงเป็นอย่างนั้นจริง ๆ แต่ที่นี้มีข้อข้องใจที่ท่านชี้แจงอีก
นั้นแหละ คืออย่างนั้นก็หมายถึงว่าในท้องที่สภาตำบลกับสุขาภิบาลอันนั้น กำหนดนั้นทำอย่างไร มี
หน้าที่เป็นประธานสภาตำบล ก็ทำหน้าที่ ๒ ที่ แล้วว่ารุ่ง ๒ แห่งอย่างนั้นหรือ นายอำเภอเป็น
ประธานสุขาภิบาล แต่ว่ากรรมการหมายถึงว่ากรรมการกำหนดเป็นประธานของสภาตำบล นี่เรา
พูดถึงเรื่องสภาตำบลกัน ข้าพเจ้าคิดว่าทางที่ดีแล้วน่าจะระดมความคิดเห็นว่า ท้องถิ่นใดเป็นสุขา
ภิบาลแล้ว ท้องถิ่นนั้นเราก็ไม่ควรจะมีสภาตำบล แบบเดียวกับสภาเทศบาล ~~สภาเทศบาล~~
ข้าพเจ้าอยากจะเรียนอย่างนี้ ถ้าอย่างนั้นสภาเทศบาลก็เหมือนกัน ถ้าท่านเขียนไว้ก็ใช้ไม่ได้
เพราะสภาเทศบาลไม่คลุมทั้งตำบลเหมือนกัน คือท่านจะพิสูจน์กันก็ได้ ที่บางกะปินี้แหละ เอ้า

ที่บางกะปิคลุมทั้งตำบลเมื่อไร ตำบลบางกะปิทำไมท่านถึงตั้งเรื่องสภาตำบล แล้วถ้ามีเทศบาลแล้ว เลิกตำบลเสียละก็บางกะปิทำอะไร คือมันถ้ากรมอยู่ ข้าพเจ้าเจตนาที่จริง ๆ ไม่ใช่จะให้ ไม่ดีหรอก คือขอความกรุณารัฐบาลได้พยายามระมัดระวังในทางนี้หน่อย เป็นอย่างท่านผู้แทน จังหวัดนครปฐมว่าเหมือนกัน แต่ในขณะที่เดียวกันกลับกันก็เป็นอย่างข้าพเจ้าว่า คือบางกะปิเป็นต้น มีเทศบาลอยู่แต่เพียงตำบลเดียว ออกไปยังเป็นอำเภอบางกะปิอยู่ แล้วทำอะไร

นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์ (จันทบุรี) : ความจริงที่โต้แย้งกันอยู่นี้/คัดกลงเป็นทำนองในหลักการนี้ไม่ขัดข้อง แต่ไปโต้แย้งกันอยู่ในเรื่องรายละเอียดเมื่อยกฐานะเป็นเทศบาล แล้วคำบลนั้นก็พ้นจากสภาพคำบลไป นี่มีปัญหาเรื่องเทศบาล ในเรื่องเทศบาลนั้นก็มีความกระทำการบริหารงานอยู่ส่วนหนึ่ง แต่ว่าในเรื่องนี้ น่าจะได้ไปแปรญัติเอา เพราะว่าที่ทางฝ่ายที่เข้มแข็งกับทางฝ่ายที่ถ่วงถ่วง ตามแล้วเข้าใจไปคนละทาง เพราะว่าคำบลนั้นมีหลายหมู่บ้าน แต่ว่าข้างที่ ๒ - ๓ หมู่บ้านถ้ารวมชุมชนหนาแน่นเข้ายกฐานะเป็นเทศบาล เมื่อมีเทศบาลแล้วนายอำเภอก็เข้าไปเป็นประธานกรรมการเทศบาล เพราะฉะนั้นจะไปปล่อยให้ฐานะการปกครองนั้นมันเข้าไปครอบกันอยู่ไม่ได้ มันจำเป็นจะต้องแยกออกจากกันเหมือนกับเทศบาล เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ในชั้นแปรญัติหรือชั้นกรรมาธิการนี้ถ้าได้ไปเขียนตรงนี้ว่า ในตอนใดของคำบลนั้นถ้ายกฐานะเป็นเทศบาลแล้วคำบลเฉพาะในส่วนนั้นก็พ้นสภาพไป แต่ว่าคำบลไม่ได้หมดไปทีเดียวยังเหลืออยู่อีกหลายส่วน อย่างนี้ก็คงจะเข้าใจกันทุกฝ่าย กระผมว่าทุกฝ่ายที่ข้องใจคงจะเข้าใจความนี้ด้วย

นายหิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ความจริงในปัญหาที่ได้โต้แย้งกันเมื่อครั้งนั้นก็ไม่น่าจะเป็นปัญหาอันยุ่งยากนัก เพราะว่าคำบลที่เป็นเทศบาลนั้นมันยังไม่พ้นสภาพเป็นสภาตำบลได้ แล้วที่คำบลที่เป็นเทศบาลแล้วจะให้พ้นสภาพเป็นสภาตำบลหรือไม่มันอยู่ที่เพียงเท่านั้น หรือจะให้คงเป็นตำบลอยู่นั้นก็เท่านั้นแหละ ที่ที่ท่านรัฐมนตรีก็ยังเข้มแข็งไม่เป็นที่เข้าใจพอ เขาละสำหรับปัญหาข้อปลีกย่อยเหล่านี้ผมคิดว่าเราอาจจะแปรญัติกันได้ สำหรับผู้มีข้อข้องใจอยู่ ผมยังมีข้อข้องใจในเรื่องปัญหาหลักการอันสำคัญก็คือว่า สภาตำบลนั้นความจริงนี้เมื่อกฎหมายฉบับนี้ยังไม่ออก มันก็มีอยู่ก่อน แล้วโดยทางรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยท่านได้ส่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ ให้ตั้งสภาตำบลขึ้น แล้วที่ที่มันมีอยู่ก่อนแล้วอย่างนั้น ข้าพเจ้าได้เรียนตามท่าน นายกรัฐมนตรีครั้งหนึ่งในวันกินเลี้ยงปิดสมัยประชุม กระผมถามว่าสภาตำบลไม่มีกฎหมายคุ้มครองจะปฏิบัติราชการได้อย่างไร กระผมได้เรียนตามอย่างนี้ ท่านบอกว่ามีในกฎหมายปกครองท้องที่ ท่านว่าอย่างนี้ แล้วมันมีเมื่อมันมีอยู่ในกฎหมายปกครองท้องที่แล้วมันบริหารราชการกันได้อยู่

แล้วเหตุใดถึงจะต้องมาออกกฎหมายนี้ให้เป็นการยุ่งยากต่อไปอีก แล้วการที่เราจะไม่เรียก
 ว่าสภาตำบลขึ้นมา^{นั้น} ~~นั้น~~ ^{นั้น} เพราะว่าสภานี้มันควรจะให้คำศักดิ์สิทธิ์หน่อย คือเป็นที่ประชุมกันอันโอ้อวด
 เสียหน่อย แต่สภาตำบลที่มีกันทั่ว ๆ ไปนั้นไปนั่งกับพื้นบ้าง บ้านถ่านหินผู้ใหญ่บ้าน ไปนั่งกับพื้น
~~ซักคน~~ ^{บางคน} บางคนก็ไม่สวมเสื้ออะไรอย่างนี้ก็มี แล้วข้าพเจ้าคิดว่าสภาตำบลของเราถึงแม้
 จะออกกฎหมายนั้นไป สภาอย่างนั้นมันก็คงจะมีอยู่ แล้วถึงสภาตำบลของเราที่ได้ปฏิบัติไปนั้น
 ที่ท่านสั่งนักตั้งแต่ท่านเริ่มสั่งไปแล้วว่าท่านมีกฎหมายคุ้มครองอยู่ในพระราชบัญญัติปกครองท้องที่
 นั้นท่านได้เกิดความทุกข์พระองค์ประการใดบ้างในการที่ว่าปฏิบัติราชการไม่ได้ มันไม่เหมาะสม
 ้วยประการใด แล้วเมื่อมันไม่เหมาะสมอย่างนั้น ~~สุพรรณ~~ ^{สุพรรณ} อย่างตอนที่ส่งไปขอว่าท่านมี
 อำนาจคุ้มครองอยู่นั้น เหตุใดท่านถึงไม่พิจารณาเสียก่อนว่ามีข้ออะไรจะเกิดความไม่เหมาะสม
 หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงเสีย ~~เวลา~~ ^{เวลา} เวลาถึงในการที่จะกระทำไป ทั้ง ๆ ที่ไม่มีกฎหมายคุ้มครอง
 ประการใด แล้วก็การตั้งสภาตำบลต่อไปนี้ตามมีกฎหมายคุ้มครองแล้ว เช่นนี้ท่านนึกหรือไม่ว่ามันจะ
 สิ้นเปลืองเงินทองของแผ่นดินไปอีกจำนวนมากมายเท่าไร เป็นอันว่าสถานที่ทำการสภาตำบล
 ท่านจะเอาที่ไหน หรือว่าจะให้ไปอาศัยประชุมตามโรงเรียนหรือว่าศาลาวัดหรือว่า
 บ้านถ่านหินผู้ใหญ่บ้าน ถ้าหากว่าจะมีการสร้างสภาตำบลเป็นเอกเทศขึ้นมาแล้วจะต้องใช้
 งบประมาณเท่าไร แล้วความที่มันบกพร่องไม่ได้ผล ที่ไม่ได้ผลที่แล้ว ๆ มานั้นเป็นเพราะว่า
 สมาชิกสภาตำบลที่ได้เลือกมาจากหมู่บ้านต่าง ๆ นั้นเมื่อมาประชุมเขาก็ต้องสละเวลาการทำ
 มาหากิน เขามาประชุมไม่ได้มีค่าเบี้ยเลี้ยงไม่มีค่าพาหนะเดินทาง แล้วเมื่อได้ใช้พระราช
 บัญญัติสภาตำบลนี้ออกไปแล้ว

ท่านจะมีเบี้ยเลี้ยงหรือค่าพาหนะอะไรให้เขาบ้าง แล้วถ้าหากว่ามีเบี้ยเลี้ยงแล้วค่าพาหนะท่าน
 คิดจะทรงงบประมาณไว้เป็นจำนวนเท่าไรที่ท่านจะต้องใช้จ่ายเงินในเรื่องการสภาตำบลนี้ จะ
 ตั้งงบประมาณเพิ่มเท่าไร จำนวนเท่าไรที่จะต้องใช้งบประมาณแผ่นดินหรือจะให้ต่างท้องถิ่นต่าง
 ตำบลนั้นเป็นผู้ที่หาเงินจ้กคร เบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะของตนเอง โดยทางรัฐบาลไม่ได้เอางบประมาณ
 แผ่นดินไปเกี่ยวข้องกับประการใด นี่ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาล.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ผมขอชี้แจงดังนี้ คือตามมาตรา ๗ ที่เรา
 ได้ส่งสมาชิกาลไป เพราะว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการเทศบาลนั้นกำหนดไว้ว่า เมื่อที่ใดประกาศเป็น
 เทศบาลแล้วก็ไม่มีกำนันผู้ใหญ่บ้าน เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีกำนันมันก็ไม่มีตำบล เพราะฉะนั้นเราจึง
 ไม่มีให้สภาตำบลในเขตเทศบาล ในมาตรา ๗ เจ้าหน้าที่เขาจึงเขียนไว้ว่า ที่ใดซึ่งมีสภาตำบล
 อยู่แล้ว เมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาลแล้วก็ไม่มีสภาตำบล ส่วนที่เราไม่ได้เขียนคำว่า "สภา
 ทบาล" ลงไปให้เหมือนกับเทศบาล ก็เพราะเหตุว่าในพระราชบัญญัติสภาตำบลนั้นเมื่อที่ใดประก
 าศเป็นเขตสภาตำบลแล้ว ยังมีกำนันผู้ใหญ่บ้านอยู่แล้ว-ก็เจ้าหน้าที่กำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งก็ยังมีส่วน
 เกี่ยวข้องในการบริหารของสภาตำบล เพราะฉะนั้นเราจึงไม่เขียนไว้ในมาตรา ๗ นี้ ว่าที่ใด
 เมื่อประกาศเป็นเขตสภาตำบลแล้วให้ยกเลิกสภาตำบล เพราะว่าก็คงยังมีอยู่ ที่นี้สำหรับที่ท่าน
 สมาชิกผู้หนึ่งกล่าวว่า กฎหมายในขณะนี้มีอยู่แล้วเกี่ยวกับสภาตำบล คณะกรรมการหมู่บ้านอะไร
 เหล่านี้มีอยู่แล้ว เราได้แก่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ โดยที่เราได้เดินขึ้น
 ไปในขณะนั้น ก็ปรากฏว่าผมบังคับจำใจกลับคลำคลมคลว่าเรา ต้องการที่จะให้เป็นประชาธิปไตย
 เมื่อเช่นนี้ก็เลยแก้กฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ โดยเติมลงไปว่า ให้มีสภาตำบล
 ขึ้น แล้วก็ให้มีคณะกรรมการบริหารขึ้น เพียง ๓ - ๔ วรรคเท่านั้น เพราะเหตุว่าในกฎหมาย
 ฉบับนั้นเราจะเขียนให้ละเอียดถี่ถ้วนไม่ได้ แล้วก็ในขณะนั้นเกี่ยวกับประชาธิปไตย ประชาชนเอง
 ใน พ.ศ. ๒๔๕๖ ยังไม่ขยายตัวเหมือนในขณะนี้ แล้วมาในขณะนี้ขยายตัวออกไปก็เพราะเหตุว่า
 บ้านเมืองที่พรรคเสรีมนังคศิลาได้เป็นรัฐบาลมันก็ขยายตัวออกไปเกี่ยวกับการศึกษามากยิ่งขึ้น

และนอกจากนั้นในรูปการปกครองของประชาธิปไตยมันก็ขยายกว้างออกไป มีอะไรขึ้นมาอีกหลาย
 /สถาบัน
 อย่างเกี่ยวกับสถาบัน มีรัฐบาลส่วนจังหวัดมีเทศบาลเหล่านี้ แม้แต่ในสมัยก่อนจะมีเทศบาล
 ชุมชนแล้วก็ตาม ก็ไม่ค่อยที่จะโตมากนัก แต่มาในสมัยนี้เมื่อการศึกษาที่ขึ้นด้วยการเข้าใจในระเบียบ
 การปกครองของประชาธิปไตยโดยทั่วไปก็ขึ้น ด้วยคนมีความเข้าใจในระเบียบการปกครองโดย
 การเทศบาลก็ขึ้น เพราะฉะนั้นผลของการเทศบาลมันก็เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อ
 เป็นดังนี้เราจึงเห็นว่า สำหรับสภาตำบลนั้นในขณะนี้สมควรที่จะอนุโลมให้มีการบริหาร เหมือน
 กับการเทศบาล คือการปกครองในส่วนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นเราจึงจำเป็นที่จะต้องยกสถานะ
 ของสภาตำบล คณะกรรมการเหล่านี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เมื่อเราพิจารณาในกฎหมายว่าด้วย
 สภาตำบล ท่านที่เคารพจะเห็นได้ว่า เรามีทั้งตั้งสถาบันสภาตำบลขึ้น เรามีทั้งวิธีการดำเนินการ
 การประชุม และถ้ามองจากนั้นเราก็จำเป็นโดยคล้าย ๆ ว่าเรารวบรวมแล้วเก็บเล็กผสมน้อย
 ของสภาผู้แทนราษฎรนี้มาด้วย จากการประชุมของสภาเทศบาล สภาตำบลอะไรเหล่านี้ เขาไป
 รวบรวมเข้า ที่เราต้องเอาไปรวมกันเข้าก็เพราะเหตุว่าสภาตำบลเป็นหน่วยของการปกครองส่วน
 ท้องถิ่นหรือประชาธิปไตยที่เล็กที่สุด

เพราะฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ ของทุก ๆ สภาก็จะต้องไปรวมอยู่ที่สภาตำบล เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้ว่าในกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลนั้นเราก็มียาระยะเสียดี้ให้ครบถ้วนทุกวิถีทาง เราก็จึงได้คิดว่า จะออกกฎหมายเอามาเป็นพิเศษใหญ่ชุนานกับพระราชนิพนธ์เทศบาลสุขาภิบาลส่วนจังหวัด เหล่านี้ เพื่อให้เข้ารูปกันเกี่ยวกับการปกครองในท้องถิ่น และนอกจากนั้นสำหรับในสมัยก่อนโน้นเกี่ยวกับ ตำบลบ้านนั้นเมื่อปี ๒๔๕๖ หรือเมื่อปี ๒๔๕๗ นั้นคิดว่าท่านผู้มีเกียรติจะเห็นว่าในสภาตำบลนั้นแม้แต่ว่าตำบลบ้านที่อยู่ทางกรุงเทพฯ นี้เราก็ไม่สามารถจะไปได้ ไกล ๆ เมืองหลวงนี้ไม่สามารถจะไปได้แม้ว่าตำบลบ้านที่พระโขนงเราก็ไม่รู้อะไรจะไปอย่างไร นอกจากรถไฟสายปากน้ำ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุที่รัฐบาลของพรรคของเราได้บริหารงานมีความเจริญเกี่ยวกับทางหลวงจังหวัด ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบทเหล่านี้ การคมนาคมมันเกิดความสะดวก ไม่ใช่ที่เฉพาะที่จะไปคอนเมืองหรือไปสมุทรปราการ เท่านั้น มันสะดวกไปถึงตำบลบ้านด้วย เพราะฉะนั้นเราจึงได้เห็นว่าการปกครองในขณะนี้เราสามารถที่จะทำได้ดี เราก็จึงยกมา และอีกประการหนึ่งก็คือ ในระยะชั่ว ๒๔ ปีที่เราบริหารราชการมาที่พลเมืองนั้นในสมัยก่อนนั้นมีแค่เพียง ๑๕ - ๑๘ ล้านเท่านั้นเอง แต่ในชั่วระยะมาถึงเวลานี้คนมากขึ้น เมื่อคนมากขึ้นในส่วนตำบลก็ไม่ได้มีคนจำนวน ๕๐๐ - ๕๐๐ คนเหมือนในสมัยก่อน อย่างอำเภอบึงใหญ่อย่างนี้ ที่ท่านที่ชักตัวอย่าง เมื่อขึ้นพลเมืองเฉพาะอำเภอเดียวจำนวนตั้งหนึ่งแสนกว่าคน เพราะฉะนั้นตำบลบ้านหนึ่งจะมีสักกี่คน เมื่อคนมากขึ้น เราก็คงจัดระเบียบการประชาธิปไตยนี้ตัวลงไปเพื่อท่านผู้รุ่งในส่วนตำบลไป และต่อไปนี้ถ้าหากว่าเราได้เป็นรัฐบาลต่อไปอีก ๕ ปี อาจจะมีการปกครองในส่วนหมู่บ้านอีกก็ได้ เพราะว่าในหมู่บ้านเราอาจที่จะไปถึง มันเจริญขึ้นตามลำดับไป แต่ในที่สุดเมื่อสภาตำบล สภามุขมนตรีเหล่านี้เขาได้ทำเขาเรียบร้อย สภาเทศบาล สุขาภิบาล รัฐบาลกลางนี้ก็มีหน้าที่แต่ส่วนที่จะทำงานสำคัญ ๆ ส่วนนอกนั้นประชาชนก็ทำของเขาเอง ระบบประชาธิปไตยก็จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นายยศ อินทรโกมาลยสุต (นครราชสีมา) นายกรัฐมนตรีได้อภิปรายชี้แจงเป็นที่แจ่มแจ้งแล้ว กระผมขอประธานเสนอลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีใครต้องการจะพูดแล้ว ก็ขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าสมควร
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับ
หลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน *(Handwritten signature)*

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัตินี้โดยพร้อมเพรียงกัน กรรมาธิการ

พลเอก เฑาะ เฑาะประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเสนอคณะ
กรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๕ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๕ นาย ถ้า
หากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้ส่งคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๕ นาย

พลเอก เฑาะ เฑาะประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลเสนอ ๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอ ๕ ของสมาชิก ๕ ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็น
เป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติตามที่รัฐบาลเสนอ เที่ยงได้

พลเอก เฑาะ เฑาะประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเสนอ

- ๑. พลเอก เฑาะ เฑาะประดิษฐ์ ๒. นายสาย หุตะเจริญ ๓. นายหยุด แสงอุทัย ๔. นายชำนาญ
บุญรอด

พันตรี หลวงจวบกระบวนยุทธ (พระนครหรืออยุธยา) : ขอเสนอนายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์

มีสมาชิกรับรอง

นายจิตตะเสน ไชยคำ (พระนคร) : ขอเสนอนายเพทาย ไชยสินธุ์

มีสมาชิกรับรอง

นายแก้ว สิงหะเศนทร์ (พิจิตร) : กระผมขอประธานเสนอนายसानนท์ สายสว่าง

มีสมาชิกรับรอง

นายเทียม ฉสงขลา (ราชบุรี) . กระทบขอเสนอพันเอก ชวง เหวงศักดิ์สงคราม

มีสมาชิกรับรอง

นายเพทาย อมาตยกุล (พระนคร) . ขอเสนอ นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . เมื่อไม่มีผู้เสนอ เป็นอันว่าดีให้ผู้ที่ถูกเสนอชื่อนี้
เป็นกรรมาธิการได้ ขอให้เลขาธิการฯ อ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร . รายชื่อทำนกรรมาธิการ ๑. พลเอก เฑช
เดชประคิยุทธ ๒. นายสาย หุตะเจริญ ๓. นายหยุด แสงอุทัย ๔. นายชำนาญ ยุวบูรณ์
๕. นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ ๖. นายเพทาย ไชยนิติ ๗. นายसानนท์ สายสว่าง ๘.
พันเอก ชวง เหวงศักดิ์สงคราม ๙. นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . แปรญัตติ

พลเอก เฑช เดชประคิยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย . ขอ
เสนอแปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑ วัน ถ้าหากว่า
ที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่ามติให้แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ต่อไปพิจารณาหมายเลข ๗ ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔...

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) เห็นได้

(สำเนา)

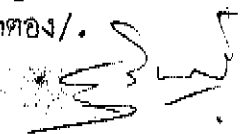
บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

หลักการ

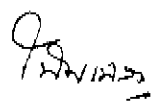
แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

เหตุผล

เนื่องจากสมควรถวายยกเลิกสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่สอง เพื่อให้มีแต่สมาชิกสภาเทศบาลซึ่งราษฎร เป็นผู้เลือกตั้งประเภทเดียว กับแก้ไขเพิ่มเติมไม่ตองให้มีการแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติและวิบุฐานะ เป็นสมาชิกสภาเทศบาลในฐานะ เป็นผู้เริ่มการสำหรับท้องถิ่นที่เป็นสุขาภิบาลอยู่ก่อนแล้วจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาล เพราะท้องถิ่นที่เป็นสุขาภิบาลอยู่ก่อนแล้วนั้นได้มีการปฏิบัติหน้าที่ของท้องถิ่นต่อเนื่องกันมา โดยมีกรรมการเลือกตั้งจากราษฎรเข้าสมทบเป็นกรรมการสุขาภิบาลอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องให้มีสมาชิกสภาเทศบาลในฐานะ เป็นผู้เริ่มการอีก นอกจากนี้ การเปลี่ยนชื่อเทศบาลยังไม่มืบทบัญญัติระบุไว้ชัดแจ้งว่าจะกระทำไคโดยวิธีใด เพื่อไม่ให้มีปัญหาจึงสมควรจะได้มีบทบัญญัติไว้เสียให้ชัดควา การเปลี่ยนชื่อเทศบาลให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นตองแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ บางมาตรา.

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ
จำนวนค พิมพ.

 ทาน.

(โปรดพลิก)

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล

(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔..

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔... และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ การจัดตั้งเทศบาลภายหลังวันที่พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔... ใช้บังคับ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติและวิถะฐานะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้เป็นสมาชิกแห่งสภาเทศบาลนั้นในฐานะเป็นผู้เริ่มการ และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีมาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่สภาเทศบาลได้มีการประชุมกันครั้งแรก ให้สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๕

ท้องถิ่นใดที่มีสภาพเป็นสุขาภิบาลอยู่แล้ว หากต่อมาได้มีการจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาล ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕ โดยไม่ต้องมีการแต่งตั้งสมาชิกเป็นผู้เริ่มการตามวรรคแรก

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔... และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ การเปลี่ยนแปลงเทศบาล หรือการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

ให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน ในท้องถิ่นที่ได้เปลี่ยนเขตเป็นเทศบาลตามความในวรรคก่อน หมดอำนาจหน้าที่เฉพาะในเขตที่ได้เปลี่ยนแปลงตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลใช้บังคับเป็นต้นไป"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔... และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ สมาชิกภาพแห่งสภาเทศบาลย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามวาระ หรือยุบสภาเทศบาล

(๒) ตาย

(๓) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

(๔) ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งตามที่มี

บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

(๕) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้สอบสวนแล้ว สั่งให้ออกโดย

เห็นว่าไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลนั้น

(๖) สภาเทศบาลวินิจฉัยให้ออก โดยเห็นว่ามีอุปสรรคในทางจะนำ

มาซึ่งความเสื่อมเสียแก่เทศบาล มติในข้อนี้ต้องมีคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่ง ทั้งนี้ให้มีผลตั้งแต่วันที่สภาเทศบาลลงมติ หรือ

(๗) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งให้ออก โดยเห็นว่ามีอุปสรรค

ในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง หรือเสื่อมเสียแก่เทศบาล

หรือราชการ ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือไม่มาประชุม

สภาเทศบาลสามครั้งติด ๆ กัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

การวินิจฉัยชี้ขาดตาม (๕) ในศาลแขวง หรือในกรณีที่ไม่มีศาลแขวงให้ศาลจังหวัดวินิจฉัยตามวิธีพิจารณาสำหรับศาลนั้น ๆ แต่การชี้ขาดของศาลดังกล่าวย่อมไม่กระทบกระเทือนการที่สมาชิกนั้นไปปฏิบัติหน้าที่ในสภาขณะที่มีการชี้ขาด"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ เทศมนตรีทั้งคณะต้องออกจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) สมาชิกภาพแห่งสภาเทศบาลซุกที่คณะ เทศมนตรี เข้ารับหน้าที่สิ้นสุดลง

ทั้งนี้ให้คณะ เทศมนตรีที่ออกนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อทำหน้าที่กิจการในหน้าที่ของคณะ เทศมนตรีต่อไปจนกว่าคณะ เทศมนตรีที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

(๒) สภาเทศบาลไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณประจำปี

(๓) ความเป็นเทศมนตรีของนายกเทศมนตรีสิ้นสุดลง หรือเทศมนตรีต้อง

ออกทั้งคณะ หรือ

(๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งให้เทศมนตรีทั้งคณะออกจาก

ตำแหน่ง

ในกรณี (๒) (๓) และ (๔) นี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้ที่เหมาะสมแทน
จำนวนของคณะเทศมนตรีที่ตองออกให้ เป็นคณะเทศมนตรีชั่วคราว เพื่อดำเนินการของ
เทศบาลไปจนกว่าจะไดแต่งตั้งคณะเทศมนตรีขึ้นใหม่ การแต่งตั้งคณะเทศมนตรีขึ้นใหม่จะต้อง
ดำเนินการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่คณะเทศมนตรีตองออกจากตำแหน่ง"

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๖ นอกจากที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ แล้ว ความเป็นเทศมนตรีจะสิ้นสุด
ลงเฉพาะตัวเมื่อ

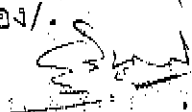
- (๑) สมาชิกภาพแห่งสภาเทศบาลสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๘
- (๒) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้สอบสวนแล้ว สั่งให้ออกโดย
เห็นว่าเป็นผู้มีส่วนใดเสียในสัญญา กับเทศบาล หรือในกิจการที่กระทำให้แก่เทศบาล ทั้งนี้
ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยทางอ้อม
- (๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งให้ออกตามมาตรา ๓๕ หรือ
มาตรา ๓๓"

มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๗ คณะเทศมนตรี หรือเทศมนตรีผู้ใดซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยสั่งให้ออกจากตำแหน่ง ไม่มีสิทธิที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นนายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีอีกต่อ
วาระของสภาเทศบาลนั้น"

มาตรา ๑๐ สมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่สองแห่งเทศบาลที่ได้จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่
พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔... ใช้บังคับ ในตองอยู่ในตำแหน่งใดต่อไปจน
ถึงคราวออกตามวาระ และถาคำแห่งว่างลงเพราะเหตุอื่นก่อนถึงคราวออกตามวาระ จะ
แต่งตั้งสมาชิกขึ้นแทนต่อไปตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ ได้

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ
จำนวนค... พ.ศ.
พิมพ์ที่... ทาน.

พลเอก เคนย เคนยประคิยทช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย . คณะรัฐมนตรี
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

เหตุผล เนื่องจากสมควรที่จะยกเลิกสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่สอง เพื่อให้มีแต่สมาชิก
สภาเทศบาลซึ่งราษฎร เป็นผู้เลือกตั้งแต่ประเภทเดียว กับแก้ไขเพิ่มเติมไม่ต้องให้มีการแต่งตั้งผู้
คุณสมบัติและวิถยฐานะ เป็นสมาชิกสภาเทศบาลในฐานะเป็นผู้เริ่มการสำหรับท้องถิ่นเป็นสุขาภิบาลอยู่
ก่อนแล้วจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาล เพราะท้องถิ่นที่เป็นสุขาภิบาลอยู่ก่อนแล้วนั้นได้มีการปฏิบัติหน้าที่ของท้องถิ่น
ต่อเนื่องกันมา โดยมีกรรมการเลือกตั้งจากราษฎร เข้าสมทบเป็นกรรมการสุขาภิบาลอยู่แล้ว จึงไม่
จำเป็นต้องให้มีสมาชิกสภาเทศบาลในฐานะเป็นผู้เริ่มการอีก นอกจากนี้ การเปลี่ยนชื่อเทศบาลยัง
ไม่มีบทบัญญัติระบุไว้ชัดแจ้งว่าจะกระทำไ้โดยวิธีใด เพื่อไม่ให้มีปัญหาจึงสมควรจะให้มีบทบัญญัติไว้
เสียให้ชัดว่า การเปลี่ยนชื่อเทศบาลให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ บางมาตรา

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ ขุนคลังสุทธิศึกษากร รองประธานสภาผู้แทน
ราษฎร คนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน)

นายทิม ภูวิวัฒน์ (อุปราชธานี) . ตามที่หาชรัฐบาลเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วย
เทศบาลนี้ขึ้นมา โดยมีความประสงค์ข้อใหญ่ก็คือต้องการ เลิกสมาชิกประเภทสอง แต่ว่าผมสงสัยเหลือ
เกินว่าในการที่จะเลิกประเภทสองนี้เป็นความคำริของรัฐบาลที่ชอบเป็นอันมาก จะเลิกทั้งสมาชิกสภา
จังหวัดแล้วก็ทางสภาผู้แทนนี้ ก็ว่าท่านจะเลิกไปแล้วก็ขออนุมัติมาด้วย แต่ว่าผมสงสัยในเรื่องที่ว่า
สมาชิกสภาเทศบาลนี้จะเลิกนั้น ไหน ๆ ก็จะเลิกแล้วก็ควรจะเลิกไปเสียเลยให้มันทันฉลองครบรอบ
พุทธศวรรษที่ ๒๕ นี้เสีย ให้หมดไปเสียเลยไม่ดีกว่าหรือ ถ้าไม่ดังจะต้องมีบทเฉพาะกาลเอาไว้ว่า
ให้เป็นไปจนตลอดหกเดือนพวกที่เป็นอยู่ก่อนนี้ เมื่อใช้พระราชบัญญัตินี้ให้พ้นไปเสียเลย ให้พร้อมกัน .
สมาชิกสภาผู้แทนฯ สมมติว่าจะมีการ เลิกไป ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ นี้ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านคำรินี้จะ
ให้เลิกก็เป็นอันว่าเลิกไปแล้ว ส่วนสมาชิกสภาเทศบาลนั้นจะยังมีอยู่ ไม่พร้อมกันอย่างนี้ เราจะเลิก

บทเฉพาะกาลนี้ไม่ให้มีอยู่จะไม่ใช้หรือ เอาถึงว่า พงศ. ๒๕๐๐ ให้หมดกันเสียก็ ไม่ต้องมี
ประเภทสองทั้งสภาผู้แทนและสภาเทศบาลนี้

พลเอก เศษ เศษประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเรียนชี้แจงดังนี้ คือว่าสมาชิกประเภท ๒ ที่มีอยู่นั้นมีวาระที่เขาจะต้องดำรงตำแหน่งอยู่มีกำหนด ที่นี้ถ้าหากว่าจะให้เลิกทันทีอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติเสนอขึ้นก็ย่อมจะทำให้เกิดความชุกชลักและเสียบสิทธิ์ของท่านสมาชิกที่กำลังเป็นอยู่ เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้มีความยุ่งยาก ก็จึงได้ไปเลิกในเมื่อหมดวาระของเขา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ปรากฏว่าไม่มีท่านผู้ใดจะคิดใจอภิปรายอีก เพราะฉะนั้นจะขอให้ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ โดยพร้อมเพรียงกัน *(Signature)*

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้โดยพร้อมเพรียงกัน ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พลเอก เศษ เศษประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอส่งกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๗ นาย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอส่งกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๗ นาย ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้พิจารณาโดยคณะกรรมการวิสามัญวิสามัญ มีจำนวน ๗ นาย

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดใดใจมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าอนุมัติ รัฐบาลเสนอ ๓ นาย

พลเอก เฑาะ เฑาะประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
ขอเสนอ ๓ นาย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย เป็นของ
สมาชิก ๔ นาย ขอได้โปรดเสนอชื่อ

พลเอก เฑาะ เฑาะประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอเสนอ ๑. พลเอก เฑาะ เฑาะประดิษฐ ๒. นายหยุด แสงอุทัย ๓. นายสนิท
วิไลจิตร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปเป็นส่วนสมาชิก

นายชัยวัชริน อินทะพันธ์ (สหาย) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายฉาบ วิโรจนศิริ
มีสมาชิกรับรอง

นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ (จันทบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายจิตตะเสน ไชยาคำ
มีสมาชิกรับรอง

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายชัยวัชริน อินทะพันธ์
มีสมาชิกรับรอง

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตรดิตถ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพันธ์ อินทวงศ์
มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้วท่าน ขอเรียนสมาชิกท่าน
จะมีผู้ใดเสนอ ~~พูด~~ ไปอีกหรือไม่

ไม่มีผู้ใดเสนอ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอใครอีก เป็นอันว่า

๕๗

ใหญ่ที่ถูกเสนอชื่อแล้วนี้เป็นกรรมาธิการได้ ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ มีดังนี้

๑. พลเอก เชน เชนประคิยพธ ๒. นายหยุก แสงอุทัย ๓. นายสิทสนิท วิไลจิตร
๔. นายฉาย วิโรจนศิริ ๕. นายจิตตะเสน ไชยาคำ ๖. นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์
๗. นายพันธ์ อินทวงศ์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนดการแปรญัตติกายในกึ่งวัน

พลเอก เชน เชนประคิยพธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

รัฐบาลขอเสนอขอแปรญัตติกายใน ๑ วัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอขอแปรญัตติกายใน

๑ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติได้ภายใน ๑ วัน

ต่อไปพิจารณาระเบียบวาระในหมายเลข ๕. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราช

บัญญัติจำกัดอาชีพศึกษาสงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๕๕๓ พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรี

เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสงเคราะห์

แกบุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๕๕๗

พ.ศ. ๒๕...

หลักการ

ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสงเคราะห์แกบุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๕๕๗

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่าพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสงเคราะห์แกบุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๕๕๗ ไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย เพราะได้มีประมวลกฎหมายอาญากำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยไว้แล้ว จึงสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้

สำเนาถูกต้อง.

แผนกระเบียบวาระ

จำนงค์ พิมพ์

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

๙๕๗๖๗๘๙๐

(ไปรษณีย์)

๕๒

พลเอก เศษ เศษประคิยทฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : คณะ
รัฐมนตรีขอ เสนอร่างพระ ราชบัญญัติยกเลิกพระ ราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสง เคราะห์แก่บุคคลบาง
จำพวก พ.ศ. ๒๕๕๓ พ.ศ.๒๕๕๕.

โดยมีหลักการ ยกเลิกพระ ราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสง เคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก
พ.ศ. ๒๕๕๓

เหตุผล ค่ายปรากฏว่าพระ ราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสง เคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก
พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย เพราะ ใคมีพระ มวลกฎหมายอาญากำหนดวิธีการ เพื่อความ
ปลอดภัยไว้แล้ว จึงสมควรยกเลิกพระ ราชบัญญัติดังกล่าวนี้

นายอารีย์ คันติเวชกุล (นครราชสีมา) : สำหรับร่างพระ ราชบัญญัตินี้เมื่อ
ครั้งที่เสนอมานี้เมื่อคราว พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้าพเจ้าได้ไม่เห็นด้วย แต่เมื่อไคฟังคำชี้แจงต่าง ๆ ของ
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมตำรวจ ประกอบกับอธิบดีกรมประมง
สงเคราะห์ถึงเจตนาในการ เสนอร่างพระ ราชบัญญัตินี้มา แต่ต่อมาทางรัฐบาลเกิดจะให้เสนอ
ยกเลิกร่างพระ ราชบัญญัตินี้โดยอ้างเหตุผลว่า ในกฎหมายอาญามีอยู่แล้ว ซึ่งแท้จริงแล้วพระ
ราชบัญญัตินี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ เรื่องกฎหมายอาญาเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องวิธีการ เพื่อ
ความปลอดภัยแล้วก็ยังไม่ตรงกัน ไหญ่ เพราะพระ ราชบัญญัตินี้แต่เดิมมาไม่มีไคมีเจตนาจะส่ง
คนไปฟ้องศาล แล้วไปกักกันหามไค ก็เจตนาตั้งสถานที่เพื่อสงเคราะห์อาชีวศึกษาแก่บุคคลบาง
จำพวกเป็นต้น อธิบดีกรมตำรวจไคเคยชี้แจงว่ามีอันฆพาลอยู่ในมือแล้ว ๕๐๐ คน ไม่เกี่ยวข้องกับ
เรื่องที่จะฟ้องร้องเอาไคผิด แล้วไปกักกันเสไม่มี ที่นี้ที่ท่านมาอ้างว่าเรามีอยู่ใน เรื่องความ
ปลอดภัยแล้ว แต่ข้าพเจ้าไปคนกฎหมายอาญาเกี่ยวกับพฤติกรรม เช่นนี้ไคไม่มี เพราะนี่เป็นการ
สงเคราะห์ ไม่ใช่การลงโทษ ท่านอ้างกับข้าพเจ้าอย่างนี้ ที่นี้ท่านจะเลิกสงเคราะห์ประชาชน
แล้วหรือ ข้าพเจ้าจะไคไปบอกกับประชาชนว่า รัฐบาลนี้เลิกสงเคราะห์แล้ว ท่านตั้งใจคิดมัน

๕๘

เป็นการผิดพลาดที่ร่ำร้องอยู่ทุกวันนี้เกี่ยวกับเรื่องสภากรวม ไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องเอาชายแมงคา หรืออะไร ไปกักกันเลขหามิได้ มันไม่มี ข้าพเจ้าจึงคิดว่าอย่าเลือกดีกว่า เอาไว้ดีกว่า ข้าพเจ้า เห็นควมนี้กฎหมายฉบับนี้ที่จะมา ไ้คานอีกก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร

นายบศ อินทรโกมาธย์สุต (นครราชสีมา) : ผมใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า การสงเคราะห์อาณาประชาราษฎร์นั้น ๗๗ นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลได้สงเคราะห์ อยู่แล้วทุกแห่งทุกมุม นั้นตั้งแต่สงเคราะห์เด็กอ่อน ซึ่งกรมประชาสงเคราะห์ได้ไปสร้างทำการ สงเคราะห์อยู่ที่หน้าโรงเรือนชาติสงเคราะห์สถานสงเคราะห์คนแก่คนชราที่บางแค ที่นครราชสีมา และที่เชียงใหม่ สงเคราะห์อาณาประชาราษฎร์ทั่ว ๆ ไปคงเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว เช่นหานิคมให้ เช่นนิคมทับทิมวง สระบุรี และที่โคราช นิคมอื่น ๆ ทั่วราชอาณาจักรและจะไม่ทำที่หมายตามคำ ขอร้องของผม อันนี้เป็นการสงเคราะห์ทั่ว ๆ ไปแต่อยู่แล้ว แต่สถานการณ์การบ้านย่อมเปลี่ยนแปลง ไปตามเหตุการณ์ การที่จะไปกักกันประชาชนเพียงเพื่อการทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้เขาเสีย ทรัพย์สินโดยให้ขาดจากบุตร ภรรยา สามีนั่นย่อมไม่ชอบด้วยคตินิยมตามความจริง ของบ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลง และโดยเฉพาะในศตวรรษที่ ๒๕ นี้ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลกำหนด พระราชบัญญัติเลือกจัดอาชีพศึกษาสงเคราะห์เพื่อให้บุคคลได้อยู่กับครอบครัว อยู่กับบุตร ภรรยา สามียังขอมอบได้ว่าเป็นการกุศลและในการที่จะอยู่ในภูมิภาคนี้ เนาะ เคนนี้ก็มิได้ที่จะละเว้นการ สงเคราะห์ ถ้าหากว่าเลือกอันเพียงแต่มีบุตรมาก รายได้น้อยสภา ๆ นี้ได้ก็ได้ออกกฎหมายไป ทำการสงเคราะห์ให้มีการให้เงินให้ทองค่าง ๆ นานา มีการจัดที่ท่ามาหากินให้อยู่เป็นหลักเป็นแหล่ง แม้แต่จะปลูกสร้างบ้านเรือน ไม่มีเงินรัฐบาลนี้ก็จะได้สนับสนุนช่วยเหลืออย่างนี้เรียกว่า ๗๗ นายกรัฐมนตรีได้แก่คุณเมตตาจิตแก่อาณาประชาราษฎร์โดยทั่วกัน ก็คิดว่าคุณคงจะได้ถึงมือท่าน ผู้แทน ๆ ฝ่ายค้านที่ได้คัดค้านเมื่อถึงนี้ แต่ในทางหลักการและโดยจริงแล้วท่านก็อยู่กับผมอยู่เหมือนกัน เมื่อถึงนี้ว่า ถ้าคุณอารีย์ ๆ ขึ้น คุณบศ ๆ ช่วยพูดหน่อยนะ ว่าผมเห็นด้วย ผมก็เลยเรียนต่อท่าน ประธานสภา ๆ นี้ว่า โดยจริงใจแล้วท่านผู้นี้เห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นผมก็คิด

ก็คงจะไม่คิดใจและคงจะเห็นสอดคล้องต้องตามที่รัฐบาลเสนอมา ผมจึงขอประทานกราบเรียน
สภา ฯ และท่านประธาน ฯ ได้โปรดทราบ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : กฎหมายร่างพระราชบัญญัติสิทธิอาชีวศึกษา
ส่งกระทรวงศึกษาธิการบ้างจำพวกนี้ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อเวลาที่เสนอร่างพระราช
บัญญัตินี้เข้ามานั้น ท่านรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงเหตุผลแวดล้อมด้วยประการทั้งปวงว่า จำเป็นจะต้องจัด
เอาบุคคลที่ไร้อาชีพ บุคคลอันชพาคะไรซึ่งท่านว่า ท่านมีบัญชีอยู่ในมือแล้วเป็นจำนวนหนึ่งนั้นเอา
ไปรวมไว้ไว้เสียแห่งหนึ่งเพื่อให้มีอาชีพ ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกว่าเป็นเจตนาดีของรัฐบาลนั้น แต่ว่า
เพียงเข้ามาไม่กี่ปี ท่านกลับมากลึงกฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียสยเป็นอันมาก ความจริงการ
จัดส่งกระทรวงอาชีพให้บุคคลนั้น ควรจะนับว่าเป็นเมตตาโอบอ้อมของรัฐบาลนี้ แล้วเมื่อกระทำไปแล้ว
มันไม่ได้ผลนั้น ก็ควรจะถือว่าเป็นการล้มเลิก หรือเป็นการท้อท้งงานไม่ได้ตามนโยบายของท่านใน
เรื่องนโยบายอันใหญ่คล้าย ๆ กันที่ท่านทำอะไรไปแล้วเป็นแต่เพียงว่าขิมกลาง ท่านบอกว่ามีบัญชี
คนอันชพาลอยู่ในมือ คนที่ไร้อาชีพอยู่ในมือหนึ่งเป็นจำนวนมาก ๆ เป็นจำนวนหนึ่ง ๆ จำนวนเท่าไร
ข้าพเจ้าก็จำไม่ได้ แล้วพอท่านไปตั้งนิคมจัดอาชีพให้ขึ้นนั้น ท่านได้ช่วยบุคคลที่ไม่มีอาชีพ บุคคลอันชพ
อันชพาคะไรเป็นจำนวนเท่าไร ได้เอาไปแล้วเท่าไร ได้ช่วยเหลือเขาเป็นอย่างไรบ้าง บุคคลเหล่านี้
ไม่มีอาชีพแล้วหรือ ยังไม่ได้จับไปอีกเท่าไร ข้าพเจ้าใคร่ขอทราบสถิติขึ้นนี้จากรัฐบาล ข้าพเจ้า
ขอทราบว่าเป็นเรื่องที่จะยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่ของท่านเองนั้น
ปฏิบัติกันนอกเหนือเกินเลยขอบเขตแห่งร่าง พระราชบัญญัติไป ไม่จับเอาพวกที่มีอันจะกิน

คือโดยเฉพาะอย่างยิ่งไปหาจับเอาพวกเจ้ามือสลากกินรวบไปไว้ที่นิคม จึงได้เกิดการร้องกันขึ้น แล้วพวกนี้ เจ้ามือสลากกินรวบนี้โดยมากก็เป็นผู้มีอิทธิพลแล้วก็มีเงินทองด้วย อีกพวกหนึ่งก็คือพวกที่มีอิทธิพลในทางอื่น จึงได้เกิดการร้องกันขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องเหล่านี้ความถูกต้องมีอยู่ อยู่ที่ตรงตัวพระราชบัญญัติ ไม่ใช่ว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่ดี เหตุผลของท่านที่อ้างมาไม่น่าจะฟังได้เลย เพราะท่านอ้างว่ามีกฎหมายอาญาหรือประมวลกฎหมายอาญาใช้บังคับอยู่แล้ว นี่แหละ เป็นเหตุผลที่ทำลายเหตุผลของกันเอง แต่ก่อนนั้นไม่มีกฎหมายอาญา ไม่มีประมวลกฎหมายอาญาใช้บังคับ อย่างนั้นหรือ ท่านถึงออกกฎหมายนี้มา หรือท่านบังคับไม่ได้ ไข้มาไม่กี่ปีกลับอ้างบอกว่ามีกฎหมายอาญาอยู่แล้ว นี่มันเรื่องอะไรกัน อันออกใหม่หรือออกเก่าก็เหมือนกันหลักการอันเดียวกันนั่นเองแหละ ที่นี้ข้าพเจ้าได้ทราบว่าการกระทำเหตุผลที่จะ เลิกกฎหมายฉบับนี้เกิดมาจากพวกเจ้ามือสลากกินรวบ เจ้ามือสลากกินรวบทั้งหลายใกล้ ๆ เลิกตั้งแล้วก็ไปขอร้องท่านผู้แทนฝ่ายสนับสนุนรัฐสภาเสริมแรง-คศิลาให้ช่วยเหลือแล้วก็พากันเซ็นชื่อกันไป แล้วก็รับรองว่าจะช่วยหาเสียง เลิกตั้งให้ อย่างนี้ ก็เลยพากันลงชื่อไป รัฐบาลก็เลยเอาความเห็นของท่านผู้แทนเหล่านี้มาเสนอ แล้วก็เลิกกันไป เพื่อเป็นประโยชน์ในการเลิกตั้ง เป็นอย่างนี้ใช่หรือไม่ ข้าพเจ้าก็เป็นแค่เพียงได้ทราบข่าวในหนังสือพิมพ์ เห็นที่น่าเสียดายเหลือเกินที่เราจะมีนิคมสำหรับสงเคราะห์อาชีพอยู่แล้ว แต่เราจะมาเลิกเสีย แล้วท่านจะเอานิคมเหล่านั้นไปทำประโยชน์อะไรต่อไป แล้วท่านรับรองได้ใหม่ว่า พวกที่เป็นนักเลงอันธพาลของท่านก็ดี บัญชีที่ไม่มีอาชีพที่ดี ที่อยู่ในมือของท่านรัฐมนตรีหรือทาง รัฐบาล นั้น เวลานี้เพียงแต่ว่าท่านได้ทำไปแล้วก็ยังไม่หมด แล้วท่านจะช่วยเหลือพวกนี้อย่างไรบ้าง ท่านทราบหรือไม่ว่าบางคนไม่มีอาชีพเป็นแค่เพียงเกาะกินบิดามารดาไปวันหนึ่งหรือบางทีไปเกาะกินกับผู้หญิงตามช่องต่าง ๆ อย่างนี้ก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก แล้วถ้าปล่อยพวกนี้เอาไว้ ท่านจะฟังเพียงแค่ว่า เอากฎหมายอาญามาใช้บังคับอย่างนี้ ซึ่งแต่ก่อนก็มีวิธีการกฎหมายอาญาที่จะใช้กันอยู่ เหมือนกัน เหตุผลของท่านที่อ้างครั้งแรกนั้นท่านบอกว่ากันไว้ดีกว่าแก้ แล้วที่นี้ท่านเลิกคำขวัญอันนี้เสีย แล้วหรือว่ากันไว้ดีกว่าแก้ นั้น ท่านจะเอากฎหมายอาญาบังคับเขวที่เดียวหรือ นี่ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลตามหัวข้อที่ข้าพเจ้าได้เรียนถามไปแล้วนั้น ขอได้โปรดชี้แจงให้ข้าพเจ้าหายข้องใจด้วย

๒๒๓

นายพลตำรวจเอก เป่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

การที่เลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพนั้นก็ เพราะเหตุว่ากฎหมายลักษณะอาญาส่วนที่ ๒ เรื่องวิธีเพื่อความปลอดภัยได้กำหนดไว้หลายอย่างซึ่งละเอียดลออ ๑. กักกัน ๒. หุ้มเข้าเขตกำหนด ๓. เรียกประกันทัณฑ์บนคุมตัวไว้ในสถานพยาบาล ห้ามการประกอบกิจการอาชีพบางอย่าง และนอกจากนี้ยังได้เขียนกว้างขวางไปตามที่ศาลสั่งเกี่ยวกับความผิดกับความสงบสุขของประชาชน ความผิดเกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อร่างกาย ความผิดต่อเสรีภาพ ความผิดต่อทรัพย์สิน สิ่งเหล่านี้ศาลมีสิทธิที่จะสั่งให้กักกันและดำเนินการเช่นเดียวกับการสงเคราะห์ผู้ไร้อาชีพ เมื่อเข้าคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้เหมือนกัน ก็จะได้ทำที่ ๆ จะควบคุมความคำสั่งของศาลและฝึกใหม่ในงานอาชีพเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติซึ่งทันสมัยแล้ว เพราะเหตุว่ากฎหมายอาญาออกมาในครั้งหลังนี้ การกระทำใด ๆ ก็ต้องเป็นไปตามศาลสั่งจึงจะเป็นการถูกต้อง เพราะฉะนั้นจึงเป็นเหตุผลที่สนับสนุนว่า ควรจะเลิกกฎหมายสงเคราะห์ผู้ไร้อาชีพ เพราะว่าเจตนาในกฎหมายอาญานี้ละเอียดลออกว้างขวางยิ่งกว่ากฎหมายฉบับนั้น และคณะรัฐมนตรีได้เตรียมพร้อมแล้วที่จะดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม

นายเทพ โชติสุขิต (ส.ห.ส. เกษ) : รวมความว่ารัฐบาลนี้ยังยืนยันอยู่ว่าจะเลิกพระราชบัญญัตินี้เพราะมีประมวลกฎหมายอาญาใหม่นี้ คั้งที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อ่านตามประมวลกฎหมายอาญาที่จะประกาศใช้ในวันที่ ๑ มกราคม นี้แล้ว ซึ่งความจริงนั้นถ้าเราจะมาพิจารณาเพียงชื่อของพระราชบัญญัติที่จะเลิกไปนี้ ซึ่งขณะนั้นท่านได้เสนอกฎหมายนี้มาในสภากฎแทนราษฎรนี้ พระราชบัญญัติจัดอาชีพสงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก ด้วยเหตุนี้ท่านมีอาการถึงว่าพระราชบัญญัตินี้หมายถึง กักกันผู้มีความผิด เมื่อก่อนนี้ท่านก็พลั้งออกมาพระราชบัญญัติกักกันความจริงพระราชบัญญัติจัดอาชีพสงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวกนี้เป็นคนละเรื่องกับกฎหมายอาญาที่ให้กำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัย ไม่ใช่อันเดียวกัน เพราะว่าเจตนาอันนี้เราต้องการให้

สงเคราะห์อาชีพศึกษาแก่บุคคลซึ่งไร้อาชีพเป็นส่วนมาก ไม่ใช่เราเอาคนที่เราทำผิดสลากกินรวม เป็นนักเลงโคแล้วก็ไปกักกันเอาไว้ ไม่ใช่เช่นนั้น เจตนาของกฎหมายฉบับนี้ที่เลิกไปนั้นซึ่งความจริงนั้นสมัยหนึ่งเมื่อมีกษัตริย์ท่านรัฐมนตรีเองก็เคยมาออกกระแอมมีพระราชบัญญัติอยู่ฉบับหนึ่ง พระราชบัญญัติหางานใหญ่ไร้อาชีพทำปี ๒๔๔๔ ซึ่งความจริงนี้มีหลักการเหมือนกันกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ สมัยนั้นกระแอมเองเป็นผู้เสนอ เพราะว่าพระราชบัญญัติฉบับนั้นชื่อว่า จะประกาศใช้ กฎฎีกาท้องถิ่นใดให้ใช้ตามพระราชบัญญัตินั้นแล้วก็จะประกาศเป็นกฎหมาย แต่ตั้งแต่ประกาศมา ปี ๒๔๔๔ จนกระทั่งถึงปี ๒๔๕๕ ปีกลายนี้ไม่เคยเลยกฎหมายฉบับนี้ซึ่ง เป็นกฎหมายที่ดี คือจะหา อาชีพให้แก่ผู้ไร้งานทำ กระแอมจึงเสนอเป็นกฎหมายเข้าสภานี้แหละ ท่านเลขา ฯ หรือท่านรอง เลขา ฯ นี่ก็คงจำได้ว่าผมขอให้ประกาศกฎหมายทุกจังหวัดโดยแก้มาตรานั้นเสียว่า กฎหมายนี้ ให้ใช้พื้นที่ไม่ต้องประกาศกฎหมายละ บังเอิญท่านเลขา ฯ หรือท่านรองเลขา ฯ รวมทั้งประธาน รองประธาน ฯ ค่อยผ่านกฎหมายนี้ไปถึงกระทรวงมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการคนนี้แหละ คุณเผ่า ฯ นี่แหละบอกว่า นี่มันยกเลิกโดยกฎหมายอาชีพสงเคราะห์นี้แล้วแก่บุคคลบางจำพวก พวกเราก็หลงเหลือ นี่ก็เห็นเพราะเราดูกันไม่รอบคอบซึ่งกระแอมจะชี้ให้ท่านประธาน ฯ ให้เห็นว่า กฎหมายฉบับนี้มีหลักคล้ายคลึงเหมือนกันกับพระราชบัญญัติจ้างงานใหญ่ไร้อาชีพทำปี ๒๔๔๔ นั้นเอง ซึ่งกระแอมเองนั้นต้องการให้คนมีอาชีพทำ เพราะถ้าเราจะปล่อยปละพวกไร้อาชีพยังไม่ มีอาชีพอยู่แล้ว ซึ่งตามกฎหมายก็มีบัญญัติอยู่ แต่ไม่ปฏิบัติ ครั้นกระแอมพระราชบัญญัตินี้ซึ่งยกเลิกกฎหมายไร้อาชีพปี ๒๔๔๔ แล้ว ท่านก็มาดำเนินการซึ่งไม่ตรงต่อกฎหมายนี้เลย ตั้งแต่ผู้แทนอุปบล ฯ ไร้อภิ-ปรายเมื่ออีกนี้แล้วว่าท่านกลับมากับเอาบุคคลซึ่งเราทำผิดเรื่องสลากกินรวม เรื่องเป็น นักเลงโค เรื่องจะเป็นโสเภณี หรืออะไรก็แล้วแต่ เอาไปกักกันไว้ก็ไม่หาอาชีพให้เขาทำเลย ซึ่งไม่ใช่ความประสงค์ ซึ่งความจริงนั้นตัวกฎหมายนั้นมันได้ประโยชน์ในการที่จะหางานใหญ่ไร้ อาชีพทำ แล้ววิธีปฏิบัติของท่านมันไม่ถูกต้องเลยกลายเป็นทำให้คนหวาดหวั่นว่ากฎหมายฉบับนี้เองเป็นที่กักกันของผู้ซึ่งรัฐบาลจะอ้างว่าเป็นอันพาลหรือเป็นอะไรก็แล้วแต่ เอาไปกักกันหมด

๑๕

คนที่เขามีอาชีพที่มี เศรษฐกิจมีบังเอิญไปเล่นสลากกินรวบเข้า จะเป็นเจ้ามือ เป็นลูกค้าอะไรก็ตามที่ท่านเก็บเขาไปกักกันไว้โดยอาศัยกฎหมายฉบับนี้ นี่แหละที่มาของมันคืออย่างนี้ แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลนั้นมีแค่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้โดยเคร่งครัด ท่านกลับไปปฏิบัตินอกกฎหมาย แล้วก็มาเลิกกฎหมายนี้ ทั้ง ๆ ที่มันเป็นของดี ช่วยการปฏิบัติของท่านไม่ใช่ เรื่องกฎหมาย มันมันเป็นอย่างนี้ ท่านจะมาอ้างเอาว่ากฎหมายอาญาผิดวิธีเพื่อความปลอดภัยกำหนดไว้แล้ว ท่านองคัลลาย ๆ กับประหนึ่งว่ากฎหมายนี้ออกมาเพื่อกักกันคน มันไม่ใช่ มันเพื่อจะหาอาชีพให้คนไร้งานทำ เรื่องเป็นอย่างนี้ท่านประธานสภา ฯ

ผมถึงที่หมอกในการมาเลิกกฎหมายฉบับนี้ใครว่านี่น้อยอย่างที่ว่ากันแล้วว่าเสียงมันอื้อฉาว เพราะรัฐบาลนั้นได้ปฏิบัติไปเก็บเอาพวกอิทธิพลที่มีเงินมีทอง แล้วก็ไปทำผิดกฎหมายแล้วเอา เก็บไปกักกันไว้โดยไม่ตรงคอกกฎหมายนี้ แล้วจะมาเลิกอย่างนี้กระผมก็ไม่เห็นด้วย

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ความวิวัฒนาการในกระบวนการยุติธรรมได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว เพราะเหตุว่าปัจจุบันนี้บังคับแต่ออกพระราชบัญญัติศาลแขวงขึ้นมา เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองนั้นจะต้องเป็นผู้รับใช้กฎหมายนี้ คือจะต้องฟังคำสั่งของศาลโดยตลอด ทั้งนี้จะได้เห็นว่าเจ้าพนักงานสอบสวนซึ่งได้ปฏิบัติในกรุงเทพฯ ขณะนี้ทำหน้าที่แทนประชาชนในการร้องทุกข์ต่อศาล เพราะฉะนั้นคำสั่งใด ๆ ของเจ้าพนักงานฝ่ายสอบสวนหรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองนั้นจะต้องฟังคำสั่งศาลทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งว่าทุกประการที่เจ้าพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองจะทำนั้นต้องได้รับคำสั่งของศาลตามกระบวนการพิจารณาศาลแขวง ซึ่งกระบวนการยุติธรรมได้คลี่คลายไป เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงเห็นว่าการที่จะสั่งการไปเองนั้นไม่ถูกต้องกับกระบวนการยุติธรรมใหม่ เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอเลิกขึ้น และได้ไปเขียนในกฎหมายอาญาไว้ โดยมีเจตนางบเกี่ยวกัน และในการปฏิบัตินั้นก็มีการสงเคราะห์ให้อาชีพเหมือนกัน แต่ในการเขียนกฎหมายอาญาจะเขียนไปเช่นนั้นไม่ได้ จะเป็นการสงเคราะห์อาชีพไม่ได้จึงต้องเขียนว่าเพื่อความปลอดภัย จึงเขียนมาให้ทราบ คือท่านผู้อธิบายก็ไม่ว่ากระบวนการยุติธรรมเขาเปลี่ยนแปลงไปแค่ไหน

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี 'อธิบดีกรมตำรวจเสียก่อนที่ท่านแสดงถึงว่าเดี๋ยวนี้เราพูดเข้าสู่ระบบเป็นธรรมมากขึ้น คือหมายถึงว่าผู้การจับกุมบุคคลต่าง ๆ ท่านจะไม่จับกุมละเป็นเรื่องของศาลแขวงคือขอต่อศาลแขวงเสียก่อน แต่ทว่าสำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้อีกนั้นแหละมันไม่เกี่ยวข้องกับการจับกุมเลย คือเป็นการช่วยส่งเสริมบุคคลให้มีการอาชีพ คือหมายถึงบุคคลสามัญสงเคราะห์ เราเอาเขาเข้าไปฝึกหัดอบรม ไม่ใช่หมายถึงการจับกุมแล้วส่งศาลเพื่อการอะไรทั้งสิ้น แบบนี้ข้าพเจ้าออกกฎหมายมาบังคับให้เด็กไป

คือพูด

เรียนหนังสือ ขาลักษณะเดียวกัน คือบังคับคนในเกณฑ์ ๆ ว่าแกไม่มีงานทำแกอยู่เปล่า ๆ หรือ
 เราเห็นว่าเงินเดือนนี้ไม่สมกับรายได้ แล้วก็เอาไปฝึกหัดอาชีพ นี่ เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้
 เป็นอย่างนั้น ไม่ใช่หมายความว่าส่งไปให้ศาลแขวงสั่งจับ นั่นเป็นเรื่องของการยุติธรรม
 ที่ท่านเสนอขึ้นมา เป็นการที่ทางฝ่ายค้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบพระคุณเป็นอย่างมาก แต่ใน
 ขณะเดียวกันฝ่ายค้านก็ไม่ได้บอกว่าทางรัฐบาลนี้จะเลิกการสงเคราะห์ประชาชนที่ท่านผู้แทน
 มีเกียรติจังหวัดนครราชสีมา เช่นเดียวกับข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วเมื่อคืนนี้ เราทราบดีว่ารัฐบาลนี้
 ได้ช่วยราษฎรอยู่มากมายเป็นอัน คึงนิคมต่าง ๆ แต่คนเข้าไปหรือเปล่า ท่านอาจจะว่ามีคน
 แย่งกันเข้าไป นั่นเป็นบางนิคม ส่วนหัว ๆ ไปเรียกราษฎรมาชักไซร ได้ เรียงอย่างที่ว่าข้าพเจ้า
 เคยเห็นอย่างจังหวัดนครราชสีมาที่มีแต่ ผู้รับสงเคราะห์สงเคราะห์การ เรียกไปเหมือนกัน
 และอีกประการหนึ่งการสงเคราะห์ผู้คนชราที่จริง ท่านจอมพล ท่านท่านใหญ่ผู้สูงท่าน เพราะท่าน
 ไม่ได้ผู้สงเคราะห์แต่เพียงคนแก่ท่านยังสงเคราะห์ผู้รับเหมาก่อสร้างด้วยซ้ำไป อย่างใดราษฎร
 เป็นคนก็มีการกินบ้างตามระเบียบ คือการสงเคราะห์ผู้รับเหมาก็มี ....

ผู้ทำการแทนประธานสภานิติบัญญัติ : ไม่ครบประเด็น

นายอารีย์ คันถิเวชกุล (สหราชอาณาจักร) : อย่างนี้คือข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสงเคราะห์
 ที่ไม่ถูกต้อง สงเคราะห์ที่ถูกต้องสงเคราะห์ด้วยอาชีพศึกษา คือสงเคราะห์อย่างนี้ คือครั้งแรก
 ข้าพเจ้าค้าน แต่เมื่อฟังอย่างนี้ข้าพเจ้าขอทราบเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง คำนี้อาจไม่เห็นด้วยว่า
 เป็นการทำให้ละเมิดต่อกฎหมายบ้านเมือง แต่เมื่อฟังท่านรัฐมนตรีหรืออธิบดีกรมตำรวจชี้แจงว่ามีอยู่ใน
 มือแล้วก็ดี ท่านอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ก็ดี แม้ยกเหตุผลว่าประเทศเนเธอร์แลนด์ก็มี
 ที่ขอสินค้าที่เคนมาร์คก็มีวิธีการกักกัน มันมีอยู่แล้วทั้งสิ้น ไม่ใช่กฎหมายใหม่ ไม่ใช่เราทำขึ้นมา
 แต่ประเทศไทยข้าพเจ้าได้ได้เถียงกันมา ข้าพเจ้าได้คิดว่าได้เถียงแปรญัตติ ข้าพเจ้าทำไว้มาก
 ปรากฏในรายงานการประชุม แต่ข้าพเจ้าขอมจำนนต่อท่าน เพราะว่าท่านมีเหตุผลหนักกว่า
 และเจตนาดีต่อประชาชน ข้าพเจ้าจึงเรียนถามว่าท่านจะเลิกเจตนาดีต่อประชาชนเสียแล้วหรือ
 ท่านทิ้งแล้วหรือบุคคลเหล่านี้บุคคลผู้มาสงสารนี้แหละที่ท่านจะทิ้ง เขาแล้วหรือ

Jan

สภานิติบัญญัติ ๘/๘๘ ว. ๒

เขียน ๑๒/๓

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ไม่ถึง
 ในขณะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันว่าทุกคนซึ่งไปขอให้ส่งเคราะห์ที่กรมประชาสงเคราะห์แล้วได้ส่ง
 ไปที่นิคมพระพุทธบาทเรียบร้อยแล้ว เพราะวานิคมพระพุทธบาทนั้นมีน้ำ มีพืชอะไรต่าง ๆ บริบูรณ์
 มาก ขอยืนยันว่ารายชื่อที่ไปขอส่งเคราะห์ที่กรมประชาสงเคราะห์นั้นไม่มีเลย ส่งไปหมด และ
 ให้เงินให้ทองบ้างด้วย เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผล ๒ ประการนี้ ^{ในสิ่ง}

๑. เกี่ยวกับในเรื่องพระราชบัญญัติศาลแขวงออกมา ๒. ประมวลกฎหมายลักษณะอาญาออกมา และการลงเคราะห์ที่กรมประชาสงเคราะห์ได้ทำการอยู่เจริญก้าวหน้า ไม่มีคนเลยข้าพเจ้า ยืนยัน ไม่มีคนเหลือเลย เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าพระราชบัญญัติอันนี้รักต่อหลักในทางกฎหมาย และในขนบวินัยธรรมเนียม ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรเลิกเสีย.

นายธรรมบุญ ภูมาศ (มหาสารคาม) : กระผมขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้อื่นเสนอเป็นอย่างอื่นอีก ก็ถือถือว่าให้ลงมติ ต่อไปนี้ขอปรกษาในวาระที่ ๑ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๘๗ พ.ศ. ๒๔... ฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑๗ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยหรือไม่รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๐ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่งคณะกรรมการสมาชิกสามัญหรือวิสามัญ

พลเอก เสงี่ยม ประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอให้พิจารณาโดยคณะกรรมการสามัญ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่ามติที่ประชุมนี้ให้พิจารณาโดยคณะกรรมการสามัญ เพราะฉะนั้นให้ส่งคณะกรรมการสามัญทำการปกครองพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ แปรสภาพภายในวันนี้

พลเอก เกษ เกษประทีปทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : แปรญัตติ
ภายใน ๑ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑ วัน
เมื่อไม่มีผู้อื่นเสนออีก ถ้อยคำที่ประชุมมีมติให้แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๕ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือ พ.ศ. ๒๔๖๖
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ.

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือ พ.ศ. ๒๕...

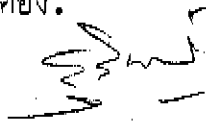
หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ได้ตรา
เป็นกฎหมายใช้บังคับมาแต่เป็นเวลานานกว่า ๕๐ ปี และได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
เป็นคราว ๆ หลายฉบับ เป็นการซับซ้อนยุ่งยากแก่การบังคับใช้ และไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย
จึงสมควรที่จะปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือเสียใหม่.

สำเนาถูกต้อง.

แผนกทะเบียนวาระ

ฉันทนา พิมพ์

วิมลวรรณ ทาน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือ พ.ศ. ๒๔...

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเดินเรือ พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖
- (๒) ประกาศพระบรมราชโองการแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖
- (๓) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖
- (๔) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๕) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)
- (๖) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๓)
- (๗) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๘) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๐

(ไม่รทพลิก)

(๙) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๓

(๑๐) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๔ และ

(๑๑) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๘๕

ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"เรือ" หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำ

"เรือกล" หมายความว่า เรือที่เดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล ไม่ว่าจะใช้กำลังอื่นช่วยหรือไม่ก็ตาม

"เรือเดินทะเล" หมายความว่า เรือที่มีขนาดเกินหกสิบตันกรอสส์ และมีคุณลักษณะสำหรับใช้ในทะเล

"แพ" หมายความว่า รวมตลอดถึงแพคนอยู่ แพไม้ และแพอื่น ๆ ที่มีได้ใช้เป็นยานพาหนะทางน้ำ

"ผู้ควบคุมเรือ" หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ควบคุมเรือซึ่งรับผิดชอบในเรือ

"คนประจำเรือ" หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ทำการประจำอยู่ในเรือ

"ผู้โดยสาร" หมายความว่า ผู้ที่อยู่ในเรือ นอกจากคนประจำเรือ เจ้าพนักงานนำร่อง หรือผู้นำร่อง

"ผู้ประกอบการนำร่อง" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำการหาประโยชน์ในการจัดบริการการนำร่อง

"ผู้นำร่อง" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำการนำเรือที่ตนมีได้เป็นคนประจำเรือ

"ผู้นำร่องพิเศษ" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำการนำเรือสัญชาติไทย ซึ่งตนเป็นคนประจำเรือ

"เจ้าพนักงานนำร่อง" หมายความว่า เจ้าพนักงานนำร่องของกรมเจ้าท่า

"เจ้าท่า" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าท่า

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นเพื่อ

ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่า

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ ราชการทหารเรือ และรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดไม่ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ทั้งฉบับหรือแต่บางส่วนบังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม หรือนิติบุคคลซึ่งได้มีพระราชบัญญัติหรือพระราชนิติบัญญัติกาจัดตั้งขึ้นได้

มาตรา ๖ บทบัญญัติในหมวด ๑ และหมวด ๓ ไม่ใช้บังคับแก่เรือและบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และออกกฎกระทรวงว่าด้วย

- (๑) การขอ การออก การแก้ ใบอนุญาตและใบแทนใบอนุญาต
  - (๒) เขตท่าและที่ทอดจอดเรือ
  - (๓) ข้อบังคับท่า และข้อบังคับเฉพาะท้องที่
  - (๔) สิทธิของคนประจำเรือ
  - (๕) การตรวจเรือ
  - (๖) การนำร่อง
  - (๗) ค่าทำงานนอกเวลาราชการของพนักงานเจ้าหน้าที่
  - (๘) ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้
  - (๙) การยกเว้นค่าธรรมเนียมเฉพาะท้องที่
  - (๑๐) กิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
เรือ

มาตรา ๘ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้เรือซึ่งมิได้รับใบอนุญาตใช้เรือจากเจ้าท่าเรือซึ่งจะได้รับใบอนุญาตใช้เรือนี้จะต้องผ่านการตรวจเรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการตรวจเรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าต้องไปทำงานนอกสถานที่ราชการ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้จ่ายไปจริง

มาตรา ๙ ความในมาตรา ๘ ไม่ใช้บังคับแก่เรือดังต่อไปนี้

- (๑) เรือที่มีไซเรือกล ขนาดต่ำกว่าหนึ่งตันกรอสส์
- (๒) เรือที่ไซประจำเรือใหญ่
- (๓) เรือต่างประเทศที่มีหนังสือสำคัญการใช้เรือที่เจ้าพนักงานแห่งต่างประเทศ

ผู้มีอำนาจออกให้

(ไปรคพลิก)

มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตใช้เรือให้ใช้ได้มีกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๑ ให้เจ้าท่ามีอำนาจวางข้อกำหนดการใช้เรือในใบอนุญาตใช้เรือตามระเบียบของกรมเจ้าท่า ดังต่อไปนี้

- (๑) ประเภทการใช้เรือ
- (๒) เขตการใช้เรือ
- (๓) อัตราบรรทุก
- (๔) อัตราค่าสังคัมไอน้ำ

มาตรา ๑๒ เรือที่ได้รับใบอนุญาตใช้เรือแล้ว ต้องมีหนังสือบอกชื่อหรือมีเครื่องหมายตามระเบียบของกรมเจ้าท่า

มาตรา ๑๓ ในระหว่างเวลาที่ใช้เรือ ผู้ควบคุมเรือต้องมีใบอนุญาตใช้เรือใช้เรือ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจต้องนำแสดงโดยมิชักช้า ถ้าเป็นเรือกลต้องนำใบอนุญาตใช้เรือไว้ในที่เห็นได้ง่ายภายในเรือ

มาตรา ๑๔ เรือกล และเรือเดินทะเล ขณะที่ใช้การอยู่ ต้องมีเครื่องใช้เรือ และเครื่องช่วยชีวิตที่ใช้การได้ดีตามระเบียบของกรมเจ้าท่า และต้องเก็บรักษาไว้จะใช้ได้ทันที

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงตัวเรือ หรือส่วนประกอบของเรือให้ผิดไปรายการที่ปรากฏในใบอนุญาตใช้เรือ โดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าท่า

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้เรือลำใดบรรทุกวัตถุอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าท่า เว้นไว้แต่วัตถุอันตรายที่จำต้องมีไว้ประจำเรือตามระเบียบของกรมเจ้าท่า

มาตรา ๑๗ เมื่อเจ้าท่าพิจารณาเห็นว่า เรือลำใดไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมสำหรับการที่จะใช้ ให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตใช้เรือลำนั้นไว้จนกว่าจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเรียบร้อยแล้ว หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น เสียก็ได้

หมวด ๒

เอกสารประจำเรือ

มาตรา ๑๘ เรือเดินทะเลนอกจากต้องมีใบอนุญาตใช้เรือหรือหนังสือสำคัญใช้เรือ ต้องมีเอกสารประจำเรือดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (๑) หนังสือสำคัญแสดงสัญชาติเรือ
- (๒) หนังสือสำคัญแสดงแนวบรรทุกแห่งเรือค้าขายตามอนุสัญญาระหว่าง

- (๓) สัญญาเช่าเรือ ถ้ามี
- (๔) บัญชีคนประจำเรือและสัญญาคนประจำเรือ
- (๕) สมุดปูมเรือ
- (๖) บัญชีบัญชีโดยสาร
- (๗) บัญชีสินค้า
- (๘) บิลออฟเลดิง
- (๙) ใบแจ้งสุขลักษณะ
- (๑๐) ใบอนุญาตเรือออกจากท่าของเมืองท่าสุดท้าย

เอกสารตาม (๑) ถึง (๑๐) รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นสำหรับเรือบางประเภท ชนิด และขนาด ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ บัญชีคนประจำเรือและสัญญาคนประจำเรือให้ใช้แบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า การบันทึกข้อความในบัญชีคนประจำเรือและการทำสัญญาคนประจำเรือให้เป็นไปตามระเบียบของกรมเจ้าท่า

ค่าใช้จ่ายในการทำสัญญาคนประจำเรือนอกสถานที่ราชการให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือเป็นผู้ออกค่าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้จ่ายไปจริง

มาตรา ๒๐ สัญญาคนประจำเรือให้ใช้ได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันทำสัญญา

มาตรา ๒๑ สมุดปูมเรือให้ใช้แบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า

การบันทึกข้อความในสมุดปูมเรือให้เป็นไปตามระเบียบของกรมเจ้าท่า และเมื่อใช้หมดเล่มแล้ว ให้ผู้ควบคุมเรือส่งมอบแก่เจ้าท่า

หมวด ๓

คนประจำเรือ

มาตรา ๒๒ อัคราและตำแหน่งคนประจำเรือซึ่งต้องรับใบอนุญาตใช้เรือจากเจ้าท่า ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นคนประจำเรือในเรือกลหรือเรือเค้นทะเลที่มีใบเรือกลซึ่งต้องรับใบอนุญาตใช้เรือจากเจ้าท่า โดยมีได้รับใบอนุญาตคนประจำเรือจากเจ้าท่า

มาตรา ๒๓ ผู้ขออนุญาตเป็นคนประจำเรือต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ เว้นแต่หน้าที่ใดสมควรใช้บุคคลซึ่งมีอายุน้อยหรือมากกว่านี้ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง
- (๒) มีความประพฤติเรียบร้อย
- (๓) ถ้าเป็นผู้ควบคุมเรือต้องมีสายकारी
- (๔) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

- (๕) ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
- (๖) ไม่เป็นโรคตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๗) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตคนประจำเรือ และ
- (๘) มีความรู้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ใบอนุญาตคนประจำเรือให้ใช้ได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันออกหรือครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๒๕ ขณะปฏิบัติหน้าที่คนประจำเรือต้องมีใบอนุญาตของตนไว้ในลักษณะพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจต้องนำแสดงได้ทันที

มาตรา ๒๖ เจ้าท่ามีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตคนประจำเรือได้ครั้งละไม่เกินหกเดือน หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตคนประจำเรือเสียก็ได้ ในกรณีที่คนประจำเรือ

- (๑) ซากคุณสมบัตินของผู้ที่จะขอรับใบอนุญาตคนประจำเรือ
- (๒) บกพร่องในหน้าที่ หรือ
- (๓) ฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น

หมวด ๔

การเดินและการจอดเรือหรือแพ อัตราความเร็ว และสัญญาณ

มาตรา ๒๗ ในแม่น้ำ ลำคลอง ร่องน้ำ หรือช่องน้ำ เรือที่เดินตามน้ำให้เกิดลำแม่น้ำ ลำคลอง ร่องน้ำ หรือช่องน้ำ เรือที่เดินทวนน้ำให้เกิดแฉกหรือริมร่องน้ำ

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้เรือที่เดินข้ามทางของเรืออื่นกีดขวางทางเดินเรือของนั้น และห้ามมิให้เรือใดเดินตัดหน้าเรือลัดที่กำลังเดินภายในระยะ ๑๐๐ เมตร

มาตรา ๒๙ การจูงแพไม้ และการล่องแพไม้ในแม่น้ำ ลำคลอง ร่องน้ำ หรือช่องน้ำ ห้ามมิให้กระทำตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น

มาตรา ๓๐ แพไม้ที่เคลื่อนเดินในแม่น้ำ ลำคลอง ร่องน้ำ หรือช่องน้ำ ต้องมีประจำแพพอแก่การที่จะควบคุมรักษาแพโดย เรียบร้อย เพื่อมิให้เกิดเหตุอันตราย

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้เรือหรือแพจกกีดขวางทางเรือเดินในแม่น้ำ ลำคลอง น้ำ หรือช่องน้ำ โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

มาตรา ๓๒ เรือหรือแพใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงว่าด้วยขยท่า หรือข้อบังคับของที่ว่าการเดินเรือ และผู้ควบคุมเรือ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแพ ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาแม่น้ำ ลำคลอง

ร่องน้ำ หรือของน้ำนั้น เมื่อมาจจัดการให้เคลื่อนย้าย เรือหรือแพนั้นตามที่เห็นสมควร
ค่าใช้จ่ายในการนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือหรือแพนั้นชดใช้ให้

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้เรือหรือแพทอดสมอ เกาสมอ หรือลากเครื่องมือจับสัตว์น้ำ
ภายในระยะ ๑๐๐ เมตร จากสายโทรเลข สายโทรศัพท์ สายไฟฟ้า ท่อประปา หรือสาย
หรือท่ออื่น ๆ ที่ทอดอยู่ในน้ำ ซึ่งใต้น้ำ เครื่องหมายอยู่ในที่เห็นได้ง่ายเป็นเสาสูง และมีป้าย
กลมสีขาวขนาดเส้นศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ติดอยู่ปลายเสา ภายในป้ายมีตัวอักษรไทย
ว่า "สายใต้น้ำ ห้ามทอดและเกาสมอ" ในเวลากลางคืนมีไฟสีแดงหนึ่งดวงติดไว้ที่ป้ายนั้นให้
แลเห็นได้แต่ไกล

มาตรา ๓๔ เรือกลดของเดินด้วยความเร็วตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ในแม่น้ำ ไม่เกินชั่วโมงละ ๑๕ ไมล์ (๒๗ กิโลเมตร) เว้นแต่เรือกลที่มี
มิได้ทำการขนส่งเพื่อการค้า
- (๒) ในลำคลอง ไม่เกินชั่วโมงละ ๔ ไมล์ (๗.๒ กิโลเมตร)

เมื่อผ่านเรือบรรทุกเทียบหรือในเขตที่มีเรือชุมนุมกันคับคั่งหรือเมื่อจะเดินเข้าคลอง
หรือออกจากคลอง หรือผ่านของคั่งหรือหัวแหลม ให้เดินช้าและระมัดระวังพอที่จะมิให้เกิด
อันตราย

มาตรา ๓๕ เรือกลที่พุ่งเรือหรือแพต้องเดินด้วยความเร็วดังต่อไปนี้

- (๑) ในแม่น้ำ ไม่เกินชั่วโมงละ ๖ ไมล์ (๑๐.๘ กิโลเมตร) และไม่ช้ากว่า
ชั่วโมงละ ๒ ไมล์ (๓.๖ กิโลเมตร)
- (๒) ในลำคลอง ไม่เกินชั่วโมงละ ๓ ไมล์ (๕.๔ กิโลเมตร) และไม่ช้ากว่า
ชั่วโมงละ ๑.๕ ไมล์ (๒.๗ กิโลเมตร)

มาตรา ๓๖ ผู้ใดจุดแพทางออกมาจากฝั่งแม่น้ำหรือลำคลอง ต้องแสดงโคมไฟ
สีขาวดวงหนึ่งไว้ในที่สูงเห็นได้รอบทิศในระยะทางไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร ถ้าเป็นแพไม้
ต้องแสดง โคมไฟสีแดงจำนวนไว้ที่คานนอกของแพไม้

มาตรา ๓๗ ความในหมวดนี้ ไม่ใช้บังคับในเขตท่าหรือท้องที่ซึ่งมีกฎกระทรวงว่า
ด้วยข้อบังคับท่า หรือข้อบังคับเฉพาะท้องที่ไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๕

การเข้าและการออกจากเขตท่า

มาตรา ๓๘ เรือเดินทะเลลำใดเมื่อเข้ามาในเขตท่า ให้ผู้ควบคุมเรือแสดงธง
สัญญาณเรือทั้งแต่เวลา ๘ นาฬิกาจนถึงเวลาพระอาทิตย์ตก และรายงานเรือเข้าท่าต่อเจ้าท่า
โดยใช้แบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า พร้อมด้วยส่งมอบเอกสารประจำเรือตามมาตรา ๑๘ ภายใน
ยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เรือถึง

เอกสารประจำเรือซึ่งโคลงมอบแก่เจ้าท่าตามวรรคแรก ให้เจ้าท่าส่งคืนให้แก่
ควบคุมเรือเท่าที่จำต้องมีไว้ประจำเรือเมื่อเรือนั้นได้รับใบอนุญาตเรือออกจากท่าตามมา
๔๐ แล้ว

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้เรือเดินทะเลที่มาจากต่างประเทศเข้าเทียบท่าภายใน
ท่า เว้นแต่มีใบสำคัญแสดงการกำจัดหนูหรือใบสำคัญยกเว้นการกำจัดหนูและใบแจ้งสุขสันต์
ซึ่งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขแห่งต่างประเทศออกให้

มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้เรือเดินทะเลออกจากเขตท่า โดยมีได้รับใบอนุญาตเรือ
ออกจากท่าจากเจ้าท่า เว้นแต่เรือเดินทะเลที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าใช้จ่ายในการตรวจเรือนอกเขตท่าเพื่อขอรับใบอนุญาตเรือออกจากท่าให้
ของหรือผู้ครอบครองเรือเป็นผู้ออกตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้จ่ายไปจริง

มาตรา ๔๑ เรือเดินทะเลที่ได้รับใบอนุญาตเรือออกจากท่าแล้ว ห้ามมิให้
คนโดยสารหรือของเพิ่มเติม เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

มาตรา ๔๒ เรือเดินทะเลที่ได้รับใบอนุญาตเรือออกจากท่าแล้ว ถ้ามีโคลง
ท่าโดยเหตุหนึ่งเหตุใดภายในสี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาออกเรือที่กำหนดไว้ ใบอนุญาต
เป็นอันใช้ไม่ได้

หมวด ๖

เรือโคลงกัน ประสพอันตราย หรืออัปปาง

มาตรา ๔๓ เมื่อเกิดเหตุเรือโคลงกัน ให้ผู้ควบคุมเรือทั้งสองฝ่ายปฏิบัติภารกิจ
ต่อไปนี้

(๑) ช่วยเหลือตามความสามารถที่จะกระทำได้แก่ เรือลำอื่นและแก่คนประจำ
และผู้โดยสารของเรือลำอื่นนั้น เพื่อให้พ้นจากอันตรายที่จะพึงเกิดจากเหตุที่เรือโคลงกัน
ต้องหยุดหรือเรืออยู่ใกล้กับเรืออื่น จนกว่าจะเป็นที่แน่ใจว่า เรืออื่นไม่ต้องการความช่วยเหลือ
อีกต่อไป

(๒) แจ้งชื่อเรือ ชื่อเจ้าของเรือ สัญชาติเรือ ชื่อเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ
เมืองท่าที่จากมา และเมืองท่าที่จะไปแล้วแต่กรณีแก่ผู้ควบคุมเรือที่โคลงกันให้ทราบ

(๓) รายงานเหตุการณ์นั้นต่อเจ้าท่าภายในสี่สิบแปดชั่วโมง หรือในโอกาส
จะรายงานได้ ในรายงานนั้นให้มีแผนที่ตั้งแซปแสดงบริเวณที่เรือโคลงกันด้วย

มาตรา ๔๔ ผู้ควบคุมเรือใดได้รับสัญญาณขอความช่วยเหลือจากเรืออื่น หรือ
ประสพเรือที่กำลังได้รับอันตราย และสามารถช่วยเหลือได้ ต้องให้ความช่วยเหลือโดย
ที่สุกจนกว่าอันตรายนั้นจะไ้พ้นไป

มาตรา ๔๕ เรือโคประสพอันตรายหรืออัปปางอันควรได้รับความช่วยเหลือ
ถ้ามีเรือหรือบุคคลใดให้ความช่วยเหลือแล้ว ให้เจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือที่ประสพ
อันตรายหรืออัปปางนั้นชดเชยค่าเสียหายในการนั้น

มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรือที่ประสพอันตรายหรือ
อัปปางขึ้นไปบนเรือ หรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่เรือ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ
เรือหรือผู้ควบคุมเรือนั้น

มาตรา ๔๗ เมื่อเรือลำใดเป็นอันตรายหรืออัปปางหรือสิ่งใดจมลงในลำแม่น้ำ
ลำคลอง ร่องน้ำ หรือของน้ำอันเป็นการกีดขวางทางเรือเดินในท้องที่ใด ให้เจ้าของหรือ
ผู้ควบคุมเรือหรือสิ่งนั้นๆ หรือทำควยประการใด ๆ ให้พ้นการกีดขวางทางเรือเดินโดยพลัน
ถ้าไม่สามารถทำให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมเรือหรือสิ่งนั้นจัดทำเครื่องหมายไว้ที่เรือหรือสิ่ง
นั้นอยู่ สำหรับในเวลากลางวันควยทวนหรือหลักมีธงสีแดงเห็นได้ในระยะทางไม่น้อยกว่า
๒ กิโลเมตร สำหรับในเวลากลางคืนควยโคมสีแดง ๑ ดวง เห็นโคมทิศในระยะเวลาไม่
น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร และให้รายงานต่อเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาลำแม่น้ำ
ลำคลอง ร่องน้ำ หรือของน้ำ โดยมีชกษา

ในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือหรือสิ่งนั้นจะเลยหรือไม่สามารถปฏิบัติการ
ตามวรรคแรก ถ้าเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดูแลรักษา เห็นว่าจะ เป็นอันตรายแก่การ
เดินเรือก็ให้มีอำนาจปฏิบัติการเสียเอง หรือจัดการขายทอดตลาดเพื่อให้เรือหรือสิ่งนั้นพ้น
ไปจากการเดินเรือได้

ในกรณีที่เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาลำแม่น้ำ ลำคลอง ร่องน้ำ
หรือของน้ำ ปฏิบัติการเสียเอง เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือหรือสิ่งนั้นต้องชดเชยค่าเสียหาย
ในการปฏิบัติการณ์นั้นให้ ในการนี้ให้เจ้าท่า หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาลำแม่น้ำ
ลำคลอง ร่องน้ำ หรือของน้ำ จัดการขายทอดตลาดเรือหรือสิ่งนั้น เพื่อเอาเงินมาชดเชย
ค่าเสียหายได้

เงินที่ขายทอดตลาดได้ตามมาตรา นี้ เมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วเหลือเงินสุทธิเท่าใด
ให้คืนแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง

หมวด ๘
การนำร่อง

มาตรา ๔๘ เขตท่าหรือน่านน้ำแห่งใดจะให้ เป็นเขตบังคับการนำร่อง ให้
กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๔๙ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวง นำเรือขึ้น
เข้าออกหรือเคลื่อนที่ภายในเขตบังคับการนำร่อง เว้นแต่จะมีกา้นำร่องโดยเจ้าพนักงาน

นารอง ผู้นารอง ซึ่งอธิบดีกำหนดหรือผู้นารองพิเศษ
ความในวรรคแรกไม่ใช้บังคับแก่เรือที่อยู่ในระหว่างอันตรายและผู้นารองเรือ
ได้รายงานเหตุการณ์นั้น ให้เจ้าท่าทราบแล้ว

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการนารองหรือเป็นผู้นารอง หรือผู้นารองพิเศษ โดยมิได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา ๕๑ ผู้นารองประกอบกิจการนารองต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์การนารองตามระเบียบของกรมเจ้าท่า

มาตรา ๕๒ ผู้นารองประกอบกิจการนารองต้องทำบัญชีและรายงานยื่นต่ออธิบดีตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓ ผู้ขออนุญาตเป็นผู้นารอง หรือผู้นารองพิเศษ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์
- (๓) มีความประพฤติเรียบร้อย
- (๔) มีสายตาคี่
- (๕) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ใดตามความเหมาะสม
- (๗) ไม่เป็นโรคตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้นารองหรือใบอนุญาตผู้นารองพิเศษ แล้วแต่กรณี และ

(๙) มีความรู้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๔ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการนารองให้ใช้ใตหาปีนับแต่วันออก
ใบอนุญาตผู้นารองและใบอนุญาตผู้นารองพิเศษ ให้ใช้ใตหนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา ๕๕ ผู้นารองมีสิทธิทำการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ ขณะปฏิบัติหน้าที่ ผู้นารองหรือผู้นารองพิเศษต้องมีใบอนุญาตของตนไว้ในลักษณะพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจต้องนำแสดงโดยมิชักช้า

มาตรา ๕๗ ขณะปฏิบัติหน้าที่ผู้นารองต้องปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๘ ให้ผู้ตรวจการนารองซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษามีอำนาจ

- (๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้นารองประกอบกิจการนารอง และตรวจสอบบัญชี

เอกสาร และเครื่องอุปกรณ์การนำร่องในเวลาทำงานตามปกติ

(๒) สิ่งใหญ่ประกอบกิจการนำร่องส่งมอบตนฉบับหรือสำเนา เอกสารใดที่เกี่ยวกับกิจการนำร่องภายในเวลาที่กำหนด

(๓) สิ่งใหญ่ประกอบกิจการนำร่องจัดการซ่อมแซมหรือแก้ไขเครื่องอุปกรณ์การนำร่อง พืชารุดและไม้ปลอคคกับ

(๔) เรียกผู้ประกอบกิจการนำร่อง ผู้นำร่อง หรือผู้นำร่องพิเศษ มาสอบถามเกี่ยวกับกิจการนำร่อง หรือการนำร่อง ภายในเวลาที่กำหนด

มาตรา ๕๕ ถ้าผู้ประกอบกิจการนำร่องไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตรวจการนำร่อง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการนำร่องของผู้นั้นเสียได้

มาตรา ๖๐ อธิบดีมีอำนาจสั่งใหญ่่นำร่องหรือผู้นำร่องพิเศษคนใดใ้รับการตรวจสภาพหรือตรวจร่างกายโดยแพทย์ซึ่งอธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๑ อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้นำร่องหรือใบอนุญาตผู้นำร่องพิเศษใด ครั้งละไม่เกินหกเดือน และถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้ ในกรณีผู้นำร่องหรือผู้นำร่องพิเศษ

- (๑) ซากคุณสมบัติของผู้นำร่องหรือผู้นำร่องพิเศษ แล้วแต่กรณี
- (๒) บกพรองในหน้าที่
- (๓) ฝ่าฝืนกฎกระทรวงว่าด้วยการนำร่อง หรือ
- (๔) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอธิบดีตามมาตรา ๖๐

มาตรา ๖๒ ผู้ควบคุมเรือที่ใ้เจ้าพนักงานนำร่อง หรือผู้นำร่องทำการนำร่องเรือของตน ต้องใช้ความระมัดระวังในการควบคุมเรือของตนโดยเต็มความสามารถเพื่อมิให้เกิดเหตุอันตราย และถ้าในขณะที่เห็นว่าจะไม่เป็นการปลอดภัยให้ผู้ควบคุมเรือนั้นมีสิทธิเขาทำการนำเรือของตนเองได้

มาตรา ๖๓ การที่มีเจ้าพนักงานนำร่อง ผู้นำร่องหรือผู้นำร่องพิเศษทำการนำเรือไม่ทำให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือ พ้นจากความรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นในการเดินเรือนั้น

หมวด ๔

โรคติดต่ออันตราย

มาตรา ๖๔ ผู้ควบคุมเรือเดินทะเลดังต่อไปนี้ ต้องแสดงสัญญาณโรคติดต่ออันตราย ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- (๑) เรือที่มีโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อเกิดขึ้นในเรือนั้น

(๒) เรือที่ถูกกักกันตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ หรือ

(๓) เรือที่มาจากเมืองท่าต่างประเทศที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อว่าเป็นเขตติดโรค

มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้เรือใดนอกจากเรือของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อหรือเรือที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าเกี่ยวข้องกับเรือหรือคนในเรือที่ใดแสดงสัญญาณโรคติดต่ออันตรายตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๖๖ เรือเดินทะเลลำใดมีโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อเกิดขึ้นในเรือนั้น ก่อนได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

(๑) ใหญ่ควบคุมเรือจัดใหญ่ป่วยอยู่ในที่เอกเทศเท่าที่สามารถจะทำได้

(๒) ห้ามมิให้คนในเรือนั้นออกนอกเรือ

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใดนำวัตถุในเรือนั้นออกนอกเรือ

(๔) ห้ามมิให้คนภายนอกที่มีไข้ เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อหรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขนั้นเข้าเกี่ยวข้องกับเรือหรือคนในเรือ

มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือลำใดนำศพเข้ามาในน่านน้ำไทย เว้นแต่ศพนั้น มีใบสำคัญของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขแห่งเมืองที่เรือนั้นเข้ามา แสดงว่าปราศจากโรคติดต่ออันตราย

มาตรา ๖๘ ถ้ามีคนตายในเรือเดินทะเลในระหว่างเดินทาง ใหญ่ควบคุมเรือแจ้งแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแห่งเมืองท่าที่เรือนั้นเข้ามาโดยด่วน

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๖๙ ห้ามมิให้เรือลำใดใช้ธงหรือเครื่องหมายที่ปลอมเรือสำหรับเป็นเครื่องหมายเจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าท่า

มาตรา ๗๐ เรือเดินทะเลต้องเสียค่าธรรมเนียมประจำการทุนหมายร่อนนำและโคมไฟ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เรือดังต่อไปนี้ ไม่รองเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคแรก

(๑) เรือของรัฐบาลไทยหรือเรือของรัฐบาลต่างประเทศ

(๒) เรือที่มีใ้ใช้ในการค้าหรือการประมง

(๓) เรือที่ใช้อยู่เฉพาะภายในเขตท่าแห่งเดียว

(๔) เรือที่ม้แต่อัมเฉาหึ่งเที่ยวมาและออกไป

(๕) เรือที่เข้ามาในน่านน้ำไทยเฉพาะเพื่อจัดหาเชื้อเพลิง เสมียง หรือ
เครื่องอุปกรณสำหรับเรือนั้น หรือ

(๖) เรือที่เข้ามาในน่านน้ำไทยเพื่อทำการซ่อมแซมหรือเพราะถูกบังคับ
ด้วยคลื่นลม หรือเพราะเกิดเสียหายหรือด้วยเหตุสุดวิสัยอื่นใด และเรือนั้นมิได้ทำการ
ขนถ่ายสินค้าหรือคนโดยสารออกนอกเรือ เว้นแต่สินค้าหรือคนโดยสารที่จำเป็นต่อ
ขนถ่ายออกจากเรือ เพื่อทำการซ่อมเรือ และเมื่อเสร็จแล้วบรรทุกกลับคืนลงเรือทั้งหมด

มาตรา ๓๑ เพื่อความปลอดภัยและความสะดวกแก่การเดินเรือเป็น
ครั้งคราวในสายทางเรือเดินคอนิโคหรือในเขตท้องที่ใดซึ่งระยะเวลาอันมีกำหนด
ให้เจ้าท่ามีอำนาจออกคำสั่งโดยประกาศเนิ่นหนึ่งสัปดาห์

(๑) ห้ามหรือกำหนดการเดินเรือและการสูงหรือล่องแพ

(๒) กำหนดอัตราความเร็วการเดินเรือ และการสูงหรือล่องแพ และ

(๓) ห้ามหรือกำหนดการใช้สัญญาณหรือเครื่องหมายเกี่ยวกับการเดินเรือ
ประกาศนี้ให้ใช้ได้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการเทศบาล และสถานีตำรวจ

แห่งท้องที่นั้น

มาตรา ๓๒ ผู้ใดเก็บใตซึ่งทรัพย์สินอันตกหรือทิ้งทะเลหรือทางน้ำหรือ
น้ำขุ่นขึ้นฝั่ง ให้แจ้งแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่เห็นว่าสะดวกที่สุดภายในสามวัน
และถ้าสามารถส่งมอบทรัพย์สินนั้นได้ ก็ให้ส่งมอบด้วย

มาตรา ๓๓ ผู้ใดเก็บใตซึ่งทรัพย์สินของผู้อื่นอันตกหรือลืมทิ้งไว้ในเรือ ให้
ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ควบคุมเรือนั้นโดยด่วน

เมื่อผู้ควบคุมเรือได้รับมอบทรัพย์สินตามวรรคแรก และถ้าไม่สามารถคืน
ทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองใต ให้แจ้งและส่งมอบแก่พนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจที่เห็นว่าสะดวกที่สุดโดยด่วน

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจพิจารณาเห็นว่า
ทรัพย์สินที่ใตส่งมอบตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ สิ่งใดเป็นของที่อาจเสียหายหรือ
เสื่อมคุณค่าสมบัติในระหว่างการเก็บรักษา หรืออาจเป็นอันตรายต่อการเก็บรักษา หรือถ้า
ทวนวงชาไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการรักษาจะเกินส่วนกับค่า
ของทรัพย์สินนั้น ก็ให้จัดการขายทอดตลาดใต

ค่าใช้จ่ายในการรักษาทรัพย์สินโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ให้ผู้
มีสิทธิใตทรัพย์สินนั้นชดใช้ให้ตามจำนวนที่จำเป็นต่อจ่าย

มาตรา ๓๕ ผู้เก็บใตซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวในมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓
และใตปฏิบัติตามมาตรานั้น ๆ แล้ว มีสิทธิใตรับรางวัลจากผู้มีสิทธิใตทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวน

ร้อยละสิบแห่งค่าทรัพย์สินภายในราคาหนึ่งพันบาท และถ้าราคาสูงกว่าหนึ่งพันบาทขึ้นไป ให้คิดให้อีกร้อยละห้าในจำนวนที่เพิ่มขึ้น

มาตรา ๓๖ ถ้าผู้เก็บไคซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวในมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ใคปฏิบัติตามมาตรา นั้น ๆ แล้ว และผู้มีสิทธิรับทรัพย์สินนั้นมีไคเรียกร้องเอาภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจประกาศหาตัวเจ้าของ หรือถ้าปรากฏว่าเจ้าของไคแสดงการสละกรรมสิทธิในกรรมสิทธิแห่งทรัพย์สินนั้นตกแก่ผู้เก็บไค แต่ผู้เก็บไคของชาติเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาทรัพย์สินนั้นตามจำนวนที่จำเป็นต้องจ่าย

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดขุดลอกหรือทิ้งวัตถุไคในลำน้ำภายในเขตท่า เขตจอดเรือ หรือร่องน้ำที่สันดอนปากแม่น้ำไคที่เรือเดินไค หรือใกล้กับเขตเหล่านั้นอันอาจทำให้ไม่ปลอดภัยหรือกีดขวางการเดินเรือ หรือทำให้นานน้ำตื้นเขิน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำสิ่งไคตามที่กำหนดในกฎกระทรวงลงลำนํ้าภายในเขตท่า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ และถ้าสิ่งทีลงลำนํ้านั้นเป็นการกีดขวางทางเรือเดินและจำเป็นต้องรื้อถอนโดยด่วน ให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งให้ขุดฝาดึงจัดการรื้อถอนภายในเวลาที่กำหนดให้ และถ้าขุดฝาดึงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้เจ้าท่ามีอำนาจจัดการรื้อถอนไค ค่าใช้จ่ายในการนี้ใหญ่ฝาดึงเป็นผู้ชดเชยให้ตามจำนวนที่จำเป็นต้องจ่าย

มาตรา ๔๐ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าท่าหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจสั่งให้เรือลำใดหยุด และขึ้นตรวจบนเรือนั้น ผู้ควบคุมเรือนั้นต้องให้ความสะดวกทุกประการ

มาตรา ๔๑ ให้เจ้าท่า หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจยึดใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อผู้รับใบอนุญาตนั้น ฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัติหรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือโค่นกัน

ในกรณีที่มีการยึดใบอนุญาตตามวรรคแรก หากมีความจำเป็นที่เรือ คนประจำเรือ ผู้นำร่อง หรือผู้นำร่องพิเศษ ต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ให้เจ้าท่าหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกใบอนุญาตชั่วคราวให้ทำการต่อไปไคตามความจำเป็น

มาตรา ๔๒ ในกรณีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และจะต้องปฏิบัติตามปรกฏหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๖ ให้เจ้าท่าหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายนั้น

มาตรา ๔๓ ในกรณีทีใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ สูญหาย หรือลบลือนในสาระสำคัญ ผู้รับใบอนุญาตต้องขอใบแทนภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่

ใบอนุญาตสูญหาย หรือชำรุดเปลี่ยน

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่มีการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตนั้นต่อเจ้าพนักงานในเวลาที่เขาที่กำหนด

มาตรา ๔๕ ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวัน นับแต่วันใดทราบคำสั่ง คำชี้แจงของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่เรืออยู่นอกราชอาณาจักร และจะกระทำการใดเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ขอหรือทำต่อเจ้าพนักงานกงสุลไทย

มาตรา ๔๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้ขอขบตีหรือผู้ใดมอบหมายจากขอขบตีมีอำนาจเปรียบเทียบได้

หมวด ๑๐

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคแรก หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดการใช้เรือตามมาตรา ๑๑ (๑) (๒) หรือ (๓) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคสอง มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหกร้อยบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดการใช้เรือตามมาตรา ๑๑ (๔) มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๐ เรือลำใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๕ ผู้ควบคุมเรือมีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๕๖ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๕๔ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๕๓ เรือเดินทะเลลำใดไม่มีเอกสารประจำเรือตามมาตรา ๑๔ (๑) ผู้ควบคุมเรือมีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๔ เรือเดินทะเลลำใดไม่มีเอกสารประจำเรือตามมาตรา ๑๔ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) หรือ (๑๐) ผู้ควบคุมเรือมีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหกร้อยบาท

(โปรดพลิก)

มาตรา ๕๕ ผู้ควบคุมเรือไคปาเป็นมาตรา ๒๑ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหกรอยบาท

มาตรา ๕๖ เรือลำไคปาไม่มีคนประจำเรือตามอัตราและตำแหน่งที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๒ วรรคแรก ผู้ควบคุมเรือมีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหกรอยบาท

มาตรา ๕๗ ผู้ควบคุมเรือเคินทะเลลำไคปาเป็นมาตรา ๓๔ วรรคแรก มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ วรรคแรก หรือมาตรา ๔๑ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๘ เรือลำไคปาเป็นมาตรา ๑๖ เจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้ควบคุมเรือ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๙ เรือหรือแพไคปาเป็นมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๓ เจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้ควบคุมมีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๐๐ ผู้ควบคุมเรือลำไคปาเป็นมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๖๔ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๐๑ ผู้ไคปาเป็นมาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๕๗ วรรคแรก มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๐๒ ผู้ควบคุมเรือลำไคปาเป็นมาตรา ๕๔ วรรคแรก มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสามเท่าค่าธรรมเนียมนำร่องสำหรับเรือลำนั้น

มาตรา ๑๐๓ ผู้ไคปาประกอบกิจการนำร่องอื่นเป็นการไคปาเป็นมาตรา ๕๐ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๐๔ ผู้ไคปาทำการเป็นผู้นำร่องหรือผู้นำร่องพิเศษอื่นเป็นการไคปา มาตรา ๕๐ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๐๕ ผู้ไคปาเป็นมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๐๖ ผู้ไคปาเป็นมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๖๘ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหกรอยบาท

มาตรา ๑๐๗ เรือลำไคปาเป็นมาตรา ๖๕ ผู้ควบคุมเรือมีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหกรอยบาท

มาตรา ๑๐๘ เรือเคินทะเลลำไคปาไม่เสียค่าธรรมเนียมประกาศารทุนนำร่องนำและโคมไฟตามมาตรา ๗๐ ผู้ควบคุมเรือเคินทะเลลำนั้นมีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสามเท่าของอัตราค่าธรรมเนียมนั้น

มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานมาตรา ๑๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือโดนกัน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๙ (๓) หรือ (๕) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

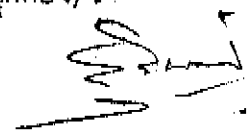
หมวด ๑๑

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๒ บรรดาใบอนุญาตหรือใบสำคัญซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยก่อนวันพระราชบัญญัตินี้จะมีค้ำใบคงใช้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตหรือใบสำคัญนั้น

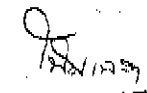
.....
.....

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ

จำนวนค พมพ.

 ทาน.

(โปรดพลิก)

อัตราค่าธรรมเนียม

ที่	รายการ	บาท
๑	ใบอนุญาตใช้เรือกล ฉบับละ	๒๕๐
๒	ใบอนุญาตใช้เรือที่มีไซเรือกล "	๑๕๐
๓	ใบอนุญาตคนประจำเรือกลหรือเรือเคินทะเลที่มีไซเรือกล "	๕๐
๔	ใบอนุญาตผู้ประกอบการนำร่อง "	๕๐๐
๕	ใบอนุญาตผู้นำร่องหรือผู้นำร่องพิเศษ "	๑๐๐
๖	ใบอนุญาตอื่น ๆ "	๑๐๐
๗	ค่าตรวจเกี่ยวกับการช่างตรวจเรือ ครั้งละ	๑๕๐
๘	ค่าทำสัญญาคนประจำเรือ คนละ	๕
๙	ค่านำร่อง	
	เรือขนาดต่ำกว่า ๓๕๐ ตันกรอสส์ เที่ยวละ	๗๐๐
	เรือขนาดตั้งแต่ ๓๕๐ ตันกรอสส์ แต่ต่ำกว่า ๑,๒๕๐ ตันกรอสส์ "	๑,๒๐๐
	เรือขนาดตั้งแต่ ๑,๒๕๐ ตันกรอสส์ขึ้นไป ให้เพิ่มค่านำร่องอีก	
	ทุก ๕๐ ตันกรอสส์ หรือเศษของ ๕๐ ตันกรอสส์ ต่อ ๑๐ บาท	
๑๐	ค่าธรรมเนียมประกาศารทุนหมายรอนน้ำและโคมไฟ คิคตามขนาดของ	
	เรือตันละ	
๑๑	ค่าใบแทนใบอนุญาต	๕๐
๑๒	ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ	๕๐

ผู้ช่วยการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทาง
คณะรัฐมนตรีได้เสนอว่า เป็นการสมควรที่จะขอถอนร่างพระราชบัญญัติการเก็บเงิน
คืนตามที่คณะรัฐมนตรีได้ปรึกษาพิจารณาลงมติไปแล้วว่าควรจะถอน จึงขอเสนอต่อที่ประชุม
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับที่กล่าวมาแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้
ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๘๗ พ.ศ. ๒๔...
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพัก
การลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕ ..

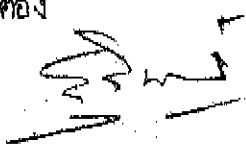
หลักการ

ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ
และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๕๗

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่าพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ
ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๕๗ ไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย เพราะได้มี
ประมวลกฎหมายอาญากำหนดวิธีการเพื่อความลุล่วงไว้แล้ว จึงสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวนี้.

สำเนาถูกต้อง

แผนกระเบียบวาระ

เยี่ยม พิมพ์
๑) ๒๖/๑/๒๕๖๑
ทาน.

(ไปรษณีย์)

พลเอก เกษ เกษประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๕๓ พ.ศ. ๒๔๖๖ หลักการ บทเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๕๓ พ/พ/๒๕// เหตุผล คำขบปรากฏว่าพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๕๓ ไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย เพราะได้มีประมวลกฎหมายอาญากำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยไว้แล้ว จึงสมควรยกเลิกพระราชบัญญัตินี้

นายศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) : กฎหมายฉบับนี้สภาไม่มีฝ่ายค้าน
ค้าน เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอให้ลงมติ เพราะมีหลักการคล้ายคลึงกับกฎหมายฉบับก่อน
คือมีกฎหมายลักษณะอาญาออกมาแล้ว.

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าไม่มีการอภิปรายกัน และก็
ผู้เสนอลงมติ เพราะฉะนั้นจึงขอให้ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ ว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการ
ฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๘๗ พ.ศ. ๒๔๙๑ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน *(ในเสียงปรบมือ)*

ผู้ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ารับหลักการในการที่จะให้
ยกเลิก ~~๗๗~~พระราชบัญญัติ ~~๗๗~~โดยพร้อมเพรียงกัน ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

— พลเอก เกษ เกษประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอ
เสนอคณะกรรมการสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอให้พิจารณาโดยคณะกรรมการ
ธิการสามัญ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมได้มีมติให้พิจารณาโดยคณะ
กรรมการสามัญ เพราะฉะนั้นให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครอง แปรพฤติภายใน
ในกี่วัน

พลเอก เกษ เกษประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : แปรพฤติ
ภายใน ๘ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภามหาวิทยาลัย : รัฐบาลเสนอแปรญัตติภายใน ๑ วัน
เป็นอันว่ามติให้พิจารณาแปรญัตติภายใน ๑ วัน

หมดระเบียบวาระแล้ว ขอเรียนให้ทราบว่า พรุ่งนี้มีการประชุม ขอให้โปรดกรุณา
มาโดยพร้อมเพรียงด้วย พรุ่งนี้ประชุมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร